ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः,

श्री गुरुभ्यो नमः, हरिः ओं ॥

कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहिता

द्वितीयं काण्डं

Note: Please refer to the book,TS Kandam 1 for notes and conventions used in this Compilation.

Version 1.2 **October 31, 2022**

Version Notes:

This is now the current Version 1.2 dated October 31, 2022.

1. This replaces the earlier version 1.1 dated Aug 31, 2020.
2. This version has been updated with the errors found and reported till Oct 31, 2022.
3. Required convention, style and presentation improvements or standardisations has been done whereever applicable.
4. In this Compilation the Samita Vaakyams have been suitably aligned, synchronised and refurbished in line with “Pada Paatam”.

Earlier Versions

1st	Version Number	0.1 dated 30th June 2019
2nd	Version Number	1.0 dated 30th April 2020
3rd	Version Number	1.1 dated 31st Aug 2020

Contents

2 कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां द्वितीयं काण्डं 4
2.1 द्वितीयकाण्डे प्रथमः प्रश्नः – पशुविधानं 4
2.1.1 Appendix... 34
2.2 द्वितीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः – इष्टिविधानं.................................. 36
2.2.1 **Appendix**... 69
2.3 द्वितीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः – इष्टिविधानं................................... 72
2.3.1 Appendix... 99
2.4 द्वितीयकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः – इष्टिविधानं................................ 102
2.4.1 Appendix...125
2.5 द्वितीयकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः – इष्टिविधानं.............................. 126
2.5.1 **Appendix**... 160
2.6 द्वितीयकाण्डे षष्ठः प्रश्नः – अवशिष्टकर्माभिधानं....................... 166
2.6.1 **Appendix**... 199

ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः, श्री गुरुभ्यो नमः

हरिःओं

2 कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां द्वितीयं काण्डं

2.1 द्वितीयकाण्डे प्रथमः प्रश्नः – पशुविधानं

TS 2.1.1.1

वायव्यꣳ श्वेतमा लभेत भूतिकामो वायुर्वै क्षेपिष्ठा देवता वायुमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं भूतिं गमयति भवत्येवा–तिक्षिप्रा देवतेत्याहुः सैनमीश्वरा प्रदह इत्येतमेव सन्तं ँवायवे नियुत्वत आ लभेत नियुद्वा अस्य धृतिर्द्धृत एव भूतिमुपैत्यप्रदाहाय भवत्येव – [ ] 1

TS 2.1.1.2

वायवे नियुत्वत आ लभेत ग्रामकामो वायुर्वा इमाः प्रजा नस्योता नेनीयते वायुमेव नियुत्वन्तꣳ स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै प्रजा नस्योता नियच्छति ग्राम्येव भवति नियुत्वते भवति ध्रुवा एवास्मा अनपगाः करोति वायवे नियुत्वत आ लभेत प्रजाकामः

प्राणो वै वायुरपानो नियुत् प्राणापानौ खलु वा एतस्य

प्रजाया–[ ] 2

TS 2.1.1.3

अप क्रामतो यो ऽलं प्रजायै सन् प्रजां न विन्दते वायुमेव नियुत्वन्त७

स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै प्राणापानाभ्यां प्रजां प्र जनयति

विन्दते प्रजां ँवायवे नियुत्वत आ लभेत ज्योगामयावी प्राणो वै

वायुरपानो नियुत् प्राणापानौ खलु वा एतस्मादप क्रामतो यस्य

ज्योगामयति वायुमेव नियुत्वन्त७ स्वेन भागधेयेनोप – [ ] 3

TS 2.1.1.4

धावति स एवास्मिन् प्राणापानौ दधात्युत यदीतासुर्भवति जीवत्येव

प्रजापतिर्वा इदमेक आसीत् सो ऽकामयत प्रजाः पशून्थ् सृजेयेति

स आत्मनो वपामुदक्खिदत् तामग्नौ प्रागृह्णात् ततो ऽजस्तूपरः

समभवत् त७ स्वायै देवताया आ ऽलभत ततो वै स प्रजाः

पशूनसृजत यः प्रजाकामः – [ ] 4

TS 2.1.1.5

पशुकामः स्याथ् स एतं प्राजापत्यमजं तूपरमा लभेत प्रजापतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै प्रजां पशून् प्र जनयति यच्-छ्मश्रुण-स्तत् पुरुषाणा७ं रूपं ँयत् तूपरस्तदश्वानां ँयदन्यतोदन् तद् गवां ँयदव्या इव शफास्तदवीनां ँयदज-स्तदजाना-मेतावन्तो वै ग्राम्याः पशवस्तान् – [ ] 5

TS 2.1.1.6

रूपेणैवाव रुन्धे सोमापौष्णं त्रैतमा लभेत पशुकामोद्वौ वा अजायै स्तनौ नानैव द्वावभि जायेते ऊर्जं पुष्टिं तृतीयःसोमापूषणावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै पशून् प्र जनयतः सोमो वै रेतोधाः पूषा पशूनां प्रजनयिता सोम एवास्मै रेतो दधाति पूषा पशून् प्र जनयत्यौदुम्बरो यूपो ( ) भवत्यूर्ग्वा उदुम्बर ऊर्क् पशव ऊर्जैवास्मा ऊर्जं पशूनव रुन्धे ॥ 6 *(अप्रदाहाय भवत्येव – प्रजाया – आमयति वायुमेव नियुत्वन्त७ स्वेन भागधेयेनोप – प्रजाकाम – स्तान् – यूप – स्त्रयोदश च) (A1)*

TS 2.1.2.1

प्रजापतिः प्रजा असृजत ता अस्माथ् सृष्टाः पराचीरायन् ता
वरुणमगच्छन् ता अन्वैत् ताः पुनरयाचत ता अस्मै न पुनरददाथ्
सो ऽब्रवीद्-वरं ँवृणीष्वाथ मे पुनर्देहीति तासां ँवरमा ऽलभत स
कृष्ण एकशितिपा-दभवद्-यो वरुणगृहीतः स्याथ् स एतं ँवारुणं
कृष्ण-मेकशितिपादमा लभेत वरुण – [ ] **7**

TS 2.1.2.2

-मेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं ँवरुणपाशान् मुञ्चति
कृष्ण एकशितिपाद् भवति वारुणो ह्येष देवतया समृद्ध्यै
सुवर्भानु-रासुरः सूर्यं तमसा ऽविद्ध्यत्तस्मैदेवाः प्रायश्चित्ति-मैच्छन्
तस्य यत् प्रथमं तमो ऽपाघ्नन्थ्सा कृष्णा ऽवि-रभवद्-यद् द्वितीयꣳ
सा फल्गुनी यत्तृतीयꣳ सा बलक्षी यदद्ध्यस्था-दपाकृन्तन्थ्सा
ऽविर्वशा – [ ] **8**

TS 2.1.2.3

समभवत् ते देवा अब्रुवन् देवपशुर्वा अयꣳ समभूत् कस्मा इममा
लफ्स्यामह इत्यथ वै तर्ह्यल्पा पृथिव्यासीदजाता ओषधयस्तामविं

ँ॒वशामा॒दि॒त्येभ्य॒ः कामा॒याऽऽ *लभन्त॒ ततो॒ वा अप्रथत पृथि॒व्य–

जाय॒न्तौषधयो॒ यः का॒मये॒त प्रथेय प॒शुभि॒ः प्र प्र॒जया जाये॒येति॒ स

ए॒तामविं ँ॒वशामा॒दि॒त्येभ्य॒ः कामा॒याऽऽ – [ ] 9

TS 2.1.2.4

*लभेताऽऽदि॒त्याने॒व काम॒॒ स्वेन भाग॒धेये॒नोप धावति॒ त ए॒वैनं

प्र॒थयन्ति प॒शुभि॒ः प्र प्र॒जया जनयन्त्य॒सावादि॒त्यो न व्यरोचत॒ तस्मै

दे॒वाः प्रायश्चित्तिमै॒च्छन् तस्मा ए॒ता म॒ल्.हा आ लभन्ताऽऽग्ने॒यीं

कृष्णग्री॒वीं स॒ँहि॒ताम॒ैन्द्रीँ श्वे॒तां बार्.हस्प॒त्यां ताभि॒रेवास्मि॒न्

रुचमदधु॒र्यो ब्रह्मवर्च॒सकाम॒ः स्यात् तस्मा ए॒ता म॒ल्.हा

आ लभेता – [ ] 10

TS 2.1.2.5

ऽऽग्ने॒यीं कृष्णग्री॒वीं स॒ँहि॒ताम॒ैन्द्रीँ श्वे॒तां बार्.हस्प॒त्याम॒ेता

ए॒व दे॒वता॒ः स्वेन भाग॒धेये॒नोप धावति॒ ता ए॒वास्मिन् ब्रह्मवर्च॒सं

दधति ब्रह्मवर्च॒स्येव भवति व॒सन्ता प्रा॒तराग्ने॒यीं कृष्ण ग्री॒वीमा लभेत

ग्री॒ष्मे म॒द्ध्यन्दिने स॒ँहि॒ताम॒ैन्द्रीं श॒रद्यपरा॒ह्णे श्वे॒तां बार्.हस्प॒त्यां

त्रीणि वा आदित्यस्य तेजाᳶसि वसन्ता प्रातर्ग्रीष्मे मद्ध्यन्दिने

शरद्यपराह्णे यावन्त्येव तेजाᳶसि तान्येवा – [ ] 11

TS 2.1.2.6

–व रुन्धे सँवथ्सरं पर्यालभ्यन्ते सँवथ्सरो वै ब्रह्मवर्चसस्य प्रदाता

सँवथ्सर एवास्मै ब्रह्मवर्चसं प्र यच्छति ब्रह्मवर्चस्येव भवति

गर्भिणयो भवन्तीन्द्रियं वै गर्भ इन्द्रियमेवास्मिन् दधति सारस्वतीं

मेषीमा लभेत य ईश्वरो वाचो वदितोः सन् वाचं न वदेद्–वाग्वै

सरस्वती सरस्वतीमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति सैवास्मिन्–[ ] 12

TS 2.1.2.7

वाचं दधाति प्रवदिता वाचो भवत्यपन्नदती भवति तस्मान् मनुष्याः

सर्वां वाचं वदन्त्याग्नेयं कृष्णग्रीवमा लभेत सौम्यं बभ्रुं

ज्योगामयाव्यग्निं वा एतस्य शरीरं गच्छति सोमᳶ रसो यस्य

ज्योगामयत्यग्नेरेवास्य शरीरं निष्क्रीणाति सोमाद् रसमुत

यदीतासुर्भवति जीवत्येव सौम्यं बभ्रुमा लभेताऽऽग्नेयं कृष्णग्रीवं

प्रजाकामः सोमो – [ ] 13

TS 2.1.2.8

वै रेतोधा अग्निः प्रजानां प्रजनयिता सोम एवास्मै रेतो दधात्यग्निः प्रजां प्र जनयति विन्दते प्रजामाग्नेयं कृष्णग्रीवमा लभेत सौम्यं बभ्रुँ॒यो ब्राह्मणो विद्यामनूच्य न विरोचेत यदाग्नेयो भवति तेज एवास्मिन् तेन दधाति यथ् सौम्यो ब्रह्मवर्चसं तेन कृष्णग्रीव आग्नेयो भवति तम एवास्मादप हन्ति श्वेतो भवति – [ ] **14**

TS 2.1.2.9

रुचमेवास्मिन् दधाति बभ्रुः सौम्यो भवति ब्रह्मवर्चसमेवास्मिन् त्विषिं दधात्याग्नेयं कृष्णग्रीवमा लभेत सौम्यं बभ्रुमाग्नेयं कृष्णग्रीवं पुरोधाया७ स्पर्द्धमान आग्नेयो वै ब्राह्मणः सौम्यो राजन्यो ऽभितः सौम्यमाग्नेयौ भवत–स्तेजसैव ब्रह्मणोभयतो राष्ट्रं परि गृह्णात्येकधा समा वृङ्क्ते पुर एनं दधते ॥ **15**

(लभेत वरुणं – वँशै – तामविं वँशामादित्येभ्यः कामाय – मल्.हा आ लभेत – तान्येव – सैवास्मिन्थ् – सोमः – स्वेतो भवति – त्रिचत्वारिँशच्च) (A2)

TS 2.1.3.1

देवासुरा एषु लोकेष्वस्पर्द्धन्त स एतं ँविष्णुर्वामनमपश्यत्

त७ स्वायै देवताया आ ऽलभत ततो वै स इमान् ँलोकानभ्यजयद्

वैष्णवं ँवामनमा लभेत स्पर्द्धमानो विष्णुरेव भूत्वेमान् ँलोकानभि

जयति विषम आ लभेत विषमा इव हीमे लोकाः समृद्ध्या इन्द्राय

मन्युमते मनस्वते ललामं प्राशृङ्गमा लभेत संग्रामे – [ ] 16

TS 2.1.3.2

सँयत्त इन्द्रियेण वै मन्युना मनसा संग्रामं जयतीन्द्रमेव मन्युमन्तं

मनस्वन्त७ स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्निन्द्रियं मन्युं मनो

दधाति जयति त७ं संग्राममिन्द्राय मरुत्वते पृश्निसक्थमा लभेत

ग्रामकाम इन्द्रमेव मरुत्वन्त७ स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै

सजातान् प्र यच्छति ग्राम्येव भवति यदृषभस्तेनै – [ ] 17

TS 2.1.3.3

–न्द्रो यत् पृश्निस्तेन मारुतः समृद्ध्यै पश्चात् पृश्निसक्थो भवति

पश्चादन्ववसायिनी–मेवास्मै विशं करोति सौम्यं बभ्रुमा

लभेतान्नकामः सौम्यं ँवा अन्न७ं सोममेव स्वेन भागधेयेनोप धावति

स एवास्मा अन्नं प्र यच्छत्यन्नाद एव भवति बभ्रुर्भवत्येतद्वा अन्नस्य रूप७ँ समृद्ध्यै सौम्यं बभ्रुमा लभेत यमल७ँ – [ ] 18

TS 2.1.3.4

राज्याय सन्त७ँ राज्यं नोपनमेथ् सौम्यं ँवै राज्य७ ँसोममेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै राज्यं प्र यच्छत्युपैन७ँ राज्यं नमति बभ्रुर्भवत्येतद् वै सोमस्य रूप७ँ समृद्ध्या इन्द्राय वृत्रतुरे ललामं प्राशृङ्गमा लभेत गतश्रीः प्रतिष्ठाकामः पाप्मानमेव वृत्रं तीर्त्वा प्रतिष्ठां गच्छतीन्द्रायाभिमातिघ्ने ललामं प्राशृङ्गमा – [ ] 19

TS 2.1.3.5

लभेत यः पाप्मना गृहीतः स्यात् पाप्मा वा अभिमाति–रिन्द्रमेवाभिमातिहन७ँ स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मात् पाप्मानमभिमातिं प्र णुदत इन्द्राय वज्रिणे ललामं प्राशृङ्गमा लभेत यमल७ँ राज्याय सन्त७ँ राज्यं नोपनमेदिन्द्रमेव वज्रिण७ँ स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै वज्रं प्र यच्छति स एनं ( ) ँवज्रो भूत्या इन्ध उपैन७ँ राज्यं नमति ललामः प्राशृङ्गो भवत्येतद्–वै वज्रस्य रूप७ँ समृद्ध्यै ॥ 20

(संग्रामे – तेना – ल – मभिमातिघ्ने ललामं प्राशृङ्गमै – नं – पञ्चदश च) (A3)

TS 2.1.4.1

असावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन् तस्मा एतां दशर्.षभामा ऽलभन्त तयैवास्मिन् रुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः स्यात् तस्मा एतां दशर्.षभामा ऽलभेतामुमेवाऽऽदित्य७ स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन् ब्रह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्येव भवति वसन्ता प्रातस्त्रीन् ँललामाना लभेत ग्रीष्मे मद्ध्यन्दिने – [ ] **21**

TS 2.1.4.2

त्रीञ्छितिपृष्ठाञ्छरद्यपराह्णे त्रीञ्छितिवारान् त्रीणि वा आदित्यस्य तेजा७ंसि वसन्ता प्रातर्ग्रीष्मे मद्ध्यन्दिने शरद्यपराह्णे यावन्त्येव तेजा७ंसि तान्येवाव रुन्धे त्रयस्त्रय आ लभ्यन्ते–ऽभिपूर्वमेवास्मिन् तेजो दधाति सँवथ्सरं पर्यालभ्यन्ते सँवथ्सरो वै ब्रह्मवर्चसस्य प्रदाता सँवथ्सर एवास्मै ब्रह्मवर्चसं प्र यच्छति ब्रह्मवर्चस्येव भवति सँवथ्सरस्य परस्तात् प्राजापत्यं कद्रु – [ ] **22**

TS 2.1.4.3

–मा लभेत प्रजापतिः सर्वा देवता देवतास्वेव प्रति तिष्ठति यदि बिभीयाद् दुश्चर्मा भविष्यामीति सोमापौष्णꣳ श्याममा लभेत सौम्यो वै देवतया पुरुषः पौष्णाः पशवः स्वयैवास्मै देवतया पशुभिस्त्वचं करोति न दुश्चर्मा भवति देवाश्च वै यमश्चास्मिन् ँल्लोके ऽस्पर्द्धन्त स यमो देवानामिन्द्रियं ँवीर्यमयुवत तद् यमस्य – [ ] 23

TS 2.1.4.4

यमत्वं ते देवा अमन्यन्त यमो वा इदमभूद्–यद्–वयꣳ स्म इति ते प्रजापतिमुपाधावन्थ् स एतौ प्रजापतिरात्मन उक्षवशौ निरमिमीत ते देवा वैष्णावरुणीं ँवशामा–ऽलभन्तैन्द्रमुक्षाणंतं ँवरुणेनैव ग्राहयित्वा विष्णुना यज्ञेन प्राणुदन्तैन्द्रेणै–वास्येन्द्रियम–वृञ्जत यो भ्रातृव्यवान्थ् स्याथ् स स्पर्द्धमानो वैष्णावरुणीं – [ ] 24

TS 2.1.4.5

ँवशामा लभेतैन्द्रमुक्षाणं ँवरुणेनैव भ्रातृव्यं ग्राहयित्वा विष्णुना यज्ञेन प्र णुदत ऐन्द्रेणैवास्येन्द्रियं ँवृङ्क्ते भवत्यात्मना परा ऽस्य भ्रातृव्यो भवतीन्द्रो वृत्रमहन् तं ँवृत्रो हतः षोडशभि–र्भोगैरसिनात्

तस्य वृत्रस्य शीर्.षतो गाव उदायन् ता वैदेह्यो ऽभवन् तासामृषभो
जघने ऽनूदैत् तमिन्द्रो – [ ] 25

TS 2.1.4.6

ऽचायथ् सो ऽमन्यत यो वा इममालभेत मुच्येतास्मात् पाप्मन इति
स आग्नेयं कृष्णग्रीवमा लभतैन्द्रमृषभं तस्याग्निरेव स्वेन
भागधेयेनोप सृतः षोडशधा वृत्रस्य भोगानप्यदहदैन्द्रेणेन्द्रिय–
मात्मन्नधत्त यः पाप्मना गृहीतः स्याथ् स आग्नेयं कृष्णग्रीवमा
लभेतैन्द्रमृषभ–मग्निरेवास्य स्वेन भागधेयेनोपसृतः – [ ] 26

TS 2.1.4.7

पाप्मानमपि दहत्यैन्द्रेणेन्द्रियमात्मन् धत्ते मुच्यते पाप्मनो
भवत्येव द्यावापृथिव्यां धेनुमा लभेत ज्योगपरुद्धो ऽनयोर्. हि वा
एषो ऽप्रतिष्ठितो ऽथैष ज्योगपरुद्धो द्यावापृथिवी एव स्वेन भागधेयेनोप
धावति ते एवैनं प्रतिष्ठां गमयतः प्रत्येव तिष्ठति पर्यारिणी भवति
पर्यारीव ह्येतस्य राष्ट्रँ यो ज्योगपरुद्धः समृद्ध्यै वायव्यं – [ ] 27

TS 2.1.4.8

ँवथ्समा लभेत वायुर्वा अनयोर्वथ्स इमे वा एतस्मै लोका अपशुष्का

विडपशुष्का ऽथैष ज्योगपरुद्धो वायुमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति

स एवास्मा इमान् ँल्लोकान्. विशं प्र दापयति प्रास्मा इमे लोकाः

स्नुवन्तिभुञ्जत्येनं ँविडुपतिष्ठते ॥ **28**

(मद्ध्यन्दिने – कद्रुं – ँयमस्य – स्पर्धमानो वैष्णावरुणीं –तमिन्द्रो – ऽस्य स्वेन भागधेयेनोपसृतो – वायव्यं – द्विचत्वारिꣳशच्च) (A4)

TS 2.1.5.1

इन्द्रो वलस्य बिलमपौर्णोथ् स य उत्तमः पशुरासीत् तं पृष्ठं प्रति

संगृह्योदक्खिदत् तꣳ सहस्रं पशवो ऽनूदायन्थ् स उन्नतो ऽभवद् यः

पशुकामः स्याथ् स एतमैन्द्रमुन्नतमा लभेतेन्द्रमेव स्वेन भागधेयेनोप

धावति स एवास्मै पशून् प्र यच्छति पशुमानेव भवत्युन्नतो –[ ] **29**

TS 2.1.5.2

भवति साहस्री वा एषा लक्ष्मी यदुन्नतो लक्ष्मियैव पशूनव रुन्धे

यदा सहस्रं पशून् प्राप्नुयादथ वैष्णवं ँवामनमा लभेतैतस्मिन्

वै तथ् सहस्रमद्ध्यतिष्ठत् तस्मादेष वामनः समीषितः पशुभ्य एव प्रजातेभ्यः प्रतिष्ठां दधाति को ऽर्.हति सहस्रं पशून् प्राप्तुमित्याहु–रहोरात्राण्येव सहस्रꣳ सम्पाद्याऽऽ लभेत पशवो – [ ] **30**

TS 2.1.5.3

वा अहोरात्राणि पशूनेव प्रजातान् प्रतिष्ठां गमयत्योषधीभ्यो वेहतमा लभेत प्रजाकाम ओषधयो वा एतं प्रजायै परि बाधन्ते यो ऽलं प्रजायै सन् प्रजां न विन्दत ओषधयः खलु वा एतस्यै सूतुमपि घ्नन्ति या वेहद्–भवत्योषधीरेव स्वेन भागधेयेनोप धावति ता एवास्मै स्वाद्योनेः प्रजां प्र जनयन्ति विन्दते – [ ] **31**

TS 2.1.5.4

प्रजामापो वा ओषधयो ऽसत् पुरुष आप एवास्मा असतः सद्ददति तस्मादाहुर्यश्चैवं वँवेद यश्च नापस्त्वावासतः सद्ददतीत्यैन्द्रीꣳ सूतवशामा लभेत भूतिकामो ऽजातो वा एष यो ऽलं भूत्यै सन् भूतिं न प्राप्नोतीन्द्रं खलु वा एषा सूत्वा वशा ऽभव – [ ] **32**

TS 2.1.5.5

–दिन्द्र॑मे॒व स्वेन॑ भाग॒धे॒येनोप॑ धावति॒ स ए॒वैनं॒ भूतिं॑ गमयति॒

भव॑त्ये॒व यꣳ सू॒त्वा व॒शा स्यात् तमै॒न्द्रमे॒वाऽऽ ल॑भेतै॒तद् वाव

तदि॑न्द्रि॒यꣳ सा॒क्षादे॒वेन्द्रि॒यमव॑ रुन्ध ऐन्द्रा॒ग्नं पु॑नरुथ् सृ॒ष्टमा ल॑भेत॒

य आ तृ॒तीया॒त् पुरु॑षा॒थ् सोमं॒ न पिबे॒द्–विच्छि॑न्नो॒ वा ए॒तस्य॑

सोमपी॒थो यो ब्रा᳚ह्म॒णः सन्नाऽऽ – [ ] **33**

TS 2.1.5.6

तृ॒तीया॒त् पुरु॑षा॒थ् सोमं॒ न पिब॑तीन्द्रा॒ग्नी ए॒व स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑

धावति॒ तावे॒वास्मै॑ सोमपी॒थं प्र य॑च्छत॒ उपै॑नꣳ सोमपी॒थो न॑मति॒

यदै॒न्द्रो भव॑तीन्द्रि॒यं ँवै सो॑मपी॒थ इ॑न्द्रि॒यमे॒व सो॑मपी॒थमव॑ रुन्धे॒

यदा᳚ग्ने॒यो भव॑त्याग्ने॒यो वै ब्रा᳚ह्म॒णः स्वामे॒व दे॒वता॒मनु॒ सम् त॑नोति

पुनरुथ्सृ॒ष्टो भ॑वति पुनरुथ्सृ॒ष्ट इ॑व॒ ह्ये॑तस्य॑ – [ ] **34**

TS 2.1.5.7

सोमपी॒थः समृ॑द्ध्यै ब्राह्मणस्प॒त्यं तू॑प॒रमा ल॑भेता–भि॒चर॒न्

ब्रह्म॑ण॒स्पति॑मे॒व स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ तस्मा॑ ए॒वैन॒मा वृ॑श्चति

ता॒जगार्ति॒–मार्च्छ॑ति तूप॒रो भ॑वति क्षु॒रप॑वि॒र्वा ए॒षा ल॒क्ष्मी यत् तू॑प॒रः

समृद्ध्यै स्फ्यो यूपो भवति वज्रो वै स्फ्यो वज्रमेवास्मै प्र हरति शरमयं बर्.हिः शृणात्येवैनं ँवैभीदक इद्ध्मो ( ) भिनत्त्येवैनं ॥ 35

(भवत्युन्नतः – पशवो – जनयन्ति विन्दते – ऽभवथ् – सन्नै – तस्ये – ध्म – स्त्रीणि च) (A5)

TS 2.1.6.1

बार्.हस्पत्य७ शितिपृष्ठमा लभेत ग्रामकामो यः कामयेत पृष्ठ७ समानाना७ स्यामिति बृहस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं पृष्ठ७ समानानां करोति ग्राम्येव भवति शितिपृष्ठो भवति बार्.हस्पत्यो ह्येष देवतया समृद्ध्यै पौष्ण७ श्याममा लभेतान्नकामो ऽन्नं ँवै पूषा पूषणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मा – [ ] 36

TS 2.1.6.2

अन्नं प्र यच्छत्यन्नाद एव भवति श्यामो भवत्येतद् वा अन्नस्य रूप७ समृद्ध्यै मारुतं पृश्ञिमा लभेतान्नकामो ऽन्नं ँवै मरुतोमरुत एव स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं प्र यच्छन्त्यन्नाद एव भवति पृश्ञि र्भवत्येतद् वा अन्नस्य रूप७ समृद्ध्या ऐन्द्रमरुणमा लभेतेन्द्रियकाम इन्द्रमेव – [ ] 37

TS 2.1.6.3

स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्निन्द्रियं दधातीन्द्रियाव्येव

भवत्यरुणो भ्रूमान् भवत्येतद् वा इन्द्रस्य रूपꣳ समृद्ध्यै

सावित्रमुपद्ध्वस्तमा लभेत सनिकामः सविता वै प्रसवानामीशे

सवितारमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै सनिं प्र सुवति

दानकामा अस्मै प्रजा भवन्त्युपद्ध्वस्तो भवति

सावित्रो ह्येष– [ ] **38**

TS 2.1.6.4

देवतया समृद्ध्यै वैश्वदेवं बहुरूपमा लभेतान्नकामोवैश्वदेवं ँवा

अन्नं ँविश्वानेव देवान्थ् स्वेन भागधेयेनोप धावतित एवास्मा अन्नं

प्र यच्छन्त्यन्नाद एव भवति बहुरूपो भवतिबहुरूपꣳ ह्यन्नꣳ समृद्ध्यै

वैश्वदेवं बहुरूपमा लभेत ग्रामकामो वैश्वदेवा वै सजाता विश्वानेव

देवान्थ् स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै – [ ] **39**

TS 2.1.6.5

सजातान् प्र यच्छन्ति ग्राम्येव भवति बहुरूपो भवति

बहुदेवत्यो(ओ1) ह्येष समृद्ध्यै प्राजापत्यं तूपरमा लभेत

यस्यानाज्ञातमिव ज्योगामयेत् प्राजापत्यो वै पुरुषः प्रजापतिः खलु वै तस्य वेद यस्यानाज्ञातमिव ज्योगामयति प्रजापतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं तस्माथ् स्रामान्-मुञ्चति तूपरो भवति प्राजापत्यो ह्ये ( ) -ष देवतया समृद्ध्यै ॥ 40

(अस्मा - इन्द्रमेवै - ष - संजाता विश्वानेव देवान्थ् स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै - प्राजापत्यो हि - त्रीणि च)(A6)

TS 2.1.7.1

वषट्कारो वै गायत्रियै शिरो ऽच्छिनत् तस्यै रसः परापतत् तं बृहस्पतिरुपा ऽगृह्णाथ्सा शितिपृष्ठा वशा ऽभवद् यो द्वितीयः परा ऽपतत् तं मित्रावरुणा-वुपागृह्णीता॒ँ सा द्विरूपा वशा ऽभवद्-यस्तृतीयः परापतत् तं ँविश्वे देवा उपागृह्णन्थ् सा बहुरूपा वशा ऽभवद्य-श्चतुर्थः परापतथ् स पृथिवीं प्राविशत् तं बृहस्पतिरभ्य - [ ] 41

TS 2.1.7.2

-गृह्णादस्त्वेवायं भोगायेति स उक्षवशः समभवद्-यल्लोहितं परापतत् तद्-रुद्र उपागृह्णाथ् सा रौद्री रोहिणी वशा ऽभवद्-

बार्.हस्पत्या७ं शितिपृष्ठामा लभेत ब्रह्मवर्चसकामो बृहस्पतिमेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन् ब्रह्मवर्चसं दधाति
ब्रह्मवर्चस्येव भवति छन्दसां ँवा एष रसो यद् वशा रस
इव खलु– [ ] **42**

TS 2.1.7.3

वै ब्रह्मवर्चसं छन्दसामेव रसेन रसं ब्रह्मवर्चसमव रुन्धे मैत्रावरुणीं
द्विरूपामा लभेत वृष्टिकामो मैत्रं ँवा अहर्वारुणी रात्रिरहोरात्राभ्यां
खलु वै पर्जन्यो वर्.षति मित्रावरुणावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति
तावेवास्मा अहोरात्राभ्यां पर्जन्यं ँवर्.षयतः छन्दसां ँवा एष रसो
यद् वशा रस इव खलु वै वृष्टिः छन्दसामेव रसेन – [ ] **43**

TS 2.1.7.4

रसं ँवृष्टिमव रुन्धे मैत्रावरुणीं द्विरूपामा लभेत प्रजाकामो
मैत्रं ँवा अहर्वारुणी रात्रिरहोरात्राभ्यां खलु वै प्रजाः प्र जायन्ते
मित्रावरुणावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मा अहोरात्राभ्यां
प्रजां प्र जनयतः छन्दसां ँवा एष रसो यद् वशा रस इव खलु वै
प्रजा छन्दसामेव रसेन रसं प्रजामव – [ ] **44**

TS 2.1.7.5

रुन्धे वैश्वदेवीं बहुरूपामा लभेतान्नकामो वैश्वदेवं ँवा अन्नं

ँविश्वानेव देवान्थ् स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं

प्र यच्छन्त्यन्नाद एव भवति छन्दसां ँवा एष रसो यद् वशा रस इव

खलु वा अन्नं छन्दसामेव रसेन रसमन्नमव रुन्धे वैश्वदेवीं

बहुरूपामा लभेत ग्रामकामो वैश्वदेवा वै – [ ] **45**

TS 2.1.7.6

सजाता विश्वानेव देवान्थ् स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै

सजातान् प्र यच्छन्ति ग्राम्येव भवति छन्दसां ँवा एष रसो यद् वशा

रस इव खलु वै सजाता श्छन्दसामेव रसेन रस॑ सजातानव रुन्धे

बार्.हस्पत्य– मुक्षवशमा लभेत ब्रह्मवर्चसकामो बृहस्पतिमेव स्वेन

भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन् ब्रह्मवर्चसं – [ ] **46**

TS 2.1.7.7

दधाति ब्रह्मवर्चस्येव भवति वशं ँवा एष चरति यदुक्षावश इव खलु

वै ब्रह्मवर्चसं ँवशेनैव वशं ब्रह्मवर्चसमव रुन्धेरौद्री॑रोहिणीमा

लभेताभिचरन् रुद्रमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तस्मा एवैनमा

वृश्चति ताजगार्तिमार्च्छति रोहिणी भवति रौद्री ह्येषा देवतया समृद्ध्यै

स्फ्यो यूपो ( ) भवति वज्रो वै स्फ्यो वज्रमेवास्मै प्र हरति शरमयं

बर्.हिः शृणात्येवैनं ँवैभीदक इद्ध्मो भिनत्त्येवैनं ॥ 47

(अभि – खलु – वृष्टि श्छन्दसामेव रसेन – प्रजामव – वैश्वदेवा वै – ब्रह्मवर्चसं – यूँप – एकान्नविꣳशतिश्च) (A7)

TS 2.1.8.1

असावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन् तस्मा एताꣳ

सौरीꣳ श्वेतां ँवशामा ऽलभन्त तयैवास्मिन् रुचमदधुर्यो

ब्रह्मवर्चसकामः स्यात् तस्मा एताꣳ सौरीꣳ श्वेतां ँवशामा

लभेतामुमेवाऽऽदित्यꣳ स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्

ब्रह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्येव भवति बैल्.वो यूपो

भवत्यसौ–[ ] 48

TS 2.1.8.2

वा आदित्यो यतो ऽजायत ततो बिल्व उदतिष्ठथ् सयोन्येव ब्रह्मवर्चसमव

रुन्धे ब्राह्मणस्पत्यां बभ्रुकर्णीमा लभेताभिचरन् वारुणं दशकपालं

पुरस्तान् निर्वपेद् वरुणेनैव भ्रातृव्यं ग्राहयित्वा ब्रह्मणा स्तृणुते

बभ्रुकर्णी भवत्येतद्-वै ब्रह्मणो रूप७ं समृद्ध्यै स्फ्यो यूपो भवति
वज्रो वै स्फ्यो वज्रमेवास्मै प्र हरति शरमयं बर्.हिः शृणा - [ ] **49**

TS 2.1.8.3

-त्येवैनं ँवैभीदक इद्ध्मो भिनत्त्येवैनं ँवैष्णवं ँवामनमा लभेत
यं ँयज्ञो नोपनमेद्-विष्णुर्वै यज्ञो विष्णुमेव स्वेन भागधेयेनोप
धावति स एवास्मै यज्ञं प्र यच्छत्युपैनं ँयज्ञो नमति वामनो भवति
वैष्णवो ह्येष देवतया समृद्ध्यै त्वाष्ट्रं ँवडबमा लभेत पशुकामस्त्वष्टा
वै पशूनां मिथुनानां - [ ] **50**

TS 2.1.8.4

प्रजनयिता त्वष्टारमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै
पशून् मिथुनान् प्र जनयति प्रजा हि वा एतस्मिन् पशवः प्रविष्टा
अथैष पुमान्थ्सन् वडबः साक्षादेव प्रजां पशूनव रुन्धे मैत्र७ं
श्वेतमा लभेत संग्रामे सँयत्ते समयकामो मित्रमेव स्वेन भागधेयेनोप
धावति स एवैनं मित्रेण सं नयति - [ ] **51**

TS 2.1.8.5

विशालो भवति व्यवसाययत्येवैनं प्राजापत्यं कृष्णमा लभेत

वृष्टिकामः प्रजापतिर्वै वृष्ट्या ईशे प्रजापतिमेव स्वेन भागधेयेनोप

धावति स एवास्मै पर्जन्यं वर्.षयति कृष्णो भवत्ये तद् वै वृष्ट्यै

रूप९ रूपेणैव वृष्टिमव रुन्धे शबलो भवति विद्युतमेवास्मै जनयित्वा

वर्.षयत्यवाशृङ्गो भवति वृष्टिमेवास्मै नि यच्छति ( ) ॥ **52**

(असौ - शृणाति - मिथुनानां - नयति - यच्छति) (A8)

TS 2.1.9.1

वरुण९ सुषुवाणमन्नाद्यं नोपानमथ् स एतां वारुणीं कृष्णां

वशामपश्यत् ता७ स्वायै देवताया आ ऽलभत ततो वै

तमन्नाद्य-मुपानमद्-यमलमन्नाद्याय सन्तमन्नाद्यं नोपनमेथ् स एतां

वारुणीं कृष्णां वशामा लभेत वरुणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति

स एवास्मा अन्नं प्र यच्छत्यन्नाद - [ ] **53**

TS 2.1.9.2

एव भवति कृष्णा भवति वारुणी ह्येषा देवतया समृद्ध्यै

मैत्र७ श्वेतमा लभेत वारुणं कृष्णमपां चौषधीनां च सन्धावन्नकामो

मैत्रीर्वा ओषधयो वारुणीरापो ऽपां च खलु वा ओषधीनां च रसमुप जीवामो मित्रावरुणावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मा अन्नं प्र यच्छतो ऽन्नाद एव भव – [ ] **54**

TS 2.1.9.3

–त्यपां चौषधीनां च सन्धावा लभत उभयस्यावरुद्ध्यै विशाखो यूपो भवति द्वे ह्येते देवते समृद्ध्यै मैत्रꣳ श्वेतमा लभेत वारुणं कृष्णं ज्योगामयावी यन् मैत्रो भवति मित्रेणैवास्मै वरुणꣳ शमयति यद्–वारुणः साक्षादेवैनं ँवरुणपाशान् मुञ्चत्युत यदीतासुर्भवति जीवत्येव देवा वै पुष्टिं नाविन्दन् – [ ] **55**

TS 2.1.9.4

तां मिथुने ऽपश्यन् तस्यां न समराधयन् तावश्विना–वब्रूतामावयोर्वा एषा मैतस्यां ँवदद्ध्वमिति सा ऽश्विनोरेवाभवद्यः पुष्टिकामः स्याथ् स एतामाश्विनीं ँयमीं ँवशामा लभेताश्विनावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन् पुष्टिं धत्तः पुष्यति प्रजया पशुभिः ॥ **56**

(अन्नादो – ऽन्नाद एव भवत्य – विन्दन् – पञ्चचत्वारिꣳशच्च)

(A9)

TS 2.1.10.1

आश्विनं धूम्रललाममा लभेत यो दुर्ब्राह्मणः सोमं पिपासेदश्विनौ वै देवाना–मसोमपावास्तां तौ पश्चा सोमपीथं प्राप्नुता–मश्विनावेतस्य देवता यो दुर्ब्राह्मणः सोमं पिपासत्यश्विनावेव स्वेन भागधेयेनोप धावतितावेवास्मै सोमपीथं प्र यच्छत उपैनꣳ सोमपीथो नमति यद्–धूम्रो भवति धूम्रिमाण–मेवास्मादप हन्ति ललामो – [ ] 57

TS 2.1.10.2

भवति मुखत एवास्मिन् तेजो दधाति वायव्यं गोमृगमा लभेत यमजघ्निवाꣳस–मभिशꣳसेयु–रपूता वा एतं ँवागृच्छति यमजघ्निवाꣳस–मभिशꣳसन्ति नैष ग्राम्यः पशुर्नारण्यो यद्–गोमृगो नेवैष ग्रामे नारण्ये यमजघ्निवाꣳस–मभिशꣳसन्ति वायुर्वै देवानां पवित्रं ँवायुमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवै – [ ] 58

TS 2.1.10.3

–नं पवयति पराची वा एतस्मै व्युच्छन्ती व्युच्छति तमः पाप्मानं प्र विशति यस्याश्विने शस्यमाने सूर्यो नाऽऽविर्भवति सौर्यं बहुरूपमा लभेतामुमेवादित्यꣳ स्वेन भागधेयेनोप धावति स

एवास्मात् तमः पाप्मानमप हन्ति प्रतीच्यस्मै व्युच्छन्ती व्युच्छत्यप

तमः पाप्मान(ग्ं) हते ॥ **59**

(ललामः - स एव - षट्चत्वारि(ग्ं)शच्च) (A10)

TS 2.1.11.1

इन्द्रं ँवो विश्वतस्परी > [1], न्द्रं नरो > [2],

मरुतो यद्ध वो दिवो > [3], या वः शर्म > [4] ॥

भरेष्विन्द्र(ग्ं) सुहव(ग्ं) हवामहे ऽ(ग्ं)होमुच(ग्ं) सुकृतं दैव्यं जनं ।

अग्निं मित्रं ँवरुण(ग्ं) सातये भगं द्यावापृथिवी मरुतः स्वस्तये ॥

ममत्तु नः परिज्मा वसर्.हा ममत्तु वातो अपां ँवृषण्वान् ।

शिशीतमिन्द्रापर्वता युवं नस्तन्नो विश्वे वरिवस्यन्तु देवाः ॥

प्रिया वो नाम - [ ] **60**

TS 2.1.11.2

हुवे तुराणां ।

आ यत् तृपन्मरुतो वावशानाः ॥

श्रियसे कं भानुभिः सं मिमिक्षिरे ते रश्मिभिस्त ऋक्वभिः सुखादयः ।

ते वाशीमन्त इष्मिणो अभीरवो विद्रे प्रियस्य मारुतस्य धाम्नः ॥

अग्निः प्रथमो वसुभिर्नो अव्याथ् सोमो रुद्रेभिरभि रक्षतु त्मना ।

इन्द्रो मरुद्भिर्. ऋतुधा कृणोत्वादित्यैर्नो वरुणः सꣳ शिशातु ॥

सं नो देवो वसुभिरग्निः सꣳ – [ ] **61**

TS 2.1.11.3

सोमस्तनूभी रुद्रियाभिः ।

समिन्द्रो मरुद्भिर्यज्ञियैः समादित्यैर्नो वरुणो अजिज्ञिपत् ॥

यथा ऽऽदित्या वसुभिः संबभूवुर्मरुद्भी रुद्राः समजानताभि ।

एवा त्रिणामन्नहृणीयमाना विश्वे देवाः समनसो भवन्तु ॥

कुत्रा चिद्यस्य समृतौ रण्वा नरो नृषदने ।

अर्.हन्तश्चिद्–यमिन्धते सञ्जनयन्ति जन्तवः ॥

सं ँयदिषो वनामहे सꣳ हव्या मानुषाणां ।

उत द्युम्नस्य शवस – [ ] **62**

TS 2.1.11.4

ऋतस्य रश्मिमा ददे ॥

यज्ञो देवानाम् प्रत्येति सुम्नमादित्यासो भवता मृडयन्तः ।

आ वो ऽर्वाची सुमतिर्ववृत्यादꣳहो श्चिद् या वरिवोवित्तरा ऽसत् ॥

शुचिरपः सूयवसा अदब्ध उप क्षेति वृद्धवयाः सुवीरः ।
नकिष्टं घ्नन्त्यन्तितो न दूराद् य आदित्यानां भवति प्रणीतौ ॥
धारयन्त आदित्यासो जगथ्स्था देवा विश्वस्य भुवनस्य गोपाः ।
दीर्घाधियो रक्षमाणा-[ ] **63**

TS 2.1.11.5

असुर्यमृतावान-श्चयमाना ऋणानि ॥
तिस्रो भूमीर्धारयन् त्रीꣳ रुत द्यून् त्रीणि व्रता विदथे अन्तरेषां ।
ऋतेनाऽऽदित्या महि वो महित्वं तदर्यमन् वरुण मित्र चारु ॥
त्यान्नु क्षत्रियाꣳ अव आदित्यान्. याचिषामहे ।
सुमृडीकाꣳ अभिष्टये ॥
न दक्षिणा वि चिकिते न सव्या न प्राचीनमादित्या नोत पश्चा ।
पाक्या चिद्-वसवो धीर्या चिद् - [ ] **64**

TS 2.1.11.6

-युष्मानीतो अभयं ज्योतिरश्यां ॥
आदित्यानामवसा नूतनेन सक्षीमहि शर्मणा शन्तमेन ।
अनागास्त्वे अदितित्वे तुरास इमं ँयज्ञं दधतु श्रोषमाणाः ॥

इमं मे वरुण श्रुधी हवमद्या च मृडय ।

त्वामवस्युरा चके ॥

तत्त्वा यामि ब्रह्मणा वन्दमान–स्तदाशास्ते यजमानो हविर्भिः ।

अहेडमानो वरुणेह बोद्ध्युरुश॰स मा न आयुः प्र मोषीः ॥ 65

(नामा – ऽग्निः स॰ – शवसो – रक्षमाणा – धीर्यां चिदे – कान्नपञ्चाशच्च) (A11)

========================

Prasna Korvai with starting Padams of 1 to 11 Anuvaakams :-

(वायव्यं – प्राजपतिस्ता वरुणं – देवासुरा एष्व – सावादित्यो दशर्.षभा–मिन्द्रो वलस्य – बार्.हस्पत्यं – वँषट्कारो – ऽसौसौरीं – वँरुण –माश्विन – मिन्द्रं वँो नर – एकादश)

Korvai with starting Padams of 1, 11, 21 Series of Panchaatis :-

(वायव्य – माग्नेयीं कृष्णग्रीवी – मसावादित्यो – वा अहोरात्राणि – वषट्कारः – प्रजनयिता – हुवे तुराणां – पञ्चषष्टिः)

First and Last Padam of First Prasnam of Kandam 2:-

(वायव्यं – प्रमोषीः)

॥ हरिः ओं ॥

॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां द्वितीयकाण्डे प्रथमः प्रश्नः समाप्तः ॥

======================

2.1.1 Appendix

2.1.11.1– इन्द्रं ँवो विश्वतस्परी >[1],

इन्द्रं ँवो विश्वतस्परि हवामहे जनेभ्यः ।

अस्माकमस्तु केवलः ॥ (Appearing inTS **1.6.12.1)**

2.1.11.1– न्द्रं नरो>[2],

इन्द्रं नरो नेमधिता हवन्ते यत्पार्या युनजते धियस्ताः ।

शूरो नृषाता शवसश्चकान आ गोमति व्रजे भजा त्वन्नः ॥

(Appearing inTS **1.6.12.1)**

2.1.11.1 - मरुतो यद्ध वो दिवो>[3],

मरुतो यद्ध वो दिवः सुम्ना यन्तो हवामहे ।

आ तू न उप गन्तन ॥ (Appearing in TS **1.5.11.4)**

2.1.11.1 – या॒ वः॒ शर्म॑>4

या वः॒ शर्म॑ शशमा॒ना॒य॒ सन्ति॑ त्रि॒धातू॑नि दा॒शुषे॑ यच्छ॒ताधि॑ ।
अ॒स्मभ्यं॒ तानि॑ मरु॒तो॒ वि य॑न्त र॒यिं नो॑ धत्त वृषणः सु॒वीरं॑ ॥

(Appearing in TS **1.5.11.5**)

ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः, श्री गुरुभ्यो नमः

हरिः ओं

2.2द्वितीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः – इष्टिविधानं

TS 2.2.1.1

प्रजापतिः प्रजा असृजत ताः सृष्टा इन्द्राग्नी अपागूहता॒ँ॒ सो ऽचायत्
प्रजापतिरिन्द्राग्नी वै मे प्रजा अपाघुक्षतामिति स एतमैन्द्राग्न–
मेकादशकपाल–मपश्यत् तं निरवपत् तावस्मै प्रजाः प्रासाधयता–
मिन्द्राग्नी वा एतस्य प्रजामप गूहतो यो ऽलं प्रजायै सन् प्रजां न
विन्दत ऐन्द्राग्न–मेकादशकपालं निर्वपेत् प्रजाकाम इन्द्राग्नी–[ ] 1

TS 2.2.1.2

एव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै प्रजां प्र साधयतो विन्दते
प्रजा–मैन्द्राग्न–मेकादशकपालं निर्वपेथ् स्पर्द्धमानः क्षेत्रे वा
सजातेषु वेन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोप धावति ताभ्यामेवेन्द्रियं
ँवीर्यं भ्रातृव्यस्य वृङ्क्ते वि पाप्मना भ्रातृव्येण जयते ऽप वा
एतस्मादिन्द्रियं ँवीर्यं क्रामति यः संग्राम–मुपप्रयात्यैन्द्राग्न–
मेकादशकपालं नि – [ ] 2

TS 2.2.1.3

-र्वपेथ् संग्राम-मुपप्रयास्यन्निन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं धत्तः सहेन्द्रियेण वीर्येणोप प्र याति जयति त९ संग्रामं वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्द्ध्यते यः संग्रामं जयत्यैन्द्राग्न-मेकादशकपालं निर्वपेथ् संग्रामं जित्वेन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्निद्रियं वीर्यं - [ ] 3

TS 2.2.1.4

धत्तो नेन्द्रियेण वीर्येण व्यृद्ध्यते ऽप वा एतस्मादिन्द्रियं वीर्यं क्रामति य एति जनतामैन्द्राग्न-मेकादशकपालं निर्वपे-ज्जनतामेष्यन्निन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं धत्तः सहेन्द्रियेण वीर्येण जनतामेति पौष्णं चरुमनु निर्वपेत् पूषा वा इन्द्रियस्य वीर्यस्यानुप्रदाता पूषणमेव - [ ] 4

TS 2.2.1.5

स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मा इन्द्रियं वीर्यमनु प्र यच्छति क्षैत्रपत्यं चरुं निर्वपे-ज्जनतामागत्येयं वै क्षेत्रस्य पतिरस्यामेव प्रति तिष्ठत्यैन्द्राग्न-मेकादशकपाल-मुपरिष्टान्-निर्वपेदस्यामेव

प्रतिष्ठायेन्द्रियं वीर्यमुपरिष्टा-दात्मन् धत्ते ॥ 5

(प्रजाकाम इन्द्राग्नी - उपप्रयात्यैन्द्राग्नमेकादशकपालं नि- वीर्यं - पूषणमे वै - कान्नचत्वारिꣳशच्च) (A1)

TS 2.2.2.1

अग्नये पथिकृते पुरोडाश-मष्टाकपालं निर्वपेद्-यो दर्.शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्यां ँवा पौर्णमासीं ँवा ऽतिपादयेत् पथो वा एषो ऽद्ध्यपथेनैति यो दर्.शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्यां ँवा पौर्णमासीं ँवा ऽतिपादयत्यग्निमेव पथिकृतꣳ स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनमपथात् पन्थामपि नयत्यनड्वान् दक्षिणा वही ह्येष समृद्ध्या अग्नये व्रतपतये - [ ] 6

TS 2.2.2.2

पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्-य आहिताग्निः सन्नव्रत्यमिव चरेदग्निमेव व्रतपतिꣳ स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं ँव्रतमा लंभयति व्रत्यो भवत्यग्नये रक्षोघ्ने पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्-यꣳ रक्षाꣳसि सचेरन्नग्निमेव रक्षोहणꣳ स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्माद्-रक्षाꣳस्यप हन्ति निशितायां निर्वपेन् - [ ] 7

TS 2.2.2.3

निशितायाꣳ हि रक्षाꣳसि प्रेरते संप्रेर्णान्येवैनानि हन्ति

परिश्रिते याजयेद्-रक्षसा-मनन्ववचाराय रक्षोघ्नी याज्यानुवाक्ये

भवतो रक्षसाꣳ स्तृत्या अग्नये रुद्रवते पुरोडाशमष्टाकपालं

निर्वपेदभिचरन्नेषा वा अस्य घोरा तनूर्यद्-रुद्रस्तस्मा

एवैनमावृश्चति ताजगार्ति-मार्च्छत्यग्नये सुरभिमते

पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्-यस्य गावो वा पुरुषा – [ ] **8**

TS 2.2.2.4

वा प्रमीयेरन् यो वा बिभीयादेषा वा अस्य भेषज्या तनूर्यथ्

सुरभिमतीतयैवास्मै भेषजं करोति सुरभिमते भवति पूतीगन्धस्या-

पहत्या अग्नये क्षामवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेथ् संग्रामे सँयत्ते

भागधेयेनैवैनꣳ शमयित्वा परानभि निर्दिशति यमवरेषां ँविद्ध्यन्ति

जीवति स यं परेषां प्र स मीयते जयति तꣳ संग्राम – [ ] **9**

TS 2.2.2.5

-मभि वा एष एतानुच्यति येषां पूर्वापरा अन्वञ्चः प्रमीयन्ते

पुरुषाहुतिर्ह्यस्य प्रियतमाग्नये क्षामवते पुरोडाशमष्टाकपालं

निर्वपेद्-भागधेयेनैवैनꣳ शमयति नैषां पुरा ऽऽयुषो ऽपरः
प्र मीयतेऽभि वा एष एतस्य गृहानुच्यति यस्य गृहान् दहत्यग्नये
क्षामवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्-भागधेयेनैवैनꣳ शमयति
ना ( )-स्यापरं गृहान् दहति ॥ **10**

(व्रतपतये - निशितायां निर्वपेत् - पुरुषाः - संग्रामं - न - चत्वारि च) (A2)

TS 2.2.3.1

अग्नये कामाय पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्-यं कामो नोपनमेदग्निमेव
कामꣳ स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं कामेन समर्द्धयत्युपैनं
कामो नमत्यग्नये यविष्ठाय पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेथ् स्पर्द्धमानः
क्षेत्रे वा सजातेषु वा ऽग्निमेव यविष्ठꣳ स्वेन भागधेयेनोप धावति
तेनैवेन्द्रियं ँवीर्यं भ्रातृव्यस्य - [ ] **11**

TS 2.2.3.2

युवते वि पाप्मना भ्रातृव्येण जयते ऽग्नये यविष्ठाय पुरोडाशम
ष्टाकपालं निर्वपेदभिचर्यमाणो ऽग्निमेव यविष्ठꣳ स्वेन भागधेयेनोप
धावति स एवास्माद्-रक्षाꣳसि यवयति नैनमभिचरन्थ् स्तृणुते

ऽग्नय आयुष्मते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्–यः कामयेत सर्व–
मायुरिया–मित्यग्नि– मेवा ऽऽयुष्मन्त৺ स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवास्मि – [ ] **12**

TS 2.2.3.3

–न्नायुर्दधाति सर्वमायुरेत्यग्नये जातवेदसे पुरोडाश–मष्टाकपालं
निर्वपेद्–भूतिकामो ऽग्निमेव जातवेदस৺ स्वेन भागधेयेनोप धावति
स एवैनं भूतिं गमयति भवत्येवाग्नये रुक्मते पुरोडाश–मष्टाकपालं
निर्वपेद्–रुक्कामो ऽग्निमेव रुक्मन्त৺ स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवास्मिन् रुचं दधातिरोचत एवाग्नये तेजस्वते पुरोडाश – [ ] **13**

TS 2.2.3.4

–मष्टाकपालं निर्वपेत् तेजस्कामो ऽग्निमेव तेजस्वन्त৺
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन् तेजो दधाति तेजस्व्येव
भवत्यग्नये साहन्त्याय पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेथ् सीक्षमाणो
ऽग्निमेव साहन्त्य৺ स्वेन भागधेयेनोप धावति तेनैव सहते य৺
सीक्षते ॥ **14**

(भ्रातृव्यस्या –स्मिन् – तेजस्वते पुरोडश – मष्टात्रि৺शच्च) (A3)

TS 2.2.4.1

अग्नये ऽन्नवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्-यः कामयेतान्नवान्थ्-
स्यामित्यग्नि-मेवा-न्नवन्त७ स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवैनमन्नवन्तं करोत्यन्नवानेव भवत्यग्नये ऽन्नादाय पुरोडाशमष्टाकपालं
निर्वपेद्-यः कामयेतान्नादः स्यामित्यग्नि-मेवान्नाद७ स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवैनमन्नादं करोत्यन्नाद - [ ] 15

TS 2.2.4.2

एव भवत्यग्नये ऽन्नपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्-यः
कामयेतान्नपतिः स्यामित्यग्नि-मेवान्नपति७ स्वेन भागधेयेनोप धावति
स एवैनमन्नपतिं करोत्यन्नपतिरेव भवत्यग्नये पवमानाय
पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेदग्नये पावकायाग्नये शुचये ज्योगामयावी
यदग्नये पवमानाय निर्वपति प्राणमेवास्मिन् तेन दधाति यदग्नये-[ ] 16

TS 2.2.4.3

पावकाय वाचमेवास्मिन् तेन दधाति यदग्नये शुचय आयुरेवास्मिन्
तेन दधात्युत यदीतासुर्भवति जीवत्येवैतामेव निर्वपेच्चक्षुष्कामो
यदग्नये पवमानाय निर्वपति प्राणमेवास्मिन् तेन दधाति यदग्नये

पावकाय वाचमेवास्मिन् तेन दधाति यदग्नये शुचये चक्षुरेवास्मिन्

तेन दधा – [ ] **17**

TS 2.2.4.4

–त्युत यद्यन्धो भवति प्रैव पश्यत्यग्नये पुत्रवते पुरोडाशमष्टाकपालं

निर्वपेदिन्द्राय पुत्रिणे पुरोडाशमेकादशकपालं प्रजाकामो ऽग्निरेवास्मै

प्रजांप्रजनयति वृद्धामिन्द्रः प्र यच्छत्यग्नये रसवते ऽजक्षीरे चरुं

निर्वपेद्–यः कामयेत रसवान्थ् स्यामित्यग्निमेव रसवन्त७ स्वेन

भागधेयेनोप धावति स एवैन७ं रसवन्तं करोति – [ ] **18**

TS 2.2.4.5

रसवानेव भवत्यजक्षीरे भवत्याग्नेयी वा एषा यदजा साक्षादेव

रसमव रुन्धे ऽग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्–यः

कामयेत वसुमान्थ्–स्यामित्यग्नि–मेव वसुमन्त७ स्वेन भागधेयेनोप

धावति स एवैनं ँवसुमन्तं करोति वसुमानेव भवत्यग्नये वाजसृते

पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेथ् संग्रामे सँयत्ते वाजं – [ ] **19**

TS 2.2.4.6

ँवा एष सिसीर्.षति यः संग्रामं जिगीषत्यग्निः खलु वै देवानां

ँवाजसृदग्निमेव वाजसृत७ स्वेन भागधेयेनोप धावति धावति

वाज७् हन्ति वृत्रं जयति त७् संग्राममथो अग्निरिव न प्रतिधृषे

भवत्यग्नये ऽग्निवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्–यस्याग्ना–

वग्नि– मभ्युद्धरेयु–र्निर्दिष्टभागो वा एतयोरन्यो ऽनिर्दिष्टभागो ऽन्य

स्तौ संभवन्तौ यजमान – [ ] **20**

TS 2.2.4.7

–मभि सं भवतः स ईश्वर आर्तिमार्तो–र्यदग्नये ऽग्निवते निर्वपति

भागधेयेनैवैनौ शमयति नाऽऽर्तिमार्च्छति यजमानो ऽग्नये ज्योतिष्मते

पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्–यस्याग्निरुद्धृतो ऽहुते ऽग्निहोत्र

उद्वायेदपर आदीप्यानूद्धृत्य इत्याहुस्तत् तथा न कार्यं ँयद्–

भागधेयमभि पूर्व उद्ध्रियते किमपरो ऽभ्यु – [ ] **21**

TS 2.2.4.8

–द्ध्रियेतेति तान्येवावक्षाणानि सन्निधाय मन्थेदितः प्रथमं जज्ञे

अग्निः स्वाद्–योने–रधि जातवेदाः ।

स गायत्रिया त्रिष्टुभा जगत्या देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानन्निति

छन्दोभिरेवैन॑ स्वाद्-योनेः प्र जनयत्येष वाव सो ऽग्निरित्याहु

र्ज्योति स्त्वा अस्य परापतितमिति यदग्नये ज्योतिष्मते निर्वपति

यदेवास्य ( ) ज्योतिः परापतितं तदेवाव रुन्धे ॥ 22

(करोत्यन्नादो - दधाति यदग्नये - शुचये चक्षुरेवास्मिन् तेन दधाति -करोति - वाजं -यजमान - मु - देवास्य - षट्च) (A4)

TS 2.2.5.1

वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेद्-वारुणं चरुं दधिक्राव्.ण्णे

चरुमभिशस्यमानो यद्-वैश्वानरो द्वादशकपालो भवति सँवथ्सरो वा

अग्नि वैश्वानरः सँवथ्सरेणैवैन॑ स्वदयत्यप पापं वर्ण॑ हते

वारुणेनैवैनं वरुणपाशान् मुञ्चति दधिक्राव्.ण्णा पुनाति हिरण्यं

दक्षिणा पवित्रं वै हिरण्यं पुनात्येवैनमाद्य-मस्यान्नं भवत्येतामेव

निर्वपेत् प्रजाकामः सँवथ्सरो - [ ] 23

TS 2.2.5.2

वा एतस्याशान्तो योनिं प्रजायै पशूनां निर्दहति यो ऽलं प्रजायै सन्

प्रजां न विन्दते यद्-वैश्वानरो द्वादशकपालो भवति सँवथ्सरो वा

अग्नि वैश्वानरः सँवथ्सरमेव भागधेयेन शमयति सो ऽस्मै शान्तः
स्वाद्-योनेः प्रजां प्र जनयति वारुणेनैवैनं ँवरुणपाशान् मुञ्चति
दधिक्राव्.ण्णा पुनाति हिरण्यं दक्षिणा पवित्रं वै हिरण्यं
पुनात्येवैनं- [ ] **24**

TS 2.2.5.3

ँविन्दते प्रजां ँवैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेत् पुत्रे जातेयदष्टाकपालो
भवति गायत्रियैवैनं ब्रह्मवर्चसेन पुनाति यन्नवकपाल-स्त्रिवृतैवास्मिन्
तेजो दधाति यद्-दशकपालो विराजैवास्मिन्नन्नाद्यं दधाति
यदेकादशकपाल- स्त्रिष्टुभैवास्मिन्निन्द्रियं दधाति यद्-द्वादशकपालो
जगत्यैवास्मिन् पशून् दधाति यस्मिन् जात एतामिष्टिं
निर्वपति पूत- [ ] **25**

TS 2.2.5.4

एव तेजस्व्यन्नाद इन्द्रियावी पशुमान् भवत्यव वा एष
सुवर्गा ल्लोकाच्छिद्यते यो दर्.शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्यां ँवा
पौर्णमासीं ँवा ऽतिपादयति सुवर्गाय हि लोकाय दर्.शपूर्णमासाविज्येते
वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदमावास्यां ँवा पौर्णमासीं

वा ऽतिपाद्य सँवथ्सरो वा अग्नि वैँश्वानरः सँवथ्सरमेव प्रीणात्यथो
सँवथ्सरमेवास्मा उप दधाति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्या-[ ] **26**

TS 2.2.5.5

अथो देवता एवान्वारभ्य सुवर्गं ँलोकमेति वीरहा वा एष देवानां
ँयो ऽग्नि-मुद्वासयते न वा एतस्य ब्राह्मणा ऋतायवः पुरा
ऽन्नमक्षन्ना-ग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेद्-वैश्वानरं द्वादशकपाल-
मग्निमुद्वासयिष्यन्. यदष्टाकपालो भवत्यष्टाक्षरा गायत्रीगायत्रो
ऽग्निर् यावानेवाग्नि-स्तस्मा आतिथ्यं करोत्यथो यथा जनं
ँयते ऽवसं करोति तादृ - [ ] **27**

TS 2.2.5.6

-गेव तद्-द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः सँवथ्सरः
सँवथ्सरः खलु वा अग्नेर्योनिः स्वामेवैनं ँयोनिं गमय-त्याद्यमस्यान्नं
भवति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेन्मारुत७ँ सप्तकपालं ग्रामकाम
आहवनीये वैश्वानरमधि श्रयति गार्.हपत्ये मारुतं पापवस्यसस्य
विधृत्यै द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः सँवथ्सरः
सँवथ्सरेणैवास्मै सजाता७ँश्च्यावयति मारुतो भवति - [ ] **28**

TS 2.2.5.7

मरुतो वै देवानां ँविशो देवविशेनैवास्मै मनुष्यविशमव रुन्धे

सप्तकपालो भवति सप्तगणा वै मरुतो गणश एवास्मै सजातानव

रुन्धे ऽनूच्यमान आ सादयति विशमेवास्मा अनुवर्त्मानं करोति ॥ **29**

(प्रजाकामः सँवथ्सरः – पुनात्येवैनं – पूतः – समष्ट्यै –

तादृङ् – मारुतो भव – त्येकान्न त्रिꣳशच्च) (A5)

TS 2.2.6.1

आदित्यं चरुं निर्वपेथ् संग्राम-मुपप्रयास्यन्नियं ँवा अदितिरस्यामेव

पूर्वे प्रति तिष्ठन्ति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदायतनं गत्वासँवथ्सरो

वा अग्नि वैंश्वानरः सँवथ्सरः खलु वै देवाना–मायतनमेतस्माद्–वा

आयतनाद्–देवा असुरानजयन्. यद्–वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपति

देवानामेवा ऽऽयतने यतते जयति तꣳ संग्राममेतस्मिन् वा

एतौ मृजाते – [ ] **30**

TS 2.2.6.2

यो विद्विषाणयोरन्नमत्ति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेद्–विद्विषाणयोरन्नं

जग्ध्वा सँवथ्सरो वा अग्नि–वैंश्वानरः सँवथ्सरस्वदितमेवात्ति

नास्मिन् मृजाते सँवथ्सराय वा एतौ सममाते यौ सममाते तयोर्यः
पूर्वो ऽभिद्रुह्यति तं वरुणो गृह्णाति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेथ्
सममानयोः पूर्वो ऽभिद्रुह्य सँवथ्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः
सँवथ्सरमेवाऽऽप्त्वा निर्वरुणं – [ ] **31**

TS 2.2.6.3

परस्तादभि द्रुह्यति नैनं वरुणो गृह्णात्याव्यं वा एष प्रति गृह्णाति
यो ऽविं प्रतिगृह्णाति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदविं प्रतिगृह्य
सँवथ्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः सँवथ्सरस्वदितामेव प्रति गृह्णाति
नाऽऽव्यं प्रति गृह्णात्यात्मनो वा एष मात्रामाप्नोति य उभयादत्
प्रतिगृह्णात्यश्वं वा पुरुषं वा वैश्वानरं द्वादशकपालं
निर्वपेदुभयादत् – [ ] **32**

TS 2.2.6.4

प्रतिगृह्य संवथ्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः सँवथ्सरस्वदितमेव
प्रति गृह्णाति नात्मनो मात्रामाप्नोति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेथ्–
सनिमेष्यन्थ्–सँवथ्सरो वा अग्निर्वैश्वानरो यदा खलु वै सँवथ्सरं
जनतायां चरत्यथ स धनार्घो भवतियद्–वैश्वानरं द्वादशकपालं

निर्वपति सँवथ्सरसातामेव सनिमभि प्र च्यवते दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति यो वै सँवथ्सरं – [ ] **33**

TS 2.2.6.5

प्रयुज्य न विमुञ्चत्यप्रतिष्ठानो वै स भवत्येतमेव वैश्वानरं पुनरागत्य निर्वपेद्–यमेव प्रयुङ्क्ते तं भागधेयेन वि मुञ्चति प्रतिष्ठित्यै यया रज्वोत्तमां गामाजेत् तां भ्रातृव्याय प्र हिणुयान्निर्.ऋतिमेवास्मै प्र हिणोति ॥ **34** ***(मृजाते – निर्वरुणं – वँपेदुभयादद् – यो वै सँवथ्सरं – षट्त्रिंशच्च) (A6)***

TS 2.2.7.1

ऐन्द्रं चरुं निर्वपेत् पशुकाम ऐन्द्रा वै पशव इन्द्रमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै पशून् प्र यच्छति पशुमानेव भवति चरुर्भवति स्वादेवास्मै योनेः पशून् प्रजनयतीन्द्रायेन्द्रियावते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेत् पशुकाम इन्द्रियं वै पशव इन्द्रमेवेन्द्रियावन्तं स्वेन भागधेयेनोप धावति स – [ ] **35**

TS 2.2.7.2

एवास्मा इन्द्रियं पशून् प्र यच्छति पशुमानेव भवतीन्द्राय-घर्मवते

पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्-ब्रह्मवर्चसकामो ब्रह्मवर्चसं वै

घर्म इन्द्रमेव घर्मवन्त७ स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्

ब्रह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्येव भवतीन्द्रायार्कवते

पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेदन्नकामो ऽर्कों वै

देवानामन्नमिन्द्रमेवार्कवन्त७ स्वेन भागधेयेनो - [ ] **36**

TS 2.2.7.3

-प धावति स एवास्मा अन्नं प्र यच्छत्यन्नाद एव भवतीन्द्राय घर्मवते

पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्राये-न्द्रियावत इन्द्रायार्कवते

भूतिकामो यदिन्द्राय घर्मवते निर्वपति शिर एवास्य तेन करोति

यदिन्द्रायेन्द्रियावत आत्मानमेवास्य तेन करोति यदिन्द्राया ऽर्कवते भूत

एवान्नाद्ये प्रति तिष्ठति भवत्येवेन्द्राया - [ ] **37**

TS 2.2.7.4

-ऽ७होमुचे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्-यः पाप्मना गृहीतः

स्यात् पाप्मा वा अ७ह इन्द्रमेवा ऽ७होमुच७ स्वेन भागधेयेनोप

धावति स एवैनं पाप्मनो ऽ॒ꣳहसो मुञ्चतीन्द्राय वैमृधाय

पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्-यं मृधो ऽभि प्रवेपेरन् राष्ट्राणि

वा ऽभि समियु-रिन्द्रमेव वैमृधꣳ स्वेन भागधेयेनोप धावति स

एवास्मान्मृधो - [ ] **38**

TS 2.2.7.5

ऽप हन्तीन्द्राय त्रात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्-बद्धो वा

परियत्तो वेन्द्रमेव त्रातारꣳ स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं त्रायत

इन्द्रायार्काश्वमेधवते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्-यं महायज्ञो

नोपनमेदेते वै महायज्ञस्यान्त्ये तनू यदर्काश्वमेधाविन्द्र-

मेवार्काश्वमेधवन्तꣳ स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मा ( )

अन्ततो महायज्ञं च्यावयत्युपैनं महायज्ञो नमति ॥ **39**

(इन्द्रियावन्तꣳ स्वेन भागधेयेनोप धावति सो - ऽर्कवन्तꣳ स्वेन भागधेयेनै - वेन्द्राया - स्मान् मृधो - ऽस्मै - सप्त च) (A7)

TS 2.2.8.1

इन्द्रायान्वृजवे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद् ग्रामकाम

इन्द्रमेवान्वृजुꣳ स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै

सजातानुकान् करोति ग्राम्येव भवतीन्द्राण्यै चरुं निर्वपेद्-यस्य
सेना ऽसꣳशितेव स्यादिन्द्राणी वै सेनायै देवतेन्द्राणीमेव स्वेन
भागधेयेनोप धावति सैवास्य सेनाꣳ सꣳ श्यति बल्बजानपी-[ ] **40**

TS 2.2.8.2

-द्ध्मे सं नह्येद्-गौ-र्यत्राधिष्कन्नान्यमेहत् ततो बल्बजा उदतिष्ठन्
गवामेवैनं न्यायमपिनीय गा वेदयतीन्द्राय मन्युमते मनस्वते
पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेथ् संग्रामे सँयत्त इन्द्रियेण वै
मन्युना मनसा संग्रामं जयतीन्द्रमेव मन्युमन्तं मनस्वन्तꣳ स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्निन्द्रियं मन्युं मनो दधाति
जयति तꣳ - [ ] **41**

TS 2.2.8.3

संग्राममेतामेव निर्वपेद्-यो हतमनाः स्वयंपाप इव स्यादेतानि
हि वा एतस्मादपक्रान्तान्यथैष हतमनाः स्वयंपाप इन्द्रमेव
मन्युमन्तं मनस्वन्तꣳ स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्निन्द्रियं
मन्युं मनो दधाति न हतमनाः स्वयंपापो भवतीन्द्राय दात्रे

पु॒रो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालं॒ निर्व॑पे॒द्–यः का॒मये॑त॒ दानकामा

मे प्र॒जाः स्यु॒ – [ ] 42

TS 2.2.8.4

–रितीन्द्र॑मे॒व दा॒ता॒र॒ꣳ॒ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॒

दा॑नकामाः प्र॒जाः क॑रोति॒ दानकामा अ॒स्मै प्र॒जा भ॒वन्तीन्द्रा॑य प्रदा॒त्रे

पु॒रो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालं॒ निर्व॑पे॒द्–यस्मै॒ प्रत्त॑मिव॒ सन्न प्रदी॒येते॒न्द्र॑मे॒व

प्र॒दा॒ता॒र॒ꣳ॒ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑धावति॒ स ए॒वास्मै॒ प्र दा॑पयती॒न्द्राय

सु॒त्राम्णे॑ पु॒रो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालं॒ निर्व॑पे॒दप॑रुद्धो वा – [ ] 43

TS 2.2.8.5

ऽप॒रु॒द्ध्यमा॑नो॒ वेन्द्र॑मे॒व सु॒त्रामा॑ण॒ꣳ॒ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒

स ए॒वैनं॑ त्रायते ऽनप॒रु॒द्ध्यो भ॑व॒तीन्द्रो॒ वै स॒दृङ् दे॒वता॑भिरासी॒त्

स न व्या॒वृ॑तमगच्छ॒थ् स प्र॒जाप॑ति॒मुपा॑धाव॒त् तस्मा॑

ए॒त॒मैन्द्र॑मेका॒दश॑कपालं॒ निर॑वप॒त् तेनै॒–वास्मि॑न्निन्द्रि॒यम॑दधा॒–

च्छक्व॑री याज्यानुवा॒क्ये॑ अकरो॒द्–वज्रो॒ वै शक्व॑री॒ स ए॒नं

ँवज्रो॒ भूत्वा॑ ऐन्ध॒ – [ ] 44

TS 2.2.8.6

सो ऽभवथ् सो ऽबिभेद्-भूतः प्र मा धक्ष्यतीति स प्रजापतिं

पुन-रुपाधावथ् स प्रजापतिः शक्वर्या अधिरेवतीं निरमिमीत शान्त्या

अप्रदाहाय यो ऽल७ श्रियै सन्थ्-सदृङ्ख् समानैः स्यात् तस्मा

एतमैन्द्रमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्रमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति

स एवास्मिन्निन्द्रियं दधाति रेवती पुरोनुवाक्या भवति ( )

शान्त्या अप्रदाहाय शक्वरी याज्या वज्रो वै शक्वरीस एनं

ँवज्रो भूत्या इन्धे भवत्येव ॥ **45**

(अपि - त७ - स्यु - वै - न्ध - भवति - चतुर्दश च) (A8)

TS 2.2.9.1

आग्ना-वैष्णव-मेकादशकपालं निर्वपेदभिचरन्थ्-सरस्वत्याज्यभागा

स्याद्-बार्.हस्पत्य-श्चरुर्यदाग्नावैष्णव एकादशकपालो भवत्यग्निः

सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताभिश्चैवैनं ँयज्ञेन चाभि

चरतिसरस्वत्याज्यभागा भवति वाग्-वै सरस्वती वाचैवैनमभि चरति

बार्.हस्पत्यश्चरु र्भवति ब्रह्म वै देवानां बृहस्पति र्ब्रह्मणैवैनमभि

चरति - [ ] **46**

TS 2.2.9.2

प्रति वै परस्तादभिचरन्तमभि चरन्ति द्वेद्वे पुरोनुवाक्ये कुर्यादति

प्रयुक्त्या एतयैव यजेताभिचर्यमाणो देवताभिरेव देवताः प्रतिचरति

यज्ञेन यज्ञं ँवाचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्म स देवताश्चैव यज्ञं च मद्ध्यतो

व्यवसर्पति तस्य न कुतश्चनोपाव्याधो भवति नैनमभिचरन्–थ्स्तृणुत

आग्नावैष्णव–मेकादशकपालं निर्वपेद्–यं ँयज्ञो नो – [ ] **47**

TS 2.2.9.3

–पनमेदग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो ऽग्निं चैव विष्णुं च स्वेन

भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै यज्ञं प्र यच्छत उपैनं ँयज्ञो

नमत्याग्नावैष्णवं घृते चरुं निर्वपेच्चक्षुष्कामो ऽग्नेर्वै चक्षुषा मनुष्या

वि पश्यन्ति यज्ञस्य देवा अग्निं चैव विष्णुं च स्वेन भागधेयेनोप

धावति तावेवा – [ ] **48**

TS 2.2.9.4

–ऽस्मिन् चक्षुर्द्धत्तश्चक्षुष्मानेव भवति धेन्वै वा एतद्–रेतो

यदाज्य–मनडुह–स्तण्डुला मिथुनादेवास्मै चक्षुः प्र जनयति

घृते भवति तेजो वै घृतं तेजश्चक्षु–स्तेजसैवास्मै तेजश्चक्षुरव

रुन्ध इन्द्रियं ँवै वीर्यं ँवृङ्क्ते भ्रातृव्यो यजमानो ऽयजमानस्याध्वरकल्पां

प्रति निर्वपेद्–भ्रातृव्ये यजमाने नास्येन्द्रियं – [ ] **49**

TS 2.2.9.5

ँवीर्यं ँवृङ्क्ते पुरावाचः प्रवदितो–र्निर्वपेद्यावत्येव वाक् तामप्रोदितां

भ्रातृव्यस्य वृङ्क्ते तामस्य वाचं प्रवदन्तीमन्या वाचो ऽनु प्रवदन्ति ता

इन्द्रियं ँवीर्यं ँयजमाने दधत्याग्नावैष्णव–मष्टाकपालं निर्वपेत्

प्रातस्सवनस्याऽऽकाले सरस्वत्याज्यभागा स्याद् बार्.हस्पत्यश्चरु–

र्यदष्टाकपालो भवत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रं प्रातस्सवनं

प्रातस्सवनमेव तेनाप्नो – [ ] **50**

TS 2.2.9.6

–त्याग्नावैष्णव–मेकादशकपालं निर्वपेन्माद्ध्यन्दिनस्य

सवनस्याऽऽकाले सरस्वत्याज्यभागा स्याद् बार्.हस्पत्य–श्चरु

र्यदेकादशकपालो भवत्येकादशाक्षरा त्रिष्टुप् त्रैष्टुभं माद्ध्यन्दिन९ं

सवनं माद्ध्यन्दिनमेव सवनं तेनाऽऽप्नोत्याग्नावैष्णवं द्वादशकपालं

निर्वपेत् तृतीयसवनस्याऽऽकाले सरस्वत्याज्यभागा स्याद्

बार्.हस्पत्यश्चरुर्यद् द्वादशकपालो भवति द्वादशाक्षरा जगती जागतं
तृतीयसवनं तृतीयसवनमेव तेना ऽऽप्नोति देवताभिरेव देवताः-[ ] **51**

TS 2.2.9.7

प्रतिचरति यज्ञेन यज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्म कपालैरेव
छन्दा७स्याप्नोति पुरोडाशैः सवनानि मैत्रावरुणमेककपालं निर्वपेद्-
वशायै काले यैवासौ भ्रातृव्यस्य वशा ऽनूबन्ध्या सो
एवैषैतस्यैककपालो भवति न हि कपालैः पशु-मर्.हत्याप्तुं ॥ **52**

(ब्रह्मणैवैनमभि चरति - यज्ञो न - तावेवा - स्यैन्द्रिय - माप्नोति -देवताः - सप्तत्रि७ंशच्च) (A9)

TS 2.2.10.1

असावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन् तस्मा एत७ं
सोमारौद्रं चरुं निरवपन् तेनैवास्मिन् रुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः
स्यात् तस्मा एत७ं सोमारौद्रं चरुं निर्वपेथ् सोमं चैव रुद्रं च स्वेन
भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन् ब्रह्मवर्चसं धत्तो ब्रह्मवर्चस्येव
भवति तिष्यापूर्णमासे निर्वपेद्-रुद्रो - [ ] **53**

TS 2.2.10.2

वै तिष्यः सोमः पूर्णमासः साक्षादेव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धे परिश्रिते याजयति ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै श्वेतायै श्वेतवथ्सायै दुग्धं मथितमाज्यं भवत्याज्यं प्रोक्षणमाज्येन मार्जयन्ते यावदेव ब्रह्मवर्चसं तथ् सर्वं करोत्यति ब्रह्मवर्चसं क्रियत इत्याहुरीश्वरो दुश्चर्मा भवितोरिति मानवी ऋचौ धाय्ये कुर्याद्-यद्-वै किम् च मनुरवदत्-तद्-भेषजं - [ ] **54**

TS 2.2.10.3

भेषजमेवास्मै करोति यदि बिभीयाद्-दुश्चर्मा भविष्यामीति सोमापौष्णं चरुं निर्वपेथ् सौम्यो वै देवतया पुरुषः पौष्णाः पशवः स्वयैवास्मै देवतया पशुभिस्त्वचं करोति न दुश्चर्मा भवति सोमारौद्रं चरुं निर्वपेत् प्रजाकामः सोमो वै रेतोधा अग्निः प्रजानां प्रजनयिता सोम एवास्मै रेतो दधात्यग्निः प्रजां प्र जनयति विन्दते - [ ] **55**

TS 2.2.10.4

प्रजाऽ सोमारौद्रं चरुं निर्वपेदभिचरन्-थ्सौम्यो वै देवतया पुरुष एष रुद्रो यदग्निः स्वाया एवैनं देवतायै निष्क्रीय रुद्रायापि दधाति

ताजगार्तिमार्च्छति सोमारौद्रं चरुं निर्वपे–ज्ज्योगामयावी सोमं ँवा

एतस्य रसो गच्छत्यग्नि॒ꣳ शरीरं ँयस्य ज्योगामयति सोमादेवास्य

रसं निष्क्रीणात्यग्नेः शरीरमुत यदी – [ ] **56**

TS 2.2.10.5

–तासु र्भवति जीवत्येव सोमारुद्रयोर्वा एतं ग्रसित॒ꣳ होता

निष् खिदति स ईश्वर आर्ति–मार्तो–रनड्वान् होत्रा देयो वह्निर्वा

अनड्वान्. वह्निर्. होता वह्निनैव वह्निमात्मान॒ꣳ स्पृणोति सोमारौद्रं

चरुं निर्वपेद्–यः कामयेत स्वे ऽस्मा आयतने भ्रातृव्यं जनयेयमिति

वेदिं परिगृह्यार्द्धमुद्धन्यादर्द्धं नार्द्धं बर्.हिषः स्तृणीयादर्द्धं ( )

नार्द्ध–मिद्ध्मस्याभ्याददध्यादर्द्धं न स्व एवास्मा आयतने भ्रातृव्यं

जनयति ॥ **57** *(रुद्रो – भेषजं – विन्दते– यदि –*

स्तृणीयादर्द्धं – द्वादश च) (A10)

TS 2.2.11.1

ऐन्द्रमेकादशकपालं निर्वपेन्मारुत॒ꣳ सप्तकपालं ग्रामकाम इन्द्रं चैव

मरुतश्च स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै सजातान् प्र यच्छन्ति

ग्राम्येव भवत्याहवनीय ऐन्द्रमधि श्रयति गार्.हपत्ये मारुतं

पापवस्यसस्य विधृत्यै सप्तकपालो मारुतो भवति सप्तगणा वै

मरुतोगणश एवास्मै सजातानव रुन्धे ऽनूच्यमान आ सादयति

विशमेवा – [ ] **58**

TS 2.2.11.2

–स्मा अनुवर्त्मानं करोत्येतामेव निर्वपेद्–यः कामयेत क्षत्राय च

विशे च समदं दद्ध्यामित्यैन्द्रस्या–वद्यन् ब्रूयादिन्द्रायानु

ब्रूहीत्याश्राव्य ब्रूयान्–मरुतो यजेति मारुतस्यावद्यन् ब्रूयान्मरुद्भ्यो

ऽनु ब्रूहीत्याश्राव्य ब्रूयादिन्द्रं ँयजेति स्व एवैभ्यो भागधेये समदं

दधाति वितृꣳहाणा स्तिष्ठन्त्येतामेव – [ ] **59**

TS 2.2.11.3

निर्वपेद्–यः कामयेत कल्पेरन्निति यथादेवतमवदाय यथादेवतं

ँयजेद्–भागधेयेनैवैनान् यथायथं कल्पयति कल्पन्त एवैन्द्र–

मेकादशकपालं निर्वपेद्–वैश्वदेवं द्वादशकपालं ग्रामकाम इन्द्रं चैव

विश्वाꣳश्च देवान्थ्–स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै सजातान्

प्र यच्छन्ति ग्राम्येव भवत्यैन्द्रस्यावदाय वैश्वदेवस्याव

द्येदथैन्द्रस्यो– [ ] **60**

TS 2.2.11.4

–परिष्टादिन्द्रियेणैवास्मा उभयतः सजातान् परि गृह्णात्युपाधाय्यपूर्वयं

ँवासो दक्षिणा सजातानामुपहित्यै पृश्ञियै दुग्धे प्रैयङ्गवं चरुं

निर्वपेन्मरुद्भ्यो ग्रामकामः पृश्ञियै वै पयसो मरुतो जाताः पृश्ञियै

प्रियङ्गवो मारुताः खलु वै देवतया सजाता मरुत एव स्वेन

भागधेयेनोप धावति त एवास्मै सजातान् प्र यच्छन्ति ग्राम्येव भवति

प्रियवती याज्यानुवाक्ये – [ ] **61**

TS 2.2.11.5

भवतः प्रियमेवैनꣳ समानानां करोति द्विपदा पुरोनुवाक्या भवति

द्विपद एवाव रुन्धे चतुष्पदा याज्या चतुष्पद एव पशूनव रुन्धे

देवासुराः सँयत्ता आसन् ते देवा मिथो विप्रिया आसन्

ते (ए1) ऽन्यो ऽन्यस्मै ज्यैष्ठ्यायातिष्ठमाना–श्चतुर्द्धा

व्यक्रामन्नग्निर्वसुभिः सोमो रुद्रैरिन्द्रो मरुद्भिर्वरुण आदित्यैः

स इन्द्रः प्रजापतिमुपाधावत् त – [ ] **62**

TS 2.2.11.6

–मेतया संज्ञान्या ऽयाजयदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं
निरवपथ् सोमाय रुद्रवते चरुमिन्द्राय मरुत्वते पुरोडाश–
मेकादशकपालं ँवरुणायाऽऽदित्यवते चरुं ततो वा इन्द्रं देवा
ज्यैष्ठ्यायाभि समजानत यः समानैर्मिथो विप्रियः स्यात् तमेतया
संज्ञान्या याजयेदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेथ् सोमाय
रुद्रवते चरुमिन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेकादशकपालं ँवरुणायाऽऽ–
( )–दित्यवते चरुमिन्द्रमेवैनं भूतं ज्यैष्ठ्याय समाना अभि सं जानते
वसिष्ठः समानानां भवति ॥ **63**

(विशमेव – तिष्ठन्त्येतामे – वाथैन्द्रस्य – याज्यानुवाक्ये – तं – ँवरुणाय –चतुर्दश च) (A11)

TS 2.2.12.1

हिरण्यगर्भ >[1], आपो ह यत् >[2], प्रजापते >[3] ॥
स वेद पुत्रः पितर७ँ स मातर७ँ स सूनुर्भुवथ् स भुवत् पुनर्मघः ।
स द्यामौर्णोदन्तरिक्ष७ँ स सुवः स विश्वा भुवो अभवथ् स
आ ऽभवत् ॥

उदु त्यं >[4], चित्रं >[5] ॥

स प्रत्नवन् नवीयसा ऽग्ने द्युम्नेन सँयता । बृहत् ततन्थ भानुना ॥

नि काव्या वेधसः शश्वत–स्कर्.हस्ते दधानो – [ ] 64

TS 2.2.12.2

नर्या पुरूणि ।

अग्निर्भुवद्–रयिपती रयीणाꣳ सत्रा चक्राणो अमृतानि विश्वा ॥

हिरण्यपाणिमूतये सवितारमुप ह्वये ।

स चेत्ता देवता पदं ॥

वाममद्य सवितर्वाममु श्वो दिवेदिवे वाममस्मभ्यꣳ सावीः ।

वामस्य हि क्षयस्य देव भूरे–रया धिया वामभाजः स्याम ॥

बडित्था पर्वतानां खिद्रं बिभर्.षि पृथिवि ।

प्र या भूमि प्रवत्वति मह्ना जिनोषि – [ ] 65

TS 2.2.12.3

महिनि ॥

स्तोमासस्त्वा विचारिणि प्रति ष्टोभन्त्यक्तुभिः ।

प्र या वाजं न हेषन्तं पेरुमस्यस्यर्जुनि ॥

ऋदूदरेण सख्या सचेय यो मा न रिष्येद्धर्यश्व पीतः ।
अयं यः सोमो न्यधाय्यस्मे तस्मा इन्द्रं प्रतिरमेम्यच्छ ॥
आपान्तमन्यु-स्तृपलप्रभर्मा धुनिः शिमीवाञ्छरुमाꣳ ऋजीषी ।
सोमो विश्वान्यतसा वनानि नार्वागिन्द्रं प्रतिमानानि देभुः ॥

प्र - [ ] **66**

TS 2.2.12.4

सुवानः सोम ऋतयुश्चिकेतेन्द्राय ब्रह्म जमदग्निरर्चन्न् ।
वृषा यन्ता ऽसि शवसस्तुरस्यान्तर्-यच्छ गृणते धर्त्रं दृꣳह ॥
सबाधस्ते मदं च शुष्मयं च ब्रह्म नरो ब्रह्मकृतः सपर्यन्न् ।
अर्को वा यत् तुरते सोमचक्षास्तत्रेदिन्द्रो दधते पृत्सु तुर्याम् ॥
वषट् ते विष्णवास आ कृणोमि तन्मे जुषस्व शिपिविष्ट हव्यं । **67**

TS 2.2.12.5

वर्द्धन्तु त्वा सुष्टुतयो गिरो मे यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥
प्र तत् ते अद्य शिपिविष्ट नामार्यः शꣳसामि वयुनानि विद्वान् ।
तम् त्वा गृणामि तवसमतवीयान् क्षयन्तमस्य रजसः पराके ॥

किमित् ते विष्णो परिचक्ष्यं भूत् प्र यद्–ववक्षे शिपिविष्टो अस्मि ।
मा वर्पो अस्मदप गूह एतद्–यदन्यरूपः समिथे बभूथ ॥ 68

TS 2.2.12.6

अग्ने दा दाशुषे रयिं ँवीरवन्तं परीणसं ।
शिशीहि नः सूनुमतः ॥
दा नो अग्ने शतिनो दाः सहस्रिणो दुरो न वाजꣳ श्रुत्या अपा वृधि ।
प्राची द्यावापृथिवी ब्रह्मणा कृधि सुवर्ण शुक्रमुषसो वि दिद्युतुः ॥
अग्निर्दा द्रविणं ँवीरपेशा अग्निर्. ऋषिं ँयः सहस्रा सनोति ।
अग्निर्दिवि हव्यमा ततानाग्ने र्धामानि विभृता पुरुत्रा ॥

मा – [ ] 69

TS 2.2.12.7

नो मर्धी >6, रा तू भर >7 ॥
घृतं न पूतं तनूररेपाः शुचि हिरण्यं ।
तत् ते रुक्मो न रोचत स्वधावः ॥
उभे सुश्चन्द्र सर्पिषो दर्वी श्रीणीष आसनि ।
उतो न उत् पुपूर्या उक्थेषु शवसस्पत इषꣳ स्तोतृभ्य आ भर ॥

वायो शतꣳ हरीणां ँयुवस्व पोष्याणां ।

उत वा ते सहस्रिणो रथ आ यातु पाजसा ॥

प्र याभिर् - [ ] **70**

TS 2.2.12.8

यासि दाश्वाꣳसमच्छा नियुद्भि-र्वायविष्टये दुरोणे ।

नि नो रयिꣳ सुभोजसं ँयुवेह नि वीरवद्-गव्यमश्वियं च राधः ॥

रेवतीर्नः सधमाद इन्द्रे सन्तु तुविवाजाः ।

क्षुमन्तो याभिर्मदेम ॥

रेवाꣳ इद्-रेवतः स्तोता स्यात् त्वावतो मघोनः ।

प्रेदु हरिवः श्रुतस्य ॥ **71**

(दधानो - जिनोषि - देभुः प्र - हव्यं - बभूथ - मा - याभि - श्चत्वारिꣳशच्च) (A12)

=======================

Prasna Korvai with starting Padams of 1 to 12 Anuvaakams :-

(प्रजापतिस्ताः सृष्टा – अग्नये पथिकृते – ग्नये कामाया – ग्नयेन्नवते –वैश्वानर –मादित्यं चरु – मैन्द्रं चरु – मिन्द्रायान्वृजव – आग्नावैष्णव –मसौ सोमारौद्र – मैन्द्रमेकादशकपाल९ं– हिरण्यगर्भो – द्वादश)

Korvai with starting Padams of 1, 11, 21 Series of Panchaatis :-

(प्रजापति – रग्नये कामाया – भि सं भवतो – यो विद्विषाणयो –रिध्मे सन्न ह्ये – दाग्नावैष्णवमु – परिष्टा – द्यासि दाश्वा९ंस – मेकसप्ततिः)

First and Last Padam of Second Prasnam of Kandam 2 :-

(प्रजापतिः – प्रेदु हरिवः श्रुतस्य)

॥ हरिः ओं ॥

॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां द्वितीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः समाप्तः ॥

====================

2.2.1 Appendix

2.2.12.1 – हिरण्यगर्भ >[1],

हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रे भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् ।
स दाधार पृथिवीं द्यामुतेमां कस्मै देवाय हविषा विदेम ॥

(Appearing in TS 4-1-8-3)

2.2.12.1 – आपो ह यत्>[2],

आपो ह यन् महती विंश्वमायन् दक्षं दधाना जनयन्तीरग्निं ।
ततो देवानां निरवर्ततासुरेकः कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥

(Appearing in TS 4-1-8-3)

2.2.12.1 – प्रजापते>[3]

प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा जातानि परि ता बभूव ।
यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वय॰ स्याम पतयो रयीणां ॥

(Appearing in TS 1-8-14-2)

2.2.12.1 – उदुत्यं> 4

उदु त्यं जातवेदसं देवं ँवहन्ति केतवः ।
दृशे विश्वाय सूर्यं ॥(Appearing in TS 1-4-43-1)

2.2.12.1 – चित्रं> 5

चित्रं देवाना–मुदगादनीकं चक्षु र्मित्रस्य वरुणस्या ऽग्नेः ।
आ ऽप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्ष॒ सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च ॥
(Appearing in TS 1-4-43-1)

2.2.12.7– नो मर्धी> 6

मा नो मर्धीरा भरा दद्धि तन्नः प्र दाशुषे दातवे भूरि यत् ते ।
नव्ये देष्णे शस्ते अस्मिन् त उक्थे प्र ब्रवाम वयमिन्द्र स्तुवन्तः ॥
(Appearing in TS 1-7-13-3)

2.2.12.7 – रा तू भर> [7]

आ तू भर माकिरेतत् परिष्ठाद्विद्मा हि त्वा वसुपतिं ँवसूनां ।
इन्द्र यत् ते माहिनं दत्रमस्त्यस्मभ्यं तद्धर्यश्व प्रयन्धि ॥

(Appearing in TS 1-7-13-3)

ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः,

श्री गुरुभ्यो नमः, हरिः ओं

2.3द्वितीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः – इष्टिविधानं

TS 2.3.1.1

आदित्येभ्यो भुवद्वद्भ्यश्चरुं निर्वपेद्भूतिकाम आदित्या वा एतं भूत्यै

प्रति नुदन्ते यो ऽलं भूत्यै सन् भूतिं न प्राप्नोत्यादित्यानेव भुवद्वतः

स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनं भूतिं गमयन्ति

भवत्येवा ऽऽदित्येभ्यो धारयद्वद्भ्य–श्चरुं निर्वपेदपरुद्धो वा

ऽपरुद्ध्यमानो वा ऽऽदित्या वा अपरोद्धार आदित्या अवगमयितार

आदित्यानेव धारयद्वतः – [ ] **1**

TS 2.3.1.2

स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनं ँविशि दाद्ध्रत्यनपरुद्ध्यो

भवत्यदिते ऽनु मन्यस्वे–त्यपरुद्ध्यमानो ऽस्य पदमा ददीतेयं ँवा

अदितिरियमेवास्मै राज्यमनु मन्यते सत्या ऽऽशीरित्याह

सत्यामेवाऽऽशिषं कुरुत इह मन इत्याह प्रजा एवास्मै समनसः

करोत्युप प्रेत मरुतः – [ ] **2**

TS 2.3.1.3

सुदानव एना विश्पतिना ऽभ्यमुं राजानमित्याह मारुती वै विड् ज्येष्ठो

विश्पतिर्विशैवैनं राष्ट्रेण समर्द्धयति यः परस्ताद् ग्राम्यवादी स्यात्

तस्य गृहाद्-व्रीहीनाऽऽ हरेच्छुक्लाँश्च कृष्णाँश्च वि चिनुयाद्-ये

शुक्लाः स्यु-स्त-मादित्यं चरुं निर्वपेदादित्या वै देवतया

विड् विशमेवाव गच्छ - [ ] **3**

TS 2.3.1.4

-त्यवगता ऽस्य विडनवगतं राष्ट्रमित्याहुर्ये कृष्णाः स्युस्तं ँवारुणं

चरुं निर्वपेद्वारुणं ँवै राष्ट्रमुभे एव विशं च राष्ट्रं चाव गच्छति यदि

नावगच्छे-दिम-मह-मादित्येभ्यो भागं निर्वपाम्याऽऽ *मुष्मादमुष्यै

विशो ऽवगन्तोरिति निर्वपेदादित्या एवैनं भागधेयं प्रेप्सन्तो

विशमव - [ ] **4**

TS 2.3.1.5

गमयन्ति यदि नावगच्छेदाश्वत्थान् मयूखान्थ् सप्त मद्ध्यमेषायामुप

हन्यादिदमह-मादित्यान् बध्नाम्याऽऽ *मुष्मादमुष्यै विशो

ऽवगन्तोरित्यादित्या एवैनं बद्धवीरा विशमव गमयन्ति यदि

नावगच्छेदेतमेवाऽऽदित्यं चरुं निर्वपेदिद्ध्मे ऽपि मयूखान्थ् सं

नह्येदनपरुद्ध्यमेवाव गच्छत्याश्वत्था भवन्तिमरुतां ँवा एत ( )-दोजो

यदश्वत्थ ओजसैव विशमव गच्छति सप्त भवन्ति सप्तगणा वै मरुतो

गणश एव विशमव गच्छति । 5

(धारयद्वतो-मरुतो-गच्छति -विशमवै - त -दष्टादश च) (A1)

TS 2.3.2.1

देवा वै मृत्योरबिभयुस्ते प्रजापतिमुपाधावन् तेभ्य एतां प्राजापत्याँ

शतकृष्णलां निरवपत् तयैवैष्वमृतमदधाद्-यो मृत्योर्बिभीयात् तस्मा

एतां प्राजापत्याँ शतकृष्णलां निर्वपेत् प्रजापतिमेव स्वेन

भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्नायुर्दधाति सर्वमायुरेति शतकृष्णला

भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये - [ ] 6

TS 2.3.2.2

प्रति तिष्ठति घृते भवत्यायुर्वै घृतममृतँ हिरण्यमायुश्चैवास्मा

अमृतं च समीची दधाति चत्वारिचत्वारि कृष्णलान्यव द्यति

चतुरवत्तस्याऽऽप्त्या एकधा ब्रह्मण उप हरत्येकधैव यजमान

आयुर्दधात्यसावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन्
तस्मा एतꣳ सौर्यं चरुं निरवपन् तेनैवास्मिन् – [ ] 7

TS 2.3.2.3

रुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः स्यात् तस्मा एतꣳ सौर्यं चरुं
निर्वपेदमुमेवाऽऽदित्यꣳ स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्
ब्रह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्येव भवत्युभयतो रुक्मौ भवत उभयत
एवास्मिन् रुचं दधाति प्रयाजेप्रयाजे कृष्णलं जुहोति दिग्भ्य
एवास्मै ब्रह्मवर्चसमव रुन्ध आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेथ् सावित्रं
द्वादशकपालं भूम्यै – [ ] 8

TS 2.3.2.4

चरुं ँयः कामयेत हिरण्यं ँविन्देय हिरण्यं मोप नमेदिति यदाग्नेयो
भवत्याग्नेयं ँवै हिरण्यं ँयस्यैव हिरण्यं तेनैवैनद् विन्दते सावित्रो
भवति सवितृप्रसूत एवैनद्–विन्दते भूम्यै चरुर्भवत्यस्यामेवैनद्–
विन्दत उपैनꣳ हिरण्यं नमति वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्द्ध्यते
यो हिरण्यं ँविन्दत एता – [ ] 9

TS 2.3.2.5

-मेव निर्वपेद्धिरण्यं ँवित्त्वा नेन्द्रियेण वीर्येण व्यृद्ध्यत एतामेव निर्वपेद्यस्य हिरण्यं नश्येद्-यदाग्नेयो भवत्याग्नेयं ँवै हिरण्यं ँयस्यै व हिरण्यं तेनैवैनद्-विन्दति सावित्रो भवति सवितृप्रसूत एवैनद्-विन्दति भूम्यै चरुर्भवत्यस्यां ँवा एतन्नश्यति यन्नश्यत्यस्यामेवैनद्-विन्दतीन्द्र - [ ] **10**

TS 2.3.2.6

-स्त्वष्टुः सोममभीषहा ऽपिबथ् स विष्वङ् व्यार्च्छथ् स इन्द्रियेण सोमपीथेन व्यार्द्ध्यत स यदूर्द्ध्वमुदवमीत् ते श्यामाका अभवन्थ्स प्रजापतिमुपाधावत् तस्मा एतꣳ सोमेन्द्रꣳ श्यामाकं चरुं निरवपत् तेनैवास्मिन्निन्द्रियꣳ सोमपीथमदधाद्-वि वा एष इन्द्रियेण सोमपीथेनर्द्ध्यते यः सोमं ँवमिति यः सोमवामी स्यात् तस्मा - [ ] **11**

TS 2.3.2.7

एतꣳ सोमेन्द्रꣳ श्यामाकं चरुं निर्वपेथ् सोमं चैवेन्द्रं च स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियꣳ सोमपीथं धत्तो

नेन्द्रियेण सोमपीथेन व्यृद्ध्यते यथ् सौम्यो भवति सोमपीथमेवाव
रुन्धे यदैन्द्रो भवतीन्द्रियं वै सोमपीथ इन्द्रियमेव सोमपीथमव
रुन्धे श्यामाको भवत्येष वाव स सोमः - [ ] **12**

TS 2.3.2.8

साक्षादेव सोमपीथमव रुन्धे ऽग्नये दात्रे पुरोडाशमष्टाकपालं
निर्वपेदिन्द्राय प्रदात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं पशुकामो ऽग्निरेवास्मै
पशून् प्रजनयति वृद्धानिन्द्रः प्र यच्छति दधि मधु घृतमापो धाना
भवन्त्येतद्-वै पशूना९ं रूप९ं रूपेणैव पशूनव रुन्धे पञ्चगृहीतं
भवति पाङ्क्ता हि पशवो बहुरूपं भवति बहुरूपा हि पशवः-[ ] **13**

TS 2.3.2.9

समृद्ध्यै प्राजापत्यं भवति प्राजापत्या वै पशवः प्रजापतिरेवास्मै
पशून् प्र जनयत्यात्मा वै पुरुषस्य मधु यन्मद्ध्वग्नौ जुहोत्यात्मानमेव
तद्-यजमानो ऽग्नौ प्र दधाति पङ्क्त्यौ याज्यानुवाक्ये भवतः पाङ्क्तः
पुरुषः पाङ्क्ताः पशव आत्मानमेव मृत्योर्निष्क्रीयपशूनव रुन्धे ॥ **14**

*(इन्द्रिये - ऽस्मिन् - भूम्या - एता - मिन्द्रः - स्यात् तस्मै -
सोमो - बहुरूपा हि पशव - एकचत्वारि९ंशच्च) (A2)*

TS 2.3.3.1

दे॒वा वै स॒त्रमा॑स॒त–र्धिपरिमित॒ꣳ॒ यश॑स्कामा॒स्तेषा॒ꣳ॒ सोम॒ꣳ॒

राजा॑न॒ꣳ॒ यश॑ आर्च्छ॒थ् स गिरि॒मुदै॒त् तम॒ग्निरनू॒दै॒त् ताव॒ग्नीषोमौ॒

सम॑भवता॒ं तावि॒न्द्रो॑ य॒ज्ञवि॑भ्रष्टो ऽनु॒ परै॒त् तावब्रवी॒द्–या॒जय॒तं मेति॒

तस्मा॑ ए॒तामि॑ष्टि॒ं निरवपतामाग्ने॒य–म॒ष्टाक॑पालमै॒न्द्र–मेकादशकपाल॒ꣳ॒

सौ॒म्यं च॒रुं त॒यैवास्मि॒न् तेज॑ – [ ] 15

TS 2.3.3.2

इ॒न्द्रियं ब्र॑ह्मवर्च॒सम॑धत्ता॒ꣳ॒ यो॑ य॒ज्ञवि॑भ्रष्टः॒ स्यात् तस्मा॑ ए॒तामि॑ष्टि॒ं

नि॑र्वपेदाग्ने॒य–म॒ष्टाक॑पालमै॒न्द्र–मेका॑दशकपाल॒ꣳ॒ सौ॒म्यं च॒रुं

ꣳ॒यदा॑ग्ने॒यो भव॑ति॒ तेज॑ ए॒वास्मि॒न् ते॑न दधाति॒ यदै॒न्द्रो

भव॑तीन्द्रि॒यमे॒वास्मि॒न् ते॑न दधाति॒ यथ् सौ॒म्यो ब्र॑ह्मवर्च॒सं

तेना॑ऽऽग्ने॒यस्य॑ च सौ॒म्यस्य॑ चै॒न्द्रे स॒माश्लेषये॒त् तेजश्चै॒वास्मि॒न्

ब्र॒ह्मवर्च॒सं च॑ स॒मीची॑ – [ ] 16

TS 2.3.3.3

दधात्यग्नीषो॒मी॒य–मेका॑दशकपाल॒ं निर्व॑पे॒द्–यं कामो॒ नोप॒नमे॑दाग्ने॒यो

वै ब्रा॑ह्म॒णः स सोम॑ं पिबति॒ स्वामे॒व दे॒वता॒ꣳ॒ स्वे॑न भाग॒धेये॒नोप॑

धावति सैवैनं कामेन समर्द्धयत्युपैनं कामो नमत्यग्नीषोमीय-

मष्टाकपालं निर्वपेद्-ब्रह्मवर्चसकामो ऽग्नीषोमावेव स्वेन

भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन् ब्रह्मवर्चसं धत्तो

ब्रह्मवर्चस्येव- [ ] 17

TS 2.3.3.4

भवति यदष्टाकपाल-स्तेनाऽऽग्नेयो यच्छ्यामाकस्तेन सौम्यः

समृद्ध्यै सोमाय वाजिने श्यामाकं चरुं निर्वपेद्-यः

क्लैब्याद्बिभीयाद् रेतो हि वा एतस्माद्-वाजिनमपक्रामत्यथैष

क्लैब्याद्बिभाय सोममेव वाजिन७ स्वेन भागधेयेनोप धावति स

एवास्मिन् रेतो वाजिनं दधाति न क्लीबो भवतिब्राह्मणस्पत्य-

मेकादशकपालं निर्वपेद् ग्रामकामो - [ ] 18

TS 2.3.3.5

ब्रह्मण-स्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै सजातान्

प्र यच्छति ग्राम्येव भवति गणवती याज्यानुवाक्ये भवतः

सजातैरेवैनं गणवन्तं करोत्येतामेव निर्वपेद्-यः कामयेत ब्रह्मन्

विशं ँवि नाशयेयमिति मारुती याज्यानुवाक्ये कुर्याद् ब्रह्मन्नेव

विशं ँवि नाशयति ॥ 19 *(तेजः – समीची – ब्रह्मवर्चस्येव – ग्रामकाम – स्त्रिचत्वारिꣳशच्च) (A3)*

TS 2.3.4.1

अर्यम्णे चरुं निर्वपेथ् सुवर्गकामो ऽसौ वा आदित्यो ऽर्यमा ऽर्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनꣳ सुवर्गं ँलोकं गमयत्यर्यम्णे चरुं निर्वपेद्-यः कामयेत दानकामा मे प्रजाः स्युरित्यसौ वा आदित्यो ऽर्यमा यः खलु वै ददाति सो ऽर्यमा ऽर्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवा – [ ] 20

TS 2.3.4.2

-स्मै दानकामाः प्रजाः करोति दानकामा अस्मै प्रजा भवन्त्यर्यम्णे चरुं निर्वपेद्-यः कामयेत स्वस्ति जनतामियामित्यसौ वा आदित्यो-ऽर्यमा- ऽर्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं तद्-गमयति यत्र जिगमिषतीन्द्रो वै देवानामानुजावर आसीथ् स प्रजापति-मुपाधावत् तस्मा एतमैन्द्रमानुषूकमेकादशकपालं नि- [ ] 21

TS 2.3.4.3

–रवपत् तेनैवैनमग्रं देवतानां पर्यणयद् बुद्ध्नवती अग्रवती

याज्यानुवाक्ये अकरोद् बुद्ध्नादेवैनमग्रं पर्यणयद्–यो राजन्य

आनुजावरः स्यात् तस्मा एत–मैन्द्र–मानुषूक–मेकादशकपालं

निर्वपेदिन्द्रमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनमग्रꣳ समानानां

परि णयति बुद्ध्नवती अग्रवती याज्यानुवाक्ये भवतो

बुद्ध्नादेवैनमग्रं [ ] **22**

TS 2.3.4.4

परि णयत्यानुषूको भवत्येषा ह्येतस्य देवता य आनुजावरः

समृद्ध्यै यो ब्राह्मण आनुजावरः स्यात् तस्मा एतं बार्हस्पत्य–मानुषूकं

चरुं निर्वपेद् बृहस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनमग्रꣳ

समानानां परि णयति बुद्ध्नवती अग्रवती याज्यानुवाक्ये भवतो

बुद्ध्नादेवैनमग्रं परि णयत्यानुषूको भवत्येषा ह्येतस्य ( ) देवता

य आनुजावरः समृद्ध्यै ॥ **23**

(एव – निर – ग्र–मेतस्य – चत्वारि च) (A4)

TS 2.3.5.1

प्रजापते-स्त्रयस्त्रि॒ꣳशद् दुहितर आसन् ताः सोमाय राज्ञे ऽददात्
तासाꣳ रोहिणीमुपैत् ता ईर्ष्यन्तीः पुनरगच्छन् ता अन्वैत् ताः
पुनरयाचत ता अस्मै न पुनरददाथ् सो ऽब्रवीदृतममीष्व यथा
समावच्छ उपैष्याम्यथ ते पुनर्दास्यामीति स ऋतमामीत् ता अस्मै
पुनरददात् तासाꣳ रोहिणीमेवोपैत् - [ ] **24**

TS 2.3.5.2

तं ँयक्ष्म आर्च्छद्-राजानं ँयक्ष्म आरदिति तद्-राजयक्ष्मस्य
जन्म यत् पापीयानभवत् तत् पापयक्ष्मस्य यज्जायाभ्यो ऽविन्दत्
तज्जायेन्यस्यय एवमेतेषां ँयक्ष्माणां जन्म वेद नैनमेते यक्ष्मा
विन्दन्तिस एता एव नमस्यन्नुपाधावत् ता अब्रुवन् वरं ँवृणामहै
समावच्छ एव न उपाय इति तस्मा एत - [ ] **25**

TS 2.3.5.3

-मादित्यं चरुं निरवपन् तेनैवैनं पापाथ् स्रामादमुञ्चन्.
यः पापयक्ष्मगृहीतः स्यात् तस्मा एतमादित्यं चरुं निर्वपेदादित्यानेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनं पापाथ् स्रामान्मुञ्चन्त्य-

मावास्यायां निर्वपेदमुमेवैन-माप्यायमान-मन्वा प्याययति नवोनवो भवति जायमान इति पुरोनुवाक्या भवत्यायुरेवास्मिन् ( ) तया दधाति यमादित्या अꣳशुमाप्याययन्तीति याज्यैवैनमेतया प्याययति ॥ **26**

(एवोपै -त- मस्मिन् - त्रयोदशच) (A5)

TS 2.3.6.1

प्रजापति र्देवेभ्यो ऽन्नाद्यं ँव्यादिशथ् सो ऽब्रवीद्-यदिमान् ँलोकानभ्यतिरिच्यातै तन्ममासदिति तदिमान् ँलोकानभ्यत्यरिच्यतेन्द्रꣳ राजान-मिन्द्र-मधिराज-मिन्द्रꣳ स्वराजानं ततो वै स इमान् ँलोकाꣳ स्त्रेधा ऽदुहत् तत् त्रिधातोस्त्रिधातुत्वं ँयं कामयेतान्नादः स्यादिति तस्मा एतं त्रिधातुं निर्वपेदिन्द्राय राज्ञे पुरोडाश - [ ] **27**

TS 2.3.6.2

-मेकादशकपाल-मिन्द्रायाधिराजायेन्द्राय स्वराज्ञे ऽयं ँवा इन्द्रो राजा ऽयमिन्द्रो ऽधिराजो ऽसाविन्द्रः स्वराडिमानेव लोकान्थ्-स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं प्र यच्छन्त्यन्नाद एव भवति यथा वथ्सेन प्रत्तां गां दुह एवमेवेमान् ँलोकान् प्रत्तान्

काममन्नाद्यं दुह उत्तानेषु कपालेष्वधि श्रयत्ययातयामत्वाय

त्रयः ( ) पुरोडाशा भवन्ति त्रय इमे लोका एषां ँल्लोकानामाप्त्या

उत्तरउत्तरो ज्यायान् भवत्येवमिव हीमे लोकाः समृद्ध्यै सर्वेषा-

मभिगमयन्नव द्यत्यछम्बट्कारं ँव्यत्यासमन्वाहानिर्दाहाय ॥ **28**

(पुरोडाशं - त्रयः - षड्विꣳशतिश्च) (A6)

TS 2.3.7.1

देवासुराः सँयत्ता आसन् तान् देवानसुरा अजयन् ते देवाः

पराजिग्याना असुराणां ँवैश्यमुपाऽऽयन् तेभ्य इन्द्रियं ँवीर्यमपाक्रामत्

तदिन्द्रो ऽचायत् तदन्वपाक्रामत् तदवरुधं नाशक्नोत् तदस्मादभ्यर्द्धो

ऽचरथ् स प्रजापतिमुपाधावत् तमेतया सर्वपृष्ठया ऽयाजयत्

तयैवास्मिन्निन्द्रियं ँवीर्यमदधाद्-य इन्द्रियकामो - [ ] **29**

TS 2.3.7.2

वीर्यकामः स्यात् तमेतया सर्वपृष्ठया याजयेदेता एव देवताः स्वेन

भागधेयेनोप धावति ता एवास्मिन्निन्द्रियं ँवीर्यं दधति यदिन्द्राय

राथन्तराय निर्वपति यदेवाग्ने-स्तेजस्तदेवाव रुन्धेयदिन्द्राय बार्.हताय

यदेवेन्द्रस्य तेजस्तदेवाव रुन्धेयदिन्द्राय वैरूपाय यदेव

सवितुस्तेजस्त - [ ] **30**

TS 2.3.7.3

देवाव रुन्धे यदिन्द्राय वैराजाय यदेव धातुस्तेजस्तदेवाव रुन्धे

यदिन्द्राय शाक्वराय यदेव मरुतां तेजस्तदेवाव रुन्धेयदिन्द्राय रैवताय

यदेव बृहस्पतेस्तेजस्तदेवाव रुन्ध एतावन्ति वै तेजा॑ᳬसि तान्येवाव

रुन्ध उत्तानेषु कपालेष्वधि श्रयत्ययातयामत्वाय द्वादशकपालः

पुरोडाशो - [ ] **31**

TS 2.3.7.4

भवति वैश्वदेवत्वाय समन्तं पर्यवद्यति समन्तमेवेन्द्रियं ँवीर्यं

ँयजमाने दधाति व्यत्यास-मन्वाहानिर्दाहायाश्च ऋषभो वृष्णिर्बस्तः

सा दक्षिणा वृषत्वायैतयैव यजेताभिशस्यमान एताश्चेद्-वा

अस्यदेवता अन्न-मदन्त्यदन्त्यु-वेवास्य मनुष्याः ॥ **32**

(इन्द्रियकामः-सवितुस्तेजस्तत् - पुरोडाशो -ऽष्टात्रि॑ᳬशच्च) (A7)

TS 2.3.8.1

रजनो वै कौणेयः क्रतुजितं जानकिं चक्षुर्वन्यमयात् तस्मा

एतामिष्टिं निरवपदग्नये भ्राजस्वते पुरोडाशमष्टाकपाल॑ं

सौर्यं चरुमग्नये भ्राजस्वते पुरोडाशमष्टाकपालं तयैवास्मिन्

चक्षुरदधाद्–य–श्चक्षुकामः स्यात् तस्मा एतामिष्टिं निर्वपेदग्नये

भ्राजस्वते पुरोडाशमष्टाकपाल॑ं सौर्यं चरुमग्नये भ्राजस्वते

पुरोडाशमष्टाकपालमग्ने वै चक्षुषा मनुष्या वि – [ ] **33**

TS 2.3.8.2

पश्यन्ति सूर्यस्य देवा अग्निं चैव सूर्यं च स्वेन भागधेयेनोप धावति

तावेवास्मिन् चक्षुर्दधत्तश्चक्षुष्मानेव भवति यदाग्नेयौ भवतश्चक्षुषी

एवास्मिन् तत् प्रति दधाति यथ् सौर्यो नासिकां तेनाभितः

सौर्यमाग्नेयौ भवतस्तस्मादभितो नासिकां चक्षुषी तस्मान्नासिकया

चक्षुषी विधृते समानी याज्यानुवाक्ये भवतः समान॑ं हि ( ) चक्षुः

समृद्ध्या उदु त्यं जातवेदस॑ं सप्त त्वा हरितो रथे चित्रं

देवानामुदगादनीकमिति पिण्डान् प्र यच्छति चक्षुरेवास्मै प्र यच्छति

यदेव तस्य तत् ॥ **34** ***(वि – ह्य – ष्टाविं॑शतिश्च) (A8)***

TS 2.3.9.1

ध्रुवो ऽसि ध्रुवो ऽहꣳ सजातेषु भूयासं धीरश्चेत्ता वसुविद् ध्रुवो ऽसि

ध्रुवो ऽहꣳ सजातेषु भूयासमुग्रश्चेत्ता वसुविद् ध्रुवो ऽसि ध्रुवो ऽहꣳ

सजातेषु भूयासमभिभूश्चेत्ता वसुविदामन–मस्यामनस्य देवा ये

सजाताः कुमाराः समनसस्तानहं कामये हृदा ते मां कामयन्ताꣳ

हृदा तान् म आमनसः कृधि स्वाहा ऽऽमन–मस्या – [ ] **35**

TS 2.3.9.2

–मनस्य देवा याः स्त्रियः समनसस्ता अहं कामये हृदा ता मां

कामयन्ताꣳ हृदा ता म आमनसः कृधि स्वाहा वैश्वदेवीꣳ साङ्ग्रहणीं

निर्वपेद्ग्रामकामो वैश्वदेवा वै सजाता विश्वानेव देवान्थ्स्वेन

भागधेयेनोप धावति त एवास्मै सजातान् प्र यच्छन्ति ग्राम्येव भवति

सांग्रहणी भवति मनोग्रहणं ँवैसंग्रहणं मन एव

सजातानां – [ ] **36**

TS 2.3.9.3

गृह्णाति ध्रुवो ऽसि ध्रुवो ऽहꣳ सजातेषु भूयासमिति परिधीन् परि

दधात्याशिषमेवैतामा शास्ते ऽथो एतदेव सर्वꣳ सजातेष्वधि भवति

यस्यैवं ँविदुष एते परिधयः परिधीयन्त आमनमस्यामनस्य देवा
इति तिस्र आहुती र्जुहोत्येतावन्तो वै सजाता ये महान्तो ये क्षुल्लका
याः स्त्रियस्तानेवाव रुन्धे ( ) त एनमवरुद्धा उप तिष्ठन्ते ॥ **37**

(स्वाहा ऽऽमनमसि - सजातानाॅं - रुन्धे - पञ्च च) (A9)

TS 2.3.10.1

यन्नवमैत् तन्नवनीतमभवद्-यदसर्पत् तथ् सर्पिरभवद्-यदद्ध्रियत
तद् घृतमभवदश्विनोः प्राणो ऽसि तस्य ते दत्तां ँययोः प्राणो ऽसि
स्वाहेन्द्रस्य प्राणो ऽसि तस्य ते ददातु यस्य प्राणो ऽसि स्वाहा
मित्रावरुणयोः प्राणो ऽसि तस्य ते दत्तां ँययोः प्राणो ऽसि स्वाहा
विश्वेषां देवानां प्राणो ऽसि - [ ] **38**

TS 2.3.10.2

तस्य ते ददतु येषां प्राणो ऽसि स्वाहा घृतस्य धाराममृतस्य
पन्थामिन्द्रेण दत्तां प्रयतां मरुद्भिः ।
तत् त्वा विष्णुः पर्यपश्यत् तत् त्वेडा गव्यैरयत् ॥
पावमानेन त्वा स्तोमेन गायत्रस्य वर्तन्योपाॅंशो
वीर्येण देवस्त्वा सवितोथ् सृजतु जीवातवे जीवनस्यायै

बृहद्रथन्तरयोस्त्वा स्तोमेन त्रिष्टुभो वर्तन्या शुक्रस्य वीर्येण

देवस्त्वा सवितोथ् - [ ] **39**

TS 2.3.10.3

सृजतु जीवातवे जीवनस्याया अग्नेस्त्वा मात्रया जगत्यै

वर्तन्या ऽऽग्रयणस्य वीर्येण देवस्त्वा सवितोथ् सृजतु जीवातवे

जीवनस्याया इममग्न आयुषे वर्चसे कृधि प्रिय॑ रेतो

वरुण सोम राजन्न् ।

मातेवास्मा अदिते शर्म यच्छ विश्वे देवा जरदष्टिर्यथा ऽसत् ॥

अग्निरायुष्मान्थ् स वनस्पतिभिरायुष्मान् तेन त्वा ऽऽयुषा ऽऽयुष्मन्तं

करोमि सोम आयुष्मान्थ् ( ) स ओषधीभि र्यज्ञ आयुष्मान्थ् स

दक्षिणाभि र्ब्रह्माऽऽयुष्मत् तद्-ब्राह्मणैरायुष्मद् देवा आयुष्मन्तस्ते ऽमृतेन

पितर आयुष्मन्तस्ते स्वधया ऽऽयुष्मन्तस्तेन त्वा ऽऽयुषा ऽऽयुष्मन्तं

करोमि ॥ **40**

(विश्वेषां देवानां प्राणोऽसि - त्रिष्टुभो वर्तन्या शुक्रस्य वीर्येण देवस्त्वा सवितोथ् - सोम आयुष्मान् - पञ्चवि॑शतिश्च) (A10)

TS 2.3.11.1

अग्निं ँवा एतस्य शरीरं गच्छति सोमꣳ रसो वरुण एनं ँवरुणपाशेन गृह्णाति सरस्वतीं ँवागग्नाविष्णू आत्मा यस्य ज्योगामयति यो ज्योगामयावी स्याद्–यो वा कामयेत सर्वमायुरियामिति तस्मा एतामिष्टिं निर्वपेदाग्नेय –मष्टाकपालꣳ सौम्यं चरुं ँवारुणं दशकपालꣳ सारस्वतं चरुमाग्नावैष्णव–मेकादशकपाल–मग्नेरेवास्य शरीरं निष्क्रीणाति सोमाद्–रसं – [ ] **41**

TS 2.3.11.2

ँवारुणेनैवैनं ँवरुणपाशान् मुञ्चति सारस्वतेन वाचं दधात्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताभिश्चैवैनं ँयज्ञेन च भिषज्यत्युत यदीतासु र्भवति जीवत्येव यन्नवमैत् तन्नवनीतम– भवदित्याज्य–मवेक्षतेरूपमेवास्यै–तन्महिमानं ँव्याचष्टे ऽश्विनोः प्राणो ऽसीत्याहाश्विनौ वै देवानां – [ ] **42**

TS 2.3.11.3

भिषजौ ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोतीन्द्रस्य प्राणो ऽसीत्याहेन्द्रिय–मेवास्मिन्नेतेन दधाति मित्रावरुणयोः प्राणो ऽसीत्याह प्राणापाना–

वेवास्मिन्नेतेन दधाति विश्वेषां देवानां प्राणो ऽसीत्याह
वीर्यमेवास्मिन्नेतेन दधाति घृतस्य धाराममृतस्य पन्थामित्याह
यथायजुरेवैतत् पावमानेन त्वा स्तोमेनेत्या – [ ] **43**

TS 2.3.11.4

–ह प्राणमेवास्मिन्नेतेन दधाति बृहद्रथन्तरयोस्त्वा स्तोमेनेत्याहौज
एवास्मिन्नेतेन दधात्यग्नेस्त्वा मात्रयेत्याहाऽऽत्मान–मेवास्मिन्नेतेन
दधात्यृत्विजः पर्याहुर्यावन्त एवर्त्विजस्त एनं भिषज्यन्ति ब्रह्मणो
हस्तमन्वारभ्य पर्याहुरेकधैव यजमान आयुर्दधति यदेव
तस्य तद्धिरण्याद् – [ ] **44**

TS 2.3.11.5

घृतं निष्पिबत्यायुर्वै घृतममृतꣳ हिरण्य–ममृतादेवाऽऽयुर्निष्पिबति
शतमानं भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये
प्रति तिष्ठत्यथो खलु यावतीः समा एष्यन् मन्येत तावन्मानꣳ स्याथ्
समृद्ध्या इममग्न आयुषे वर्चसे कृधीत्याहाऽऽयुरेवास्मिन् वर्चो
दधाति विश्वे देवा जरदष्टिर्यथा ऽसदित्या ( ) –ह जरदष्टिमेवैनं
करोत्यग्नि–रायुष्मानिति हस्तं गृह्णात्येते वै देवा आयुष्मन्तस्त

एवास्मिन्नायुर्दधति सर्वमायुरेति ॥ **45**

(रसं-देवाना७-स्तोमेनेति-हिरण्या-दसदिति-द्वावि९ँशतिश्च)(A11)

TS 2.3.12.1

प्रजापति र्वरुणायाश्व-मनयथ् स स्वां देवतामार्च्छथ् स पर्यदीर्यत

स एतं ँवारुणं चतुष्कपालमपश्यत् तं निरवपत् ततो वै स

वरुणपाशादमुच्यत वरुणो वा एतं गृह्णाति यो ऽश्वं प्रतिगृह्णाति

यावतो ऽश्वान् प्रतिगृह्णीयात् तावतो वारुणान् चतुष्कपालान् निर्वपेद्-

वरुणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं ँवरुणपाशान्

मुञ्चति - [ ] **46**

TS 2.3.12.2

चतुष्कपाला भवन्ति चतुष्पाद्ध्यश्वः समृद्ध्या एकमतिरिक्तं

निर्वपेद्-यमेव प्रतिग्राही भवति यं ँवा नाद्ध्येति तस्मादेव

वरुणपाशान् मुच्यते यद्यपरं प्रतिग्राही स्याथ् सौर्यमेककपालमनु

निर्वपे-दमुमेवाऽऽदित्यमुच्चारं कुरुते ऽपो ऽवभृथमवैत्यफ्सु वै

वरुणः साक्षादेव वरुणमव यजते ऽपोनप्त्रीयं चरुं ( ) पुनरेत्य

निर्वपेदफ्सुयोनिर्वा अश्वः स्वामेवैनँयोनिं गमयति स

एनꣳ शान्त उप तिष्ठते ॥ 47

(मुञ्चति - चरुꣳ - सप्तदश च) (A12)

TS 2.3.13.1

या वामिन्द्रावरुणा यतव्या तनूस्तये-ममꣳहसो मुञ्चतं ँया

वामिन्द्रावरुणा सहस्या रक्षस्या तेजस्या तनूस्तये-ममꣳहसो

मुञ्चतं ँयो वामिन्द्रावरुणावग्नौ स्रामस्तं ँवामेतेनाव यजे यो

वामिन्द्रावरुणा द्विपाथ्सु पशुषु चतुष्पाथ्सु गोष्ठे गृहेष्वफ्स्वोषधीषु

वनस्पतिषु स्रामस्तं ँवामेतेनाव यज इन्द्रो वा एतस्ये - [ ] 48

TS 2.3.13.2

-न्द्रियेणाप क्रामति वरुण एनं ँवरुणपाशेन गृह्णाति यः पाप्मना

गृहीतो भवति यः पाप्मना गृहीतः स्यात् तस्मा एतामैन्द्रावरुणीं

पयस्यां निर्वपेदिन्द्र एवास्मिन्निन्द्रियं दधाति वरुण एनं

ँवरुणपाशान्-मुञ्चति पयस्या भवति पयो हि वा

एतस्मादपक्रामत्यथैष पाप्मना गृहीतो यत् पयस्या भवति पय

एवास्मिन् तया दधाति पयस्यायां - [ ] 49

TS 2.3.13.3

पुरोडाशमव दधात्यात्मन्वन्तमेवैनं करोत्यथो आयतनवन्तमेव

चतुर्द्धा व्यूहति दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति पुनः समूहति दिग्भ्य एवास्मै

भेषजं करोति समूह्याव द्यति यथा ऽऽविद्धं निष्कृन्तति तादृगेव तद्–

यो वामिन्द्रावरुणावग्नौ स्रामस्तं ँवामेतेनाव यज इत्याह दुरिष्ट्या

एवैनं पाति ( ) यो वामिन्द्रावरुणा द्विपाथ्सु पशुषु स्रामस्तं ँवा मे

तेनाव यज इत्याहैतावतीर्वा आप ओषधयो वनस्पतयः प्रजाः पशव

उपजीवनीयास्ता एवास्मै वरुणपाशान्–मुञ्चति ॥ **50**

(एतस्य – पयस्यायां – पाति – षड्विꣳशतिश्च) (A13)

TS 2.3.14.1

स प्रत्नव >[1], न्निकाव्ये >[2], न्द्रं ँवो विश्वतस्परी>[3], न्द्रं नरः>[4] ॥

त्वं नः सोम विश्वतो रक्षा राजन्नघायतः ।

न रिष्येत् त्वावतः सखाः ॥

या ते धामानि दिवि या पृथिव्यां ँया पर्वतेष्वोषधीष्वप्सु ॥

तेभिर्नो विश्वैः सुमना अहेडन् राजन्थ्–सोम प्रति हव्या गृभाय ॥

अग्नीषोमा सवेदसा सहूती वनतं गिरः ।

सं देवत्रा बभूवथुः ॥

युव – [ ] 51

TS 2.3.14.2

–मेतानि दिवि रोचनान्यग्निश्च सोम सक्रतू अधत्तं ॥

युव॑ सिन्धू॑–रभिशस्ते–रवद्यादग्नीषोमा–वमुञ्चतं गृभीतान् ॥

अग्नीषोमाविम॑ सु मे शृणुतं ँवृषणा हवं ।

प्रति सूक्तानि हर्यतं भवतं दाशुषे मयः ॥

आ ऽन्यं दिवो मातरिश्वा जभारामथ्नादन्यं परि श्येनो अद्रेः ।

अग्नीषोमा ब्रह्मणा वावृधानोरुं ँयज्ञाय चक्रथुरु लोकं ॥

अग्नीषोमा हविषः प्रस्थितस्य वीत॑ – [ ] 52

TS 2.3.14.3

हर्यतं ँवृषणा जुषेथां ।

सुशर्माणा स्ववसा हि भूतमथा धत्तं ँयजमानाय शं ँयोः ॥

आ प्यायस्व >5, सं ते >6 ॥

गणानां त्वा गणपति॑ हवामहे कविं कवीना–मुपमश्रवस्तमं ।

ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत आ नः शृण्वन्नूतिभिः सीद सादनं ।

स इज्जनेन स विशा स जन्मना स पुत्रैर्वाजं भरते धना नृभिः ।

देवानां ँयः पितरमाविवासति – [ ] **53**

TS 2.3.14.4

श्रद्धामना हविषा ब्रह्मणस्पतिं ॥

स सुष्टुभा स ऋक्वता गणेन वलꣳ रुरोज फलिगꣳ रवेण ।

बृहस्पति–रुस्त्रिया हव्यसूदः कनिक्रदद्–वावशती–रुदाजत् ॥

मरुतो यद्ध वो दिवो>[7], या वः शर्म >[8] ॥

अर्यमा ऽऽ याति वृषभ–स्तुविष्मान् दाता वसूनां पुरुहूतो अर्.हन्न् ।

सहस्राक्षो गोत्रभिद्–वज्रबाहुरस्मासु देवो द्रविणं दधातु ॥

ये ते ऽर्यमन् बहवो देवयानाः पन्थानो – [ ] **54**

TS 2.3.14.5

राजन् दिव आचरन्ति ।

तेभिर्नो देव महि शर्म यच्छ शं न एधि द्विपदे शं चतुष्पदे ॥

बुद्ध्नादग्र–मङ्गिरोभि–र्गृणानो वि पर्वतस्य दृꣳहितान्यैरत् ।

रुजद्–रोधाꣳसि कृत्रिमाण्येषाꣳ सोमस्य ता मद इन्द्रश्चकार ॥

बुद्ध्नादग्रेण वि मिमाय मानैर्वज्रेण खान्यतृणन्नदीनां ।
वृथा ऽसृजत् पथिभिर्दीर्घयाथैः सोमस्य ता मद इन्द्रश्चकार ॥ 55

TS 2.3.14.6

प्र यो जज्ञे विद्वा॑ अस्य बन्धुं ँविश्वानि देवो जनिमा विवक्ति ।
ब्रह्म ब्रह्मण उज्जभार मद्ध्यान्नीचादुच्चा स्वधया ऽभि प्र तस्थौ ॥
महान् मही अस्तभायद्वि जातो द्या॑ सद्म पार्थिवं च रजः ।
स बुद्ध्नादाष्ट जनुषा ऽभ्यग्रं बृहस्पति र्देवतायस्य सम्राट् ॥
बुद्ध्नाद्–यो अग्रमभ्यर्त्योजसा बृहस्पतिमा विवासन्ति देवाः ( ) ।
भिनद्–वलं ँवि पुरो दर्दरीति कनिक्रदथ् सुवरपो जिगाय ॥ 56

(युवं – ँवीतमा – विवासति – पन्थानो – दीर्घयाथैः सोमस्य ता मद इन्द्रश्चकार – देवा – नव च) (A14)

======================

Prasna Korvai with starting Padams of 1 to 14 Anuvaakams :-

(आदित्येभ्यो – देवा वै मृत्यो – र्देवा वै - सत्रम – र्यम्णे – प्रजापतेस्त्रयस्त्रि॒ꣳशत् – प्रजापति र्देवेभ्योऽन्नाद्यं – देवासुरास्तान् – रजनो – ध्रुवोऽसि – यन्नव – मग्निं ँवै – प्रजापति र्वरुणाय – या वामिन्द्रा वरुणा – स प्रत्नव –च्चतुर्दश)

Korvai with starting Padams of 1, 11, 21 Series of Panchaatis :-

(आदित्येभ्य – स्त्वष्टु – रस्मै दानकामा – एवाव रुन्धे – ऽग्निं ँवै – स प्रत्नवथ् – षट्पञ्चाशत्)

First and Last Padam of Third Prasnam of Kandam 2:-

(आदित्येभ्यः – सुवरपो जिगाय)

॥ हरिः ओं ॥

॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां द्वितीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः समाप्तः ॥

2.3.1 Appendix

2.3.14.1 – स प्रत्नव> [1]

स प्रत्नवन्नवीय–साऽग्ने द्युम्नेन सँयता ।
बृहत् ततन्थ भानुना ॥ (Appearing in TS2.2.12.1)

2.3.14.1 – न्नि काव्ये> [2]

नि काव्या वेधसः शश्वतस्कर्.हस्ते दधानो नर्या पुरूणि ।
अग्निर्भुवद्रयिपती रयीणाꣳ सत्रा चक्राणो अमृतानि विश्वा ॥

(Appearing in TS2.2.12.2)

2.3.14.1– न्द्रं वो विश्वतस्परी> [3]

इन्द्रं वो विश्वतस्परि हवामहे जनेभ्यः । अस्माकमस्तु केवलः ॥

(Appearing in TS1.6.12.1)

2.3.14.1 – न्द्रं नरः> 4

इन्द्रं नरो नेमधिता हवन्ते यत्पार्या युनजते धियस्ताः ।
शूरो नृषाता शवसश्चकान आ गोमति व्रजे भजा त्वन्नः ॥

(Appearing in TS 1.6.12.1)

2.3.14.3 – आप्यायस्व> 5

आप्यायस्व समेतु ते विश्वतः सोम वृष्णियं ।भवा वाजस्य सङ्गथे ॥

(Appearing in TS 4.2.7.4)

2.3.14.3– सं ते> 6

सं ते पया॑ꣳसि समु यन्तु वाजाः सं वृष्णियान् यभिमातिषाहः ।
आप्यायमानो अमृताय सोम दिवि श्रवा॑ꣳस्युत्तमानि धिष्व ॥

(Appearing in TS 4.2.7.4)

2.3.14.4 -मरुतो यद्धवो दिवो> 7

मरुतो यद्ध वो दिवः सुम्ना यन्तो हवामहे ।
आ तू न उप गन्तन ॥ (Appearing in TS1.5.11.4)

2.3.14.4 -या वः शर्म>8

या वः शर्म शशमानाय सन्ति त्रिधातूनि दाशुषे यच्छताधि ।
अस्मभ्यं तानि मरुतो वि यन्त रयिं नो धत्त वृषणः सुवीरं ॥

(Appearing in TS1.5.11.5)

ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः, श्री गुरुभ्यो नमः

हरिः ओं

2.4 द्वितीयकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः – इष्टिविधानं

TS 2.4.1.1

देवा मनुष्याः पितरस्तेऽन्यत आसन्नसुरा रक्षाꣳसि पिशाचास्ते
ऽन्यतस्तेषां देवानामुत यदल्पं ँलोहितमकुर्वन् तद्–रक्षाꣳसि
रात्रीभिरसुभ्नन् तान्थ् सुब्धान् मृतानभि व्यौच्छत् ते देवा अविदुर्यो
वै नो ऽयं म्रियते रक्षाꣳसि वा इमं घ्नन्तीति ते रक्षाꣳस्युपामन्त्रयन्त
तान्यब्रुवन् वरं ँवृणामहै य – [ ] 1

TS 2.4.1.2

–दसुरान् जयाम तन्नः सहासदिति ततो वै देवा असुरानजयन् ते
ऽसुरान् जित्वा रक्षाꣳस्यपानुदन्त तानि रक्षाꣳ–स्यनृतम कर्तेति
समन्तं देवान् पर्यविशन् ते देवा अग्नावनाथन्त ते ऽग्नये प्रवते
पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपन्नग्नये विबाधवते ऽग्नये प्रतीकवते
यदग्नये प्रवते निरवपन्. यान्येव पुरस्ताद्–रक्षाꣳस्या – [ ] 2

TS 2.4.1.3

–सन् तानि तेन प्राणुदन्त यदग्नये विबाधवते यान्येवाभितो

रक्षा॑स्यासन् तानि तेन व्यबाधन्त यदग्नये प्रतीकवते यान्येव

पश्चाद्–रक्षा॑स्यासन् तानि तेनापानुदन्त ततो देवा अभवन् परा

ऽसुरा यो भ्रातृव्यवान्थ् स्याथ् स स्पर्द्धमान एतयेष्ट्या यजेताग्नये

प्रवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेदग्नये विबाधवते – [ ] **3**

TS 2.4.1.4

ऽग्नये प्रतीकवते यदग्नये प्रवते निर्वपति य एवास्माच्छ्रेयान्–

भ्रातृव्यस्तं तेन प्र णुदते यदग्नये विबाधवते य एवैनेन सदृङ् तं तेन

वि बाधते यदग्नये प्रतीकवते य एवास्मात् पापीयान् तं तेनाप नुदते

प्र श्रेया॑ꣳसं भ्रातृव्यं नुदते ऽति सदृशं क्रामति नैनं पापीयानाप्नोति

य एवं ( ) ँविद्वानेतयेष्ट्या यजते ॥ **4**

(वृणामहै यत् – पुरस्ताद् रक्षा॑ꣳसि– वपेदग्नये विबाधवत – एवं – चत्वारि च) (A1)

TS 2.4.2.1

दे॒वा॒सु॒राः सꣳय॑त्ता आस॒न् ते दे॒वा अ॑ब्रुव॒न्. यो नो॑ वी॒र्या॑वत्तम॒स्तमनु॑

स॒मार॑भामहा॒ इति॒ त इन्द्र॑मब्रुव॒न् त्वं ꣳवै नो॑ वी॒र्या॑वत्तमो ऽसि॒ त्वामनु॑

स॒मार॑भामहा॒ इति॒ सो᳚ ऽब्रवीत् ति॒स्रो म॑ इ॒मास्त॒नुवो॑ वी॒र्या॑वती॒स्ताः

प्री॑णी॒ताथा॑सु॒राना॑भि भवि॒ष्यथे॒ति ता वै ब्रू॒हीत्य॑ब्रुवन्नि॒य-मꣳ॑हो॒मुगि॒यं

ꣳवि॑मृ॒धेय॑मिन्द्रि॒याव॒ती – [ ] **5**

TS 2.4.2.2

–त्य॑ब्रवी॒त् त इन्द्रा॑याꣳहो॒मुचे॑ पुरो॒डाश॒मेका॑दशकपाल॒ं निर॑वपन्नि॒न्द्राय॑

वैमृ॒धाये॑न्द्रायेन्द्रि॒याव॑ते॒ यदिन्द्रा॑याꣳहो॒मुचे॒ निर॑वप॒न्नꣳह॑स ए॒व

तेना॑मुच्यन्त॒ यदिन्द्रा॑य वैमृ॒धाय॑ मृध ए॒व तेनापा᳚घ्नत॒यदिन्द्रा॑येन्द्रि॒याव॑त

इन्द्रि॒यमे॒व तेना॒ऽऽत्मन्न॑दधत॒ त्रय॑स्त्रिꣳशत्कपालं पुरो॒डाशं॒ निर॑वप॒न्

त्रय॑स्त्रिꣳशद्-वै दे॒वता॒स्ता इन्द्र॑ आ॒त्मन्न॑नु स॒मार॑भयत॒ भूत्यै॒ – [ ] **6**

TS 2.4.2.3

तां ꣳवाव दे॒वा विजि॑ति-मुत्त॒मा-मसु॑रै॒-र्व्य॑जयन्त॒यो भ्रातृ॑व्यवा॒न्थ्-

स्याथ् स स्पर्द्॑धमान ए॒तये॑ष्ट्या यजे॒तेन्द्रा॑याꣳहो॒मुचे

पु॒रो॒डाश॒मेका॑दशकपाल॒ं निर्व॑पे॒दिन्द्रा॑य वैमृ॒धाये॑न्द्रायेन्द्रि॒याव॒ते

ऽ॒ꣳहसा वा एष गृहीतो यस्माच्छ्रेयान् भ्रातृव्योयदिन्द्रायाꣳ होमुचे

निर्वपत्यꣳहस एव तेन मुच्यतेमृधा वा एषो ऽभिषण्णो यस्माथ्

समानेष्वन्यः श्रेयानुता – [ ] 7

TS 2.4.2.4

–ऽभ्रातृव्यो यदिन्द्राय वैमृधाय मृध एव तेनाप हते यदिन्द्रायेन्द्रियावत

इन्द्रियमेव तेनात्मन् धत्ते त्रयस्त्रिꣳशत्कपालं पुरोडाशं निर्वपति

त्रयस्त्रिꣳशद्–वै देवतास्ता एव यजमान आत्मन्ननु समारंभयते भूत्यै

सा वा एषा विजितिर्नामेष्टिर्य एवं ँविद्वानेतयेष्ट्या यजत उत्तमामेव

विजितिं भ्रातृव्येण वि जयते ॥ 8

(इन्द्रियावती – भूत्या – उतै – कान्नपञ्चाशच्च) (A2)

TS 2.4.3.1

देवासुराः सँयत्ता आसन् तेषां गायत्र्योजो बलमिन्द्रियं ँवीर्यं प्रजां

पशून्थ् संगृह्याऽऽदाया–पक्रम्यातिष्ठत् ते ऽमन्यन्त यतरान्.

वा इयमुपावथ्स्र्यति त इदं भविष्यन्तीति तां ँव्यह्वयन्त विश्वकर्मन्निति

देवा दाभीत्यसुराः सा नान्यतराꣳ–श्चनोपावर्तत ते देवा

एतद्–यजुरपश्यन्नोजो ऽसि सहो ऽसि बलमसि – [ ] 9

TS 2.4.3.2

भ्राजो ऽसि देवानां धाम नामा ऽसि विश्वमसि विश्वायुः सर्वमसि सर्वायुरभिभूरिति वाव देवा असुराणामोजो बलमिन्द्रियं ँवीर्यं प्रजां पशूनवृञ्जत यद्–गायत्र्यपक्रम्यातिष्ठत् तस्मादेतां गायत्रीतीष्टिमाहुः सँवथ्सरो वै गायत्री सँवथ्सरो वै तदपक्रम्यातिष्ठद्–यदेतया देवा असुराणामोजो बलमिन्द्रियं ँवीर्यं – [ ] **10**

TS 2.4.3.3

प्रजां पशूनवृञ्जत तस्मादेता॒ꣳ सँवर्ग इतीष्टिमाहुर्यो भ्रातृव्यवान्थ्स्याथ् सस्पर्द्धमान एतयेष्ट्या यजेताग्नये सँवर्गाय पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत् तꣳ शृतमासन्नमेतेन यजुषा ऽभि मृशेदोज एव बलमिन्द्रियं ँवीर्यं प्रजां पशून् भ्रातृव्यस्य वृङ्क्ते भवत्यात्मना परा ऽस्य भ्रातृव्यो भवति ॥ **11** ***(बलमस्ये – तया देवा असुराणामोजो बलमिन्द्रियं ँवीर्यं – पञ्चचत्वारिꣳशच्च) (A3)***

TS 2.4.4.1

प्रजापतिः प्रजा असृजत ता अस्मात् सृष्टाः पराची–रायन् ता यत्रावसन् ततो गर्मुदुदतिष्ठत् ता बृहस्पतिश्चान्ववैताꣳ सो ऽब्रवीद्

बृहस्पतिरनया त्वा प्र तिष्ठान्यथ त्वा प्रजा उपावर्थ्स्यन्तीति तं प्रातिष्ठत्
ततो वै प्रजापतिं प्रजा उपावर्तन्त यः प्रजाकामः स्यात् तस्मा एतं
प्राजापत्यं गार्मुतं चरुं निर्वपेत् प्रजापति – [ ] **12**

TS 2.4.4.2

–मेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै प्रजां
प्र जनयति प्रजापतिः पशूनसृजत ते ऽस्माथ् सृष्टाः पराञ्च आयन्
ते यत्रावसन् ततो गर्मुदुदतिष्ठत् तान् पूषा चान्ववैता॒ँ सो ऽब्रवीत्
पूषा ऽनया मा प्र तिष्ठाथ त्वा पशव उपावर्थ्स्यन्तीति मां प्र तिष्ठेति
सोमो ऽब्रवीन् मम वा – [ ] **13**

TS 2.4.4.3

अकृष्टपच्यमित्युभौ वां प्र तिष्ठानीत्यब्रवीत् तौ प्रातिष्ठत् ततो वै
प्रजापतिं पशव उपावर्तन्त यः पशुकामः स्यात् तस्मा एत॒ँ
सोमापौष्णं गार्मुतं चरुं निर्वपेथ् सोमापूषणावेव स्वेन भागधेयेनोप
धावति तावेवास्मै पशून् प्र जनयतः सोमो वै रेतोधाः पूषा पशूनां
प्रजनयिता सोम एवास्मै रेतो दधाति पूषा ( ) पशून्
प्रजनयति ॥ **14**

(वपेत् प्रजापतिं – वैँ – दधाति पूषा – त्रीणि च) (A4)

TS 2.4.5.1

अग्ने गोभिर्न आ गहीन्दो पुष्ट्या जुषस्व नः ।

इन्द्रो धर्ता गृहेषु नः ॥

सविता यः सहस्रियः स नो गृहेषु रारणत् ।

आ पूषा एत्वाऽऽ वसु ॥

धाता ददातु नो रयिमीशानो जगतस्पतिः ।

स नः पूर्णेन वावनत् ॥

त्वष्टा यो वृषभो वृषा स नो गृहेषु रारणत् ।

सहस्रेणायुतेन च ॥

येन देवा अमृतं – [ ] **15**

TS 2.4.5.2

दीर्घ७ श्रवो दिव्यैरयन्त ।

रायस्पोष त्वमस्मभ्यं गवां कुल्मिं जीवस आ युवस्व ॥

अग्नि र्गृहपतिः सोमो विश्ववनिः सविता सुमेधाः स्वाहा ॥

अग्ने गृहपते यस्ते घृत्यो भागस्तेन सह ओज आक्रममाणाय धेहि श्रैष्ठ्यात्पथो मा योषं मूर्द्धा भूयास७ँ स्वाहा ॥ **16**

(अमृत – मष्टात्रि७ँशच्च) (A5)

TS 2.4.6.1

चित्रया यजेत पशुकाम इयं ँवै चित्रा यद्–वा अस्यां ँविश्वं भूतमधि प्रजायते तेनेयञ्चित्रा य एवं ँविद्वा७ँ श्चित्रया पशुकामो यजते प्र प्रजया पशुभि र्मिथुनै र्जायते प्रैवाऽऽग्नेयेन वापयति रेतः सौम्येन दधाति रेत एव हितं त्वष्टा रूपाणि वि करोतिसारस्वतौ भवत एतद्– वै दैव्यं मिथुनं दैव्यमेवास्मै – [ ] 17

TS 2.4.6.2

मिथुनं मद्ध्यतो दधाति पुष्ट्यै प्रजननाय सिनीवाल्यै चरुर्भवति वाग्वै सिनीवाली पुष्टिः खलु वै वाक्पुष्टिमेव वाचमुपैत्यैन्द्र उत्तमो भवति तेनैव तन्मिथुन७ँ सप्तैतानि हवी७ँषि भवन्ति सप्त ग्राम्याः पशवः सप्तारण्याः सप्त छन्दा७ँस्युभयस्या–वरुद्ध्या अथैता आहुती र्जुहोत्येते वै देवाः पुष्टिपतयस्त एवा ( ) स्मिन् पुष्टिं दधति पुष्यति प्रजया पशुभिरथो यदेता आहुतीर्जुहोति प्रतिष्ठित्यै ॥ **18**

(अस्मै - त एव - द्वादश च) (A6)

TS 2.4.7.1

मारुतमसि मरुतामोजो ऽपां धारां भिन्धि रमयत मरुतः श्येनमायिनं

मनोजवसं ँवृषण॑ सुवृक्तिं ॥

येन शर्द्ध उग्रमवसृष्टमेति तदश्विना परि धत्त॑ स्वस्ति ।

पुरोवातो वर्.षञ्जिन्वरावृथ्-स्वाहा वातावद्- वर्.षन्नुग्ररावृथ् स्वाहा

स्तनयन् वर्.षन् भीमरावथ्स्वाहा ऽनशन्यवस्फूर्जन्-दिद्युद्-वर्.षन्-

त्वेषरावृथ् स्वाहा ऽतिरात्रं ँवर्.षन् पूर्तिरावृथ् - [ ] **19**

TS 2.4.7.2

स्वाहा बहु हायमवृषादिति श्रुतरावृथ् स्वाहा ऽऽतपति वर्.षन्-

विराडावृथ् स्वाहा ऽवस्फूर्जन्-दिद्युद्-वर्.षन् भूतरावृथ् स्वाहामान्दा

वाशाः शुन्ध्यूरजिराः ।

ज्योतिष्मती-स्तमस्वरी-रुन्दतीः सुफेनाः ।

मित्रभृतः क्षत्रभृतः सुराष्ट्रा इह मा ऽवत ॥

वृष्णो अश्वस्य सन्दानमसि वृष्ट्यै त्वोप नह्यामि ॥ **20**

(पूर्तिरावृद् - द्विचत्वारि॑शच्च) (A7)

TS 2.4.8.1

देवा वसव्या अग्ने सोम सूर्य ॥

देवाः शर्मण्या मित्रावरुणा ऽर्यमन्न् ॥

देवाः सपीतयो ऽपां नपादाशुहेमन्न् ।

उद्नो दत्तोदधिं भिन्त दिवः पर्जन्यादन्तरिक्षात् पृथिव्यास्ततो

नो वृष्ट्या ऽवत ॥

दिवा चित्तमः कृण्वन्ति पर्जन्येनो–दवाहेन ।

पृथिवीं ँयद् व्युन्दन्ति ॥

आ यं नरः सुदानवो ददाशुषे दिवः कोशमचुच्यवुः ।

वि पर्जन्याः सृजन्ति रोदसी अनु धन्वना यन्ति – [ ] **21**

TS 2.4.8.2

वृष्टयः ॥

उदीरयथा मरुतः समुद्रतो यूयं ँवृष्टिं **ँवर्.षयथा** पुरीषिणः ।

न वो दस्रा उप दस्यन्ति धेनवः शुभं ँयातामनु रथा अवृथ्सत ॥

सृजा वृष्टिं दिव आ ऽद्भिः समुद्रं पृण ॥

अब्जा असि प्रथमजा बलमसि समुद्रियं ॥

उन्नम्भय पृथिवीं भिन्धीदं दिव्यं नभः ।
उद्नो दिव्यस्य नो देहीशानो वि सृजा दृतिं ॥
ये देवा ( ) दिविभागा ये ऽन्तरिक्षभागा ये पृथिविभागाः ।
त इमं यँज्ञमवन्तु त इदं क्षेत्रमा विशन्तु त इदं क्षेत्रमनु
वि विशन्तु ॥ **22**

(यन्ति – देवा – विꣳशतिश्च) (A8)

TS 2.4.9.1

मारुतमसि मरुतामोज इति कृष्णं वाँसः कृष्णतूषं परि धत्त एतद्–वै
वृष्ट्यै रूपꣳ सरूप एव भूत्वा पर्जन्यं वँर्.षयतिरमयत मरुतः
श्येनमायिनमिति पश्चाद्वातं प्रति मीवति पुरोवातमेव जनयति
वर्.षस्यावरुद्ध्यै वातनामानि जुहोति वायुर्वै वृष्ट्या ईशे वायुमेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै पर्जन्यं वँर्.षयत्यष्टौ– [ ] **23**

TS 2.4.9.2

जुहोति चतस्रो वै दिशश्चतस्रो ऽवान्तरदिशा दिग्भ्य एव वृष्टिꣳ
सं प्र च्यावयति कृष्णाजिने सं यौँति हविरेवाकरन्तर्वेदि सं
यौँत्यवरुद्ध्यै यतीनामद्यमानानाꣳ शीर्.षाणि परा ऽपतन्ते खर्जूरा

अभवन् तेषा॑ं रस ऊर्द्ध्वो ऽपतत् तानि करीराण्यभवन्थ् सौम्यानि
वै करीराणि सौम्या खलु वा आहुति र्दिवो वृष्टिं च्यावयति
यत्करीराणि भवन्ति – [ ] **24**

TS 2.4.9.3

सौम्ययैवा ऽऽ*हुत्या दिवो वृष्टिमव रुन्धे मधुषा सं ँयौत्यपां ँवा एष
ओषधीना॑ं रसो यन्मद्ध्वद्भ्य एवौषधीभ्यो वर्.षत्यथो अद्भ्य
एवौषधीभ्यो वृष्टिंनि नयति मान्दा वाशा इति सं ँयौति नामधेयैरेवैना
अच्छैत्यथो यथा ब्रूयादसा वेहीत्येवमेवैना नामधेयैरा – [ ] **25**

TS 2.4.9.4

च्यावयति वृष्णो अश्वस्य सन्दानमसि वृष्ट्यै त्वोप नह्यामीत्याह
वृषा वा अश्वो वृषा पर्जन्यः कृष्ण इव खलु वै भूत्वा वर्.षति
रूपेणैवैन॑ं समर्द्धयति वर्.षस्यावरुद्ध्यै ॥ **26**

(अष्टौ – भवन्ति – नामधेयैरै – कान्नत्रि॑ंशच्च) (A9)

TS 2.4.10.1

देवा वसव्या देवाः शर्मण्या देवाः सपीतय इत्या बद्ध्नाति
देवताभिरेवान्वहं वृष्टिमिच्छति यदि वर्.षेत् तावत्येव होतव्यं ँयदि

न वर्.षेच्छ्वो भूते हविर्निर्वपेदहोरात्रे वै मित्रावरुणावहोरात्राभ्यां खलु वै पर्जन्यो वर्.षति नक्तं ँवा हि दिवा वा वर्.षति मित्रावरुणावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मा – [ ] 27

TS 2.4.10.2

अहोरात्राभ्यां पर्जन्यं ँवर्.षयतो ऽग्नये धामच्छदे पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेन्मारुत७ँ सप्तकपाल७ँ सौर्यमेककपालमग्निर्वा इतो वृष्टिमुदीरयति मरुतः सृष्टां नयन्ति यदा खलु वा असावादित्यो न्यङ् रश्मिभिः पर्यावर्तते ऽथवर्.षतिधामच्छदिव खलु वै भूत्वा वर्.षत्येता वै देवता वृष्ट्या ईशते ता एव स्वेन भागधेयेनोप धावति ता – [ ] 28

TS 2.4.10.3

एवास्मै पर्जन्यं ँवर्.षयन्त्युतावर्.षिष्यन् वर्.षत्येव सृजा वृष्टिं दिव आ ऽद्भिः समुद्रं पृणेत्याहेमाश्चैवामूश्चापः समर्द्धयत्यथो आभिरेवा–मूरच्छैत्यब्जा असि प्रथमजा बलमसि समुद्रियमित्याह यथायजुरेवैतदुन्नं भय पृथिवीमिति वर्.षाह्वां जुहोत्येषा वा ( ) ओषधीनां ँवृष्टिवनिस्तयैव वृष्टिमा च्यावयति ये देवा दिविभागा इति

कृष्णाजिनमव धूनोतीम एवास्मै लोकाः प्रीता अभीष्टा भवन्ति ॥ **29**

(अस्मै - धावति ता - वा - एकविꣳशतिश्च) (A10)

TS 2.4.11.1

सर्वाणि छन्दाꣳस्येतस्या-मिष्ट्या-मनूच्यानीत्याहु-स्त्रिष्टुभो वा

एतद्वीर्यं ँयत् ककुदुष्णिहा जगत्यै यदुष्णिहककुभावन्वाह

तेनैव सर्वाणि छन्दाꣳस्यव रुन्धे गायत्री वा एषा यदुष्णिहा

यानि चत्वार्यद्ध्यक्षराणि चतुष्पाद एव ते पशवोयथा पुरोडाशे

पुरोडाशो ऽद्ध्येवमेव तद्-यद्-ऋच्यद्ध्यक्षराणि

यज्जगत्या - [ ] **30**

TS 2.4.11.2

परिदद्ध्यादन्तं ँयज्ञं गमयेत् त्रिष्टुभा परि दधातीन्द्रियं ँवै वीर्यं

त्रिष्टुगिन्द्रिय एव वीर्ये यज्ञं प्रति ष्ठापयति नान्तं गमयत्यग्ने

त्री ते वाजिना त्री षधस्थेति त्रिवत्या परि दधाति सरूपत्वाय

सर्वो वा एष यज्ञो यत् त्रैधातवीयं कामायकामाय प्र युज्यते

सर्वेभ्यो हि कामेभ्यो यज्ञः प्रयुज्यते त्रैधातवीयेन यजेताभिचरन्थ्

सर्वो वा- [ ] **31**

TS 2.4.11.3

एष यज्ञो यत् त्रैधातवीय॒ꣳ सर्वेणैवैनं ँयज्ञेनाभि चरति स्तृणुत

एवैनमेतयैव यजेताभिचर्यमाणः सर्वो वा एष यज्ञो यत् त्रैधातवीय॒ꣳ

सर्वेणैव यज्ञेन यजते नैनमभिचरन्थ् स्तृणुत एतयैव यजेत सहस्रेण

यक्ष्यमाणः प्रजातमेवैनद्-ददात्येतयैव यजेत सहस्रेणेजानो ऽन्तं ँवा

एष पशूनां गच्छति - [ ] **32**

TS 2.4.11.4

यः सहस्रेण यजते प्रजापतिः खलु वै पशूनसृजत ताꣳ स्त्रैधात

वीयेनैवासृजत य एवं ँविद्वाꣳ स्त्रैधातवीयेनपशुकामो यजते

यस्मादेव योनेः प्रजापतिः पशूनसृजत तस्मादेवैनान्थ् सृजत

उपैनमुत्तर॒ꣳ सहस्रं नमति देवताभ्यो वा एष आ वृश्च्यते यो यक्ष्य

इत्युक्त्वा न यजते त्रैधातवीयेन यजेत सर्वो वा एष यज्ञो - [ ] **33**

TS 2.4.11.5

यत् त्रैधातवीय॒ꣳ सर्वेणैव यज्ञेन यजते न देवताभ्य आ वृश्च्यते

द्वादशकपालः पुरोडाशो भवति ते त्रयश्चतुष्कपाला-स्त्रिषमृद्धत्वाय

त्रयः पुरोडाशा भवन्ति त्रय इमे लोका एषां ँलोकानामाप्त्या

उत्तरउत्तरो ज्यायान् भवत्येवमिव हीमे लोका यवमयो मद्ध्य एतद्-वा
अन्तरिक्षस्य रूपꣳ समृद्ध्यै सर्वेषामभिगमयन्नव द्यत्यछंबट्कारꣳ
हिरण्यं ददाति तेज एवा - [ ] 34

TS 2.4.11.6

ऽव रुन्धे तार्प्यं ददाति पशूनेवाव रुन्धे धेनुं ददात्याशिष
एवाव रुन्धे साम्नो वा एष वर्णो यद्धिरण्यं ँयजुषां तार्प्यमुक्थामदानां
धेनुरेतानेव सर्वान्. वर्णानव रुन्धे ॥ 35

(जगत्या - ऽभिचरन्थ् सर्वो वै - गच्छति - यज्ञ - स्तेज एव - त्रिꣳशच्च) (A11)

TS 2.4.12.1

त्वष्टा हतपुत्रो वीन्द्रꣳ सोममा ऽहरत् तस्मिन्निन्द्र उपहवमैच्छत
तं नोपाह्वयत पुत्रं मे ऽवधीरिति स यज्ञवेशसं कृत्वा प्रासहा
सोममपिबत् तस्य यदत्यशिष्यत तत् त्वष्टा ऽऽहवनीयमुप प्रावर्तयथ्
स्वाहेन्द्रशत्रुर्वर्द्धस्वेति स यावदूर्द्ध्वः पराविद्ध्यति तावति स्वयमेव
व्यरमत यदि वा तावत् प्रवण - [ ] 36

TS 2.4.12.2

-मासीद्-यदि वा तावदद्ध्यग्नेरासीथ् स संभवन्नग्नीषोमावभि

समभवथ् स इषुमात्रमिषुमात्रं ँविष्वङ्ङ्वर्द्धत स इमान्

ँलोकानवृणोद्-यदिमान् ँलोकानवृणोत् तद्-वृत्रस्य

वृत्रत्वं तस्मादिन्द्रो ऽबिभेदपि त्वष्टा तस्मै त्वष्टा वज्रमसिञ्चत् तपो

वै स वज्र आसीत् तमुद्यन्तुं नाशक्नोदथ वै तर्.हि विष्णु - [ ] **37**

TS 2.4.12.3

-रन्या देवता ऽऽसीथ् सो ऽब्रवीद्-विष्णवेहीदमा हरिष्यावो

येनायमिदमितिस विष्णुस्त्रेधा ऽऽत्मानं ँविन्यधत्त पृथिव्यां

तृतीयमन्तरिक्षे तृतीयं दिवि तृतीय-मभिपर्यावर्ता**द्ध्य**बिभेद्-यत्-

पृथिव्यां तृतीयमासीत् तेनेन्द्रो वज्रमुदयच्छद्-विष्णवनुस्थितः

सो ऽब्रवीन्मा मे प्र हा-रस्ति वा इदं - [ ] **38**

TS 2.4.12.4

मयि वीर्यं तत् ते प्र दास्यामीति तदस्मै प्रायच्छत् तत् प्रत्यगृह्णादधा

मेति तद्-विष्णवे ऽति प्रायच्छत् तद्-विष्णुः प्रत्यगृह्णा-दस्मास्विन्द्र

इन्द्रियं दधात्विति यदन्तरिक्षे तृतीयमासीत् तेनेन्द्रो वज्रमुदयच्छद्-

विष्ण्वनुस्थितः सो ऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं - [ ] **39**

TS 2.4.12.5

मयि वीर्यं तत् ते प्र दास्यामीति तदस्मै प्रायच्छत् तत् प्रत्यगृह्णाद् द्विर्मा

ऽधा इति तद्-विष्णवे ऽति प्रायच्छत् तद्-विष्णुः

प्रत्यगृह्णादस्मास्विन्द्र इन्द्रियं दधात्विति यद्-दिवि तृतीयमासीत्

तेनेन्द्रो वज्रमुदयच्छद्-विष्ण्वनुस्थितः सो ऽब्रवीन्मा मे

प्र हार्येनाह - [ ] **40**

TS 2.4.12.6

-मिदमस्मि तत् ते प्र दास्यामीति त्वी(3) इत्यब्रवीथ् सन्धां तु

सं दधावहै त्वामेव प्रविशानीति यन्मां प्रविशेः किं मा भुञ्ज्या

इत्यब्रवीत् त्वामेवेन्धीय तव भोगाय त्वां प्रविशेयमित्यब्रवीत् तं ँवृत्रः

प्राविशदुदरं ँवै वृत्रः क्षुत् खलु वै मनुष्यस्य भ्रातृव्यो य - [ ] **41**

TS 2.4.12.7

एवं ँवेद हन्ति क्षुधं भ्रातृव्यं तदस्मै प्रायच्छत्तत् प्रत्यगृह्णात्-

त्रिर्मा ऽधा इति तद्-विष्णवे ऽति प्रायच्छत् तद्-विष्णुः

प्रत्यगृह्णादस्मास्विन्द्र इन्द्रियं दधात्विति यत् त्रिः प्रायच्छत् त्रिः प्रत्यगृह्णात् तत् त्रिधातोस्त्रिधातुत्वं यद्–विष्णुरन्वतिष्ठत विष्णवे ऽति प्रायच्छत् तस्मादैन्द्रावैष्णव(ग्ं) हविर्भवति ( ) यद्–वा इदं किञ्च तदस्मै तत् प्रायच्छद् ऋचः सामानि यजू(ग्ं)षि सहस्रं वा अस्मै तत् प्रायच्छत् तस्माथ् सहस्रदक्षिणं ॥ **42**

(प्रवणं – विष्णु– र्वा इद– मिद – महं – यो – भव – त्येकवि(ग्ं)शतिश्च) (A12)

<u>TS 2.4.13.1</u>

देवा वै राजन्या–ज्जायमाना–दबिभयु–स्तमन्तरेव सन्तं दाम्ना ऽपौम्भन्थ् स वा एषो ऽपोब्धो जायते यद्–राजन्यो यद्वा एषो ऽनपोब्धो जायेत वृत्रान् घ्न(ग्ग्)श्चरेद्–यं कामयेत राजन्य–मनपोब्धो जायेत वृत्रान् घ्न(ग्ग्)श्चरेदिति तस्मा एतमैन्द्राबार्.हस्पत्यं चरुं निर्वपेदैन्द्रो वै राजन्यो ब्रह्म बृहस्पति र्ब्रह्मणैवैनं ( ) दाम्नो ऽपोंभनान् मुञ्चति हिरण्मयं दाम दक्षिणा साक्षादेवैनं दाम्नो ऽपोंभनान् मुञ्चति ॥ **43** *(एनं – द्वादश च) (A13)*

TS 2.4.14.1

नवोनवो भवति जायमानो ऽह्नां केतुरुषसामेत्यग्रे ।

भागं देवेभ्यो वि दधात्यायन् प्र चन्द्रमास्तिरति दीर्घमायुः ॥

यमादित्या अ॒ꣳशुमाप्याययन्ति यमक्षित–मक्षितयः पिबन्ति ।

तेन नो राजा वरुणो बृहस्पतिरा प्याययन्तु भुवनस्य गोपाः ॥

प्राच्यां दिशि त्वमिन्द्रासि राजोतोदीच्यां ँवृत्रहन् वृत्रहा ऽसि ।

यत्र यन्ति स्रोत्यास्त – [ ] **44**

TS 2.4.14.2

–ज्जितं ते दक्षिणतो वृषभ एधि हव्यः ॥

इन्द्रो जयाति न परा जयाता अधिराजो राजसु राजयाति ।

विश्वा हि भूयाः पृतना अभिष्टीरुपसद्यो नमस्यो यथा ऽसत् ॥

अस्येदेव प्र रिरिचे महित्वं दिवः पृथिव्याः पर्यन्तरिक्षात् ।

स्वराडिन्द्रो दम आ विश्वगूर्तः स्वरिरमत्रो ववक्षे रणाय ॥

अभि त्वा शूर नोनुमो ऽदुग्धा इव धेनवः ।

ईशान– [ ] **45**

TS 2.4.14.3

–मस्य जगतः सुवर्दृशमीशानमिन्द्र तस्थुषः ॥

त्वामिद्धि हवामहे साता वाजस्य कारवः ।

त्वां ँवृत्रेष्विन्द्र सत्पतिं नरस्त्वां काष्ठास्वर्वतः ॥

यद्द्यावइन्द्रतेशत౮ शतं भूमीरुत स्युः ।

न त्वा वज्रिन्थ् सहस्र౮ सूर्या अनु न जातमष्ट रोदसी ॥

पिबा सोममिन्द्र मन्दतु त्वा यन्ते सुषाव हर्यश्वाद्रिः । 46

TS 2.4.14.4

सोतुर्बाहुभ्या౮ सुयतो नार्वा ॥

रेवतीर्नः सधमाद इन्द्रे सन्तु तुविवाजाः ।

क्षुमन्तो याभिर्मदेम ॥

उदग्ने शुचयस्तव>[1] , वि ज्योतिषो>[2],दु त्यं जातवेदस౮>[3]

सप्त त्वा हरितो रथे वहन्ति देव सूर्य ।

शोचिष्केशं ँविचक्षण ॥

चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ।

आ ऽप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्ष॒ सूर्य आत्मा

जगतस्तस्थुष – [ ] 47

TS 2.4.14.5

श्च ॥

विश्वे देवा ऋतावृध ऋतुभिर्. हवनश्रुतः ।

जुषन्तां युज्यं पयः ॥

विश्वे देवाः शृणुतेम॒ हवं मे ये अन्तरिक्षे य उप द्यवि ष्ठ ।

ये अग्निजिह्वा उत वा यजत्रा आसद्यास्मिन् बर्.हिषि

मादयद्ध्वं ॥ 48

(त – दीशान – मद्रि – स्तस्थुष – स्त्रि॒शच्च) (A14)

================

Prasna Korvai with starting Padams of 1 to 14 Anuvaakams :-

(दे॒वा म॑नु॒ष्या॑ – देवसु॒रा अ॑ब्रुवन् – देवासु॒रास्तेषां॓ गाय॒त्री – प्र॒जाप॑ति॒स्ता यत्रा – ग्ने॒ गोभि॑ – श्चि॒त्रया॑ – मारु॒तं – देवा॑ वसव्या॒ अग्ने॑ – मारु॒तमिति॒ – देवा॑ वसव्या॒ देवा॓ः शर्मण्या॒ः – सर्वाणि॒ – त्वष्टा॑ ह॒तपु॑त्रो – दे॒वा वै रा॑ज॒न्या॓न् – नवो॑नव॒ – श्चतु॑र्दश)

Korvai with starting Padams of 1, 11, 21 Series of Panchaatis :-

(दे॒वा म॑नु॒ष्या॓ः – प्र॒जां प॒शुन् – देवा॑ वसव्याः – परि॒द॒ध्यादि॒द– मस्म्य॒ – ष्टा च॑त्वारि॒ꣳशत्)

First and Last Padam of Fourth Prasnam of Kandam 2:-

(दे॒वा म॑नु॒ष्या॑ – मादयद्ध्वं)

॥ हरि॑ः ओं ॥

॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां द्वितीयकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः समाप्तः ॥

======================

2.4.1 Appendix

2.4.14.4 – उदग्ने शुचयस्तव> [1]

उदग्ने शुचयस्तव शुक्रा भ्राजन्त ईरते । तव ज्योतीꣳष्यर्चयः ॥

(Appearing in TS-1.3.14.8)

2.4.14.4– विज्योतिषो> [2] ,

वि ज्योतिषा बृहता भात्यग्निराविर्विश्वानि कृणुते महित्वा ।
प्रादेवीर्मायाः सहते-दुरेवाः शिशीते शृङ्गे रक्षसे विनिक्षे ॥

(Appearing in TS-1.2.14.7)

2.4.14.4 – दुत्यं जातवेदसꣳ> [3]

उदु त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः ।
दृशे विश्वाय सूर्यं ॥ (Appearing in- TS 1.4.43.1)

ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः,

श्री गुरुभ्यो नमः, हरिः ओं

2.5 द्वितीयकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः – इष्टिविधानं

TS 2.5.1.1

विश्वरूपो वै त्वाष्ट्रः पुरोहितो देवानामासीथ् स्वस्रीयोऽसुराणां
तस्य त्रीणि शीर्.षाण्यासन्थ्–सोमपानꣳ सुरापान–मन्नादनꣳ
स प्रत्यक्षं देवेभ्यो भागमवदत् परोक्षमसुरेभ्यः सर्वस्मै वै प्रत्यक्षं
भागं ँवदन्ति यस्मा एव परोक्षं ँवदन्ति तस्य भाग उदित–
स्तस्मादिन्द्रो ऽबिभेदीदृङ् वै राष्ट्रं ँवि पर्यावर्तयतीति तस्य वज्रमादाय
शीर्.षाण्यच्छिनद्–यथ् सोमपान – [ ] 1

TS 2.5.1.2

–मासीथ् स कपिञ्जलो ऽभवद् यथ् सुरापानꣳ स कलविङ्को
यदन्नादनꣳ स तित्तिरिस्तस्याञ्जलिना ब्रह्महत्यामुपागृह्णात् ताꣳ
सꣳवथ्सरमबिभस्तं भूतान्यभ्यक्रोशन् ब्रह्महन्निति स
पृथिवीमुपासीददस्यै ब्रह्महत्यायै तृतीयं प्रति गृहाणेति सा ऽब्रवीद्–वरं
ँवृणै खातात् पराभविष्यन्ती मन्ये ततो मा परा भूवमितिपुरा ते–[ ] 2

TS 2.5.1.3

सँवथ्सरादपि रोहादित्यब्रवीत् तस्मात् पुरा सँवथ्सरात् पृथिव्यै खातमपि रोहति वारेवृत॰ ह्यस्यै तृतीयं ब्रह्महत्यायै प्रत्यगृह्णात् तथ् स्वकृत–मिरिण–मभवत् तस्मादाहिताग्निः श्रद्धादेवः स्वकृत इरिणे नाव स्येद्–ब्रह्महत्यायै ह्येष वर्णः स वनस्पतीनुपासीददस्यै ब्रह्महत्यायै तृतीयं प्रति गृह्णीतेति तेऽब्रुवन् वरं वृँणामहै वृक्णात् – [ ] 3

TS 2.5.1.4

पराभविष्यन्तो मन्यामहे ततो मा परा भूमेत्याव्रश्चनाद्वो भूया॰स उत्तिष्ठानित्यब्रवीत् तस्मादाव्रश्चनाद्–वृक्षाणां भूया॰स उत्तिष्ठन्ति वारेवृत॰ ह्येषां तृतीयं ब्रह्महत्यायै प्रत्यगृण्हन्थ्स निर्यासो ऽभवत् तस्मान्निर्यासस्य नाऽऽश्यं ब्रह्महत्यायै ह्येष वर्णोऽथो खलु य एव लोहितो यो वा ऽऽव्रश्चनान्निर्येषति तस्य नाऽऽश्यं – [ ] 4

TS 2.5.1.5

काम–मन्यस्यसस्त्रीष॰साद–मुपासीददस्यै ब्रह्महत्यायै तृतीयं प्रति गृह्णीतेति ता अब्रुवन् वरं वृँणामहा ऋत्वियात् प्रजां विँन्दामहै

काममा विजनितोः सं भवामेति तस्माद्वत्वियाथ् स्त्रियः प्रजां
ँविन्दन्ते काममा विजनितोः सं भवन्ति वारेवृत८ह्यासां तृतीयं
ब्रह्महत्यायै प्रत्यगृह्णन्थ् सा मलवद्वासा अभवत् तस्मान्–
मलवद्वाससा न सँवदेत – [ ] **5**

TS 2.5.1.6

न सहाऽऽसीत नास्या अन्नमद्याद्–ब्रह्महत्यायै ह्येषा वर्णं प्रतिमुच्या
ऽऽस्तेऽथो खल्वाहुरभ्यञ्जनं ँवाव स्त्रिया अन्नमभ्यञ्जनमेव न
प्रतिगृह्यं काममन्यदिति यां मलवद्वासस८ं संभवन्ति यस्ततो जायते
सोऽभिशस्तो यामरण्ये तस्यै स्तेनो यां पराचीं तस्यै
ह्रीतमुख्यपगल्भो या स्नाति तस्या अप्सु मारुको या – [ ] **6**

TS 2.5.1.7

ऽभ्यङ्क्ते तस्यै दुश्चर्मा या प्रलिखते तस्यै खलतिरपमारी या ऽऽङ्क्ते तस्यै
काणो या दतो धावते तस्यै श्यावदन्. या नखानि निकृन्तते तस्यै
कुनखी या कृणत्ति तस्यै क्लीबो या रज्जु८ं सृजति तस्या
उद्बन्धुको या पर्णेन पिबति तस्या उन्मादुको या खर्वेण पिबति

तस्यै खर्वस्तिस्रो रात्रीर्व्रतं चरेदञ्जलिना वा पिबेदखर्वेण वा ( )

पात्रेण प्रजायै गोपीथाय ॥ 7

(यथ् सोमपानं - ते - वृक्णात्- तस्य नाश्यं - वँदेत -मारुको

या -ऽखर्वेण वा - त्रीणि च) (A1)

TS 2.5.2.1

त्वष्टा हतपुत्रो वीन्द्र(ग्ं) सोममाऽहरत् तस्मिन्निन्द्र उपहवमैच्छत

तं नोपाह्वयत पुत्रं मेऽवधीरिति स यज्ञवेशसं कृत्वा प्रासहा

सोममपिबत् तस्य यदत्यशिष्यत तत् त्वष्टा ऽऽहवनीयमुप

प्रावर्तयथ् स्वाहेन्द्रशत्रु-र्वर्द्धस्वेति यदवर्तयत् तद्-वृत्रस्य वृत्रत्वं

यँदब्रवीथ् स्वाहेन्द्रशत्रु-र्वर्द्धस्वेति तस्मादस्ये- [ ] 8

TS 2.5.2.2

-न्द्रः शत्रुरभवथ् स संभवन्नग्नीषोमावभि समभवथ् स

इषुमात्रमिषुमात्रं विँष्वङ्ङ्वर्द्धत स इमान् लोँकानवृणोद्-यदिमान्

लोँकानवृणोत् तद्-वृत्रस्य वृत्रत्वं तस्मादिन्द्रोऽबिभेथ् स

प्रजापतिमुपाधाव-च्छत्रुर्मेऽ जनीति तस्मै वज्र(ग्ं) सिक्त्वा

प्रायच्छदेतेन जहीति तेनाभ्यायत तावब्रूतामग्नीषोमौ मा - [ ] 9

TS 2.5.2.3

प्र हा–रावमन्तः स्व इति मम वै युवꣳस्थ इत्यब्रवीन् मामभ्येतमिति

तौ भागधेयमैच्छेतां ताभ्या–मेतमग्नीषोमीय–मेकादशकपालं

पूर्णमासे प्रायच्छत् तावब्रूतामभि सन्दष्टौ वै स्वो न शक्नुव ऐतुमिति

स इन्द्र आत्मनः शीतरूरावजनयत् तच्छीतरूरयोर्जन्म य एवꣳ

शीतरूरयोर्जन्म वेद – [ ] **10**

TS 2.5.2.4

नैनꣳ शीतरूरौ हत–स्ताभ्यामेनमभ्यनयत् तस्मा–

ज्जञ्जभ्यमानादग्नीषोमौ निरक्रामतां प्राणापानौ वा एनं तदजहितां

प्राणो वै दक्षोऽपानः क्रतुस्तस्मा–ज्जञ्जभ्यमानो ब्रूयान्मयि दक्षक्रतू

इति प्राणापानावेवाऽऽत्मन् धत्ते सर्वमायुरेति स देवता

वृत्रान् निर्.हूय वार्त्रघ्नꣳ हविः पूर्णमासे निरवपद् घ्नन्ति वा एनं

पूर्णमास आ – [ ] **11**

TS 2.5.2.5

ऽमावास्यायां प्याययन्ति तस्माद्–वार्त्रघ्नी पूर्णमासे ऽनूच्येते

वृधन्वती अमावास्यायां तथ् सꣳस्थाप्य वार्त्रघ्नꣳ हविर्वज्रमादाय

पुनरभ्यायत ते अब्रूतां द्यावापृथिवी मा प्र हा–रावयोर्वै श्रित इति ते अब्रूतां ँवरं ँवृणावहै नक्षत्रविहिता–ऽहमसानीत्यसावब्रवी–च्चित्रविहिता– ऽहमितीयं तस्मान्नक्षत्रविहिताऽसौ चित्रविहितेयं ँय एवं द्यावापृथिव्योर् – [ ] 12

TS 2.5.2.6

वरं ँवेदैनं ँवरो गच्छति स आभ्यामेव प्रसूत इन्द्रो वृत्रमहन् ते देवा वृत्रᳪं हत्वाऽग्नीषोमावब्रुवन्. हव्यं नो वहतमिति तावब्रूतामपतेजसौ वै त्यौ वृत्रे वै त्ययोस्तेज इति तेऽब्रुवन् क इदमच्छैतीति गौरित्यब्रुवन् गौर्वाव सर्वस्य मित्रमिति साऽब्रवीद् – [ ] 13

TS 2.5.2.7

वरं ँवृणै मय्येव सतोभयेन भुनजाद्ध्वा इति तद्–गौराऽहरत् तस्माद्–गवि सतोभयेन भुञ्जत एतद्वा अग्नेस्तेजो यद् घृतमेतथ् सोमस्य यत् पयो य एवमग्नीषोमयो स्तेजो वेद तेजस्व्येव भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति किन्देवत्यं पौर्णमासमिति प्राजापत्यमिति ब्रूयात्

तेनेन्द्रं ज्येष्ठं पुत्रं निरवासाययदिति तस्मा– ( ) –ज्ज्येष्ठं पुत्रं धनेन निरवसाययन्ति ॥ 14

(अस्य – मा – वेदा – द्यावापृथिव्यो – रब्रवी – दिति तस्मा – च्चत्वारि च) (A2)

TS 2.5.3.1

इन्द्रं वृत्रं जघ्निवाꣳसं मृधोऽभि प्रावेपन्त स एतं वैमृधं पूर्णमासेऽनुनिर्वाप्यमपश्यत् तं निरवपत् तेन वै स मृधोऽपाहत यद्–वैमृधः पूर्णमासेऽनुनिर्वाप्यो भवति मृध एव तेन यजमानोऽप हत इन्द्रो वृत्रꣳ हत्वा देवताभिश्चेन्द्रियेण च व्यार्द्ध्यत स एतमाग्नेय–मष्टाकपाल–ममावास्याया–मपश्यदैन्द्रं दधि – [ ] 15

TS 2.5.3.2

तं निरवपत् तेन वै स देवताश्चेन्द्रियं चावारुन्धयदाग्नेयो ऽष्टाकपालोऽमावास्यायां भवत्यैन्द्रं दधि देवताश्चैव तेनेन्द्रियं च यजमानोऽवरुन्ध इन्द्रस्य वृत्रं जघ्नुष इन्द्रियं वीर्यं पृथिवीमनु व्यार्च्छत् तदोषधयो वीरुधोऽभवन्थ्स प्रजापतिमुपाधावद्–वृत्रं मे जघ्नुष इन्द्रियं वीर्यं – [ ] 16

TS 2.5.3.3

पृथिवीमनु व्यारत् तदोषधयो वीरुधोऽभूवन्निति स प्रजापतिः

पशूनब्रवीदेतदस्मै सं नयतेति तत् पशव ओषधीभ्यो ऽध्यात्मन्थ्

समनयन् तत् प्रत्यदुहन्. यथ् समनयन् तथ् सां नाय्यस्य सांनाय्यत्वं

ँयत् प्रत्यदुहन् तत् प्रतिधुषः प्रतिधुक्त्व७ँ समनैषुः प्रत्यधुक्षन्

न तु मयि श्रयत इत्यब्रवीदेतदस्मै – [ ] **17**

TS 2.5.3.4

शृतं कुरुतेत्यब्रवीत् तदस्मै शृत–मकुर्वन्निन्द्रियं ँवावास्मिन् वीर्यं

तदश्रयन् तच्छृतस्य शृतत्व७ँ समनैषुः प्रत्यधुक्षञ्छृतमक्रन् न तु मा

धिनोतीत्यब्रवीदेतदस्मै दधि कुरुतेत्यब्रवीत् तदस्मै दद्ध्यकुर्वन्

तदेनमधिनोत् तद्–दद्ध्नो दधित्वं ब्रह्मवादिनो वदन्ति दद्ध्नः

पूर्वस्यावदेयं – [ ] **18**

TS 2.5.3.5

दधि हि पूर्वं क्रियत इत्यनादृत्य तच्छृतस्यैव पूर्वस्याव

द्येदिन्द्रियमेवास्मिन् वीर्य७ँ श्रित्वा दद्ध्नोपरिष्टाद्धिनोति यथापूर्वमुपैति

यत् पूतीकैर्वा पर्णवल्कैर्वा ऽऽतञ्च्याथ् सौम्यं तद्–यत् क्वलै राक्षसं

तद्-यत् तण्डुलैर्वैश्वदेवं तद्-यदातञ्चनेन मानुषं तद्-यद्-दद्ध्ना

तथ् सेन्द्रं दद्ध्ना ऽऽ तनक्ति - [ ] **19**

TS 2.5.3.6

सेन्द्रत्वाया-ग्निहोत्रोच्छेषण-मभ्यातनक्ति यज्ञस्य सन्तत्या इन्द्रो

वृत्रं॑ हत्वा परां परावत-मगच्छ-दपाराधमिति मन्यमानस्तं देवताः

प्रैषमैच्छन्थ् सोऽब्रवीत् प्रजापतिर्यः प्रथमोऽनुविन्दति तस्य प्रथमं

भागधेयमिति तं पितरोऽन्वविन्दन् तस्मात् पितृभ्यः पूर्वेद्युः क्रियते

सोऽमावास्यां प्रत्याऽऽ *गच्छत् तं देवा अभि समगच्छन्तामा

वै नो-[ ] **20**

TS 2.5.3.7

ऽद्य वसु वसतीतीन्द्रो हि देवानां ँ वसु तदमावास्याया अमावास्यत्वं

ब्रह्मवादिनो वदन्ति किंदेवत्यं॑ सांनाय्यमिति वैश्वदेवमिति ब्रूयाद्-

विश्वे हि तद्-देवा भागधेयमभि समगच्छन्तेत्यथो खल्वैन्द्रमित्येव

ब्रूयादिन्द्रं ँ वाव ते तद्-भिषज्यन्तोऽभि समगच्छन्तेति ॥ **21**

(दधि - मे जघ्नुष इन्द्रियं ँ वीर्य - मित्यब्रवीदेतदस्मा -

अवदेयं - तनक्ति - नो - द्विचत्वारिं॑शच्च) (A3)

TS 2.5.4.1

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वै दर्.शपूर्णमासौ यजेत य एनौ सेन्द्रौ यजेतेति वैमृधः पूर्णमासे ऽनुनिर्वाप्यो भवति तेन पूर्णमासः सेन्द्र ऐन्द्रं दद्ध्यमावास्यायां तेनामावास्या सेन्द्रा य एवं विद्वान् दर्.शपूर्णमासौ यजते सेन्द्रावेवैनौ यजते श्वःश्वोऽस्मा ईजानाय वसीयो भवति देवा वै यद्–यज्ञे ऽकुर्वततदसुरा अकुर्वत ते देवा एता – [ ] 22

TS 2.5.4.2

–मिष्टि–मपश्यन्नाग्नावैष्णव–मेकादशकपाल~ं सरस्वत्यै चरु~ं सरस्वते चरुं तां पौर्णमास~ं स~ंस्थाप्यानु निरवपन् ततो देवा अभवन् पराऽसुरा यो भ्रातृव्यवान्थ्स्याथ् स पौर्णमास~ं स~ंस्थाप्यैतामिष्टिमनु निर्वपेत् पौर्णमासेनैव वज्रं भ्रातृव्याय प्रहृत्याऽऽग्नावैष्णवेन देवताश्च यज्ञं च भ्रातृव्यस्य वृङ्क्ते मिथुनान् पशून्थ् सारस्वताभ्यां ँयावदेवास्यास्ति तथ् – [ ] 23

TS 2.5.4.3

सर्वं ँवृङ्क्ते पौर्णमासीमेव यजेत भ्रातृव्यवान्नामावास्या७ हत्वा भ्रातृव्यं नाऽऽप्याययति साकंप्रस्थायीयेन यजेत पशुकामोयस्मै वा अल्पेनाऽऽहरन्ति नाऽऽत्मना तृप्यति नान्यस्मै ददाति यस्मै महता तृप्यत्यात्मना ददात्यन्यस्मै महता पूर्ण७ होतव्यं तृप्त एवैनमिन्द्रः प्रजया पशुभिस्तर्पयति दारुपात्रेण जुहोति न हि मृन्मयमाहुतिमानश औदुम्बरं – [ ] **24**

TS 2.5.4.4

भवत्यूर्ग्वा उदुम्बर ऊर्क् पशव ऊर्जैवास्मा ऊर्जं पशूनव रुन्धे नागतश्रीर्महेन्द्रं ँयजेत त्रयो वै गतश्रियः शुश्रुवान् ग्रामणी राजन्यस्तेषां महेन्द्रो देवता यो वै स्वां देवता–मतियजते प्र स्वायै देवतायैच्यवते न परां प्राप्नोति पापीयान् भवति सँवथ्सर–मिन्द्रं ँयजेत सँवथ्सर७ हि व्रतं नाति स्वै – [ ] **25**

TS 2.5.4.5

–वैनं देवतेज्यमाना भूत्या इन्धे वसीयान् भवति सँवथ्सरस्य परस्तादग्नये व्रतपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेथ् सँवथ्सरमेवैनं

वृत्रं जघ्निवाꣳसमग्नि-र्व्रतपति-र्व्रतमा लम्भयति ततोऽधि कामं यजेत ॥ 26

(एतां - त - दौदुम्बरꣳ - स्वा - त्रिꣳशच्च)(A4)

TS 2.5.5.1

नासोमयाजी सं नयेदनागतं वा एतस्य पयो योऽसोमयाजी यदसोमयाजी संनयेत् परिमोष एव सोऽनृतं करोत्यथो परैव सिच्यते सोमयाज्येव सं नयेत् पयो वै सोमः पयः सांनाय्यं पयसैव पय आत्मन् धत्ते वि वा एतं प्रजया पशुभिरर्द्धयति वर्द्धयत्यस्य भ्रातृव्यं यस्य हविर्निरुप्तं पुरस्ताच्चन्द्रमा - [ ] 27

TS 2.5.5.2

अभ्युदेति त्रेधा तण्डुलान्. वि भजेद्-ये मद्ध्यमाः स्युस्तानग्नये दात्रे पुरोडाशमष्टाकपालं कुर्याद्-ये स्थविष्ठास्तानिन्द्राय प्रदात्रे दधꣳ श्चरुं येऽणिष्ठास्तान्. विष्णवे शिपिविष्टाय शृते चरुमग्निरेवास्मै प्रजां प्रजनयति वृद्धामिन्द्रः प्र यच्छति यज्ञो वै विष्णुः पशवः शिपिर्यज्ञ एव पशुषु प्रति तिष्ठति न द्वे - [ ] 28

TS 2.5.5.3

यजेत यत् पूर्वया संप्रति यजेतोत्तरया छम्बट् कुर्याद्–यदुत्तरया

सम्प्रति यजेत पूर्वया छम्बट् कुर्यान्नेष्टिर्भवति न यज्ञस्तदनु

ह्नीतमुख्यपगल्भो जायत एकामेव यजेत प्रगल्भोऽस्य जायते ऽनादृत्य

तद् द्वे एव यजेत यज्ञमुखमेव पूर्वया ऽऽलभते यजत उत्तरया देवता

एव पूर्वया ऽवरुन्ध इन्द्रिय–मुत्तरया देवलोकमेव – [ ] **29**

TS 2.5.5.4

पूर्वयाऽभिजयति मनुष्यलोकमुत्तरया भूयसो यज्ञक्रतूनुपैत्येषा

वै सुमना नामेष्टिर्यमद्येजानं पश्चाच्चन्द्रमा अभ्युदेत्यस्मिन्नेवास्मै

लोकेऽर्द्धुकं भवति दाक्षायणयज्ञेन सुवर्गकामो यजेत पूर्णमासे

सं नयेन्–मैत्रावरुण्या ऽऽमिक्षया ऽमावास्यायां ँयजेत पूर्णमासे वै

देवाना९ँ सुतस्तेषामेतमर्द्धमासं प्रसुतस्तेषां मैत्रावरुणी

वशाऽमावास्याया–मनूबन्ध्या यत् – [ ] **30**

TS 2.5.5.5

पूर्वेद्यु र्यजते वेदिमेव तत् करोति यद् वथ्सानपाकरोति

सदोहविर्द्धाने एव सं मिनोति यद्–यजते देवैरेव सुत्या९ँ सं

पादयति स एतमर्द्धमास९ं सधमादं देवैः सोमं पिबति यन्–

मैत्रावरुण्या ऽऽमिक्षया ऽमावास्यायां ँयजते यैवासौ देवानां

ँवशाऽनूबन्ध्या सो एवैषैतस्य साक्षाद्–वा एष देवानभ्यारोहति

य एषां ँयज्ञ – [ ] **31**

TS 2.5.5.6

–मभ्यारोहति यथा खलुवै श्रेयानभ्यारूढः कामयते तथा करोति

यद्यवविद्ध्यति पापीयान् भवति यदि नावविद्ध्यति सदृङ् व्यावृत्काम

एतेन यज्ञेन यजेत क्षुरपविर्ह्येष यज्ञस्ताजक् पुण्यो वा भवति प्र वा

मीयते तस्यैतद्व्रतं नानृतं ँवदेन्न मा९ंसमश्ञीयान्न

स्त्रियमुपेयान् नास्य पल्पूलनेन वासः पल्पूलयेयु– ( )– रेतद्धि

देवाः सर्वं न कुर्वन्ति ॥ **32** *(चन्द्रमा –द्वे –देवलोकमेव – यद्– यज्ञं– पल्पूलयेयुः –षट् च) (A5)*

TS 2.5.6.1

एष वै देवरथो यद्–दर्.शपूर्णमासौ यो दर्.शपूर्णमासाविष्ट्वा सोमेन

यजते रथस्पष्ट एवावसाने वरे देवानामव स्यत्येतानि वा अङ्गापरू९ंषि

सँवथ्सरस्य यद्–दर्.शपूर्णमासौ य एवं ँविद्वान् दर्शपूर्णमासौ

यजते–ऽङ्गापरू७ष्येव सँवथ्सरस्य प्रति दधात्येते वै सँवथ्सरस्य चक्षुषी यद्–दर्.शपूर्णमासौ य एवं ँविद्वान् दर्.शपूर्णमासौ यजते ताभ्यामेव सुवर्गं ँलोकमनु पश्य – [ ] **33**

TS 2.5.6.2

–त्येषा वै देवानां ँविक्रान्ति र्यद्–दर्शपूर्णमासौ य एवं ँविद्वान् दर्शपूर्णमासौ यजते देवानामेव विक्रान्तिमनु वि क्रमत एष वै देवयानः पन्था यद्–दर्.शपूर्णमासौ य एवं ँविद्वान् दर्.शपूर्णमासौ यजते य एव देवयानः पन्थास्त७् समारोहत्येतौ वै देवाना७् हरी यद्–दर्.शपूर्णमासौ य एवं ँविद्वान् दर्.श्पूर्णमासौ यजते यावेव देवाना७् हरी ताभ्या – [ ] **34**

TS 2.5.6.3

–मेवैभ्यो हव्यं ँवहत्येतद्–वै देवानामास्यं ँयद्–दर्.शपूर्णमासौ य एवं ँविद्वान् दर्.शपूर्णमासौ यजते साक्षादेव देवानामास्ये जुहोत्येष वै हविर्द्धानी यो दर्.शपूर्णमासयाजी सायंप्रातरग्निहोत्रं जुहोति यजते दर्.शपूर्णमासा–वहरहर्.–हविर्द्धानिना७् सुतो य एवं ँविद्वान्

दर्.शपूर्णमासौ यजते हविर्द्धान्यस्मीति सर्वमेवास्य बर्.हिष्यं दत्तं भवति देवावा अहर् - [ ] 35

TS 2.5.6.4

यज्ञियं नाविन्दन् ते दर्शपूर्णमासावपुनन् तौ वा एतौ पूतौ मेद्ध्यौ यद्-दर्शपूर्णमासौ य एवं ँविद्वान् दर्शपूर्णमासौ यजते पूतावेवैनौ मेद्ध्यौ यजते नामावास्यायां च पौर्णमास्यां च स्त्रिय-मुपेयाद्-यदुपेयान् निरिन्द्रियः स्यात् सोमस्य वै राज्ञोऽर्द्धमासस्य रात्रयः पत्नय आसन् तासाममावास्यां च पौर्णमासीं च नोपैत् - [ ] 36

TS 2.5.6.5

ते एनमभि समनह्येतां तं ँयक्ष्म आर्च्छद्-राजानं ँयक्ष्म आरदिति तद्-राजयक्ष्मस्य जन्म यत् पापीयानभवत् तत् पापयक्ष्मस्य यज्जायाभ्यामविन्दत् तज्जायेन्यस्य य एवमेतेषां ँयक्ष्माणां जन्म वेद नैनमेते यक्ष्माविन्दन्ति स एते एव नमस्यन्नुपाधावत् ते अब्रूतां ँवरं ँवृणावहा आवं देवानां भागधे असावा - [ ] 37

TS 2.5.6.6

–ऽऽवदधि देवा इज्यान्ता इति तस्माथ् सदृशीना॒ँ रात्रीणाममावास्यायां च पौर्णमास्यां च देवा इज्यन्त एते हि देवानां भागधे भागधा अस्मै मनुष्या भवन्ति य एवं ँवेद भूतानि क्षुधमघ्नन्थ् सद्यो मनुष्या अर्द्धमासे देवा मासि पितरः सँवथ्सरे वनस्पतय–स्तस्मादहरह–र्मनुष्या अशन–मिच्छन्ते ऽर्धमासे देवा इज्यन्ते मासि पितृभ्यः क्रियते सँवथ्सरे वनस्पतयः फलं ( ) गृह्णन्ति य एवं ँवेद हन्ति क्षुधं भ्रातृव्यं ॥ **38**

(पश्यति – ताभ्या –मह – रै – दसाव –फल॒ँ –सप्त च) (A6)

TS 2.5.7.1

देवा वै नर्चि न यजुष्यश्रयन्त ते सामन्नेवाश्रयन्त हिं करोति सामैवाकर्.हिम् करोतियत्रैवदेवा अश्रयन्त तत एवैनान् प्र युङ्क्ते हिं करोति वाच एवैष योगो हिं करोति प्रजा एव तद्–यजमानः सृजते त्रिः प्रथमामन्वाह त्रिरुत्तमां ँयज्ञस्यैव तद् बर्.सम् – [ ] **39**

TS 2.5.7.2

नह्यत्यप्रस्रꣳसाय सन्ततमन्वाह प्राणानामन्नाद्यस्य सन्तत्या अथो
रक्षसामपहत्यै राथन्तरीं प्रथमामन्वाह राथन्तरो वा अयं ँलोक इममेव
लोकमभि जयति त्रिर्वि गृह्णाति त्रय इमे लोका इमानेव लोकानभि
जयति बार्.हतीमुत्तमा-मन्वाह बार्.हतो वा असौ लोकोऽमुमेव
लोकमभि जयति प्र वो - [ ] **40**

TS 2.5.7.3

वाजा इत्यनिरुक्तां प्राजापत्यामन्वाह यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञमेव
प्रजापतिमा रभते प्र वो वाजा इत्यन्वाहान्नं ँवै वाजोऽन्नमेवाव रुन्धे
प्र वो वाजा इत्यन्वाह तस्मात् प्राचीनꣳ रेतो धीयते ऽग्न आ याहि
वीतय इत्याह तस्मात् प्रतीचीः प्रजा जायन्ते प्र वो वाजा - [ ] **41**

TS 2.5.7.4

इत्यन्वाह मासा वै वाजा अर्द्धमासा अभिद्यवो देवा हविष्मन्तो
गौर्घृताची यज्ञो देवाञ्जिगाति यजमानः सुम्नयुरिदमसीदमसीत्येव
यज्ञस्य प्रियं धामाव रुन्धे यं कामयेत सर्वमायुरियादिति प्र वो वाजा

इति तस्यानूच्याग्न आ याहि वीतय इति सन्ततमुत्तर-मर्द्धर्चमा

लभेत - [ ] 42

TS 2.5.7.5

प्राणेनैवास्यापानं दाधार सर्वमायुरेति यो वा अरत्नि॒ँ सामिधेनीनां

ँवेदारत्नावेव भ्रातृव्यं कुरुतेऽर्द्धर्चौ सं दधात्येष वा अरत्निः

सामिधेनीनां ँय एवं ँवेदारत्नावेव भ्रातृव्यं कुरुत ऋषेर्.ऋषेर्वा एता

निर्मिता यथ् सामिधेन्यस्ता यदसम्ँयुक्ताः स्युः प्रजया पशुभि

र्यजमानस्य वि तिष्ठेरन्नर्द्धर्चौ सं दधाति सं ( ) ँयुनक्त्येवैनास्ता

अस्मै सँयुक्ता अवरुद्धाः सर्वामाशिषं दुह्रे ॥ 43 ***(बर्.सं - ँवो - जायन्ते प्रवो वाजा - लभेत - दधाति सं - दश च) (A7)***

TS 2.5.8.1

अयज्ञो वा एष योऽसामाऽग्न आ याहि वीतय इत्याह रथन्तरस्यैष

वर्णस्तं त्वा समिद्भिरङ्गिर इत्याह वामदेव्यस्यैष वर्णो बृहदग्ने

सुवीर्यमित्याह बृहत एष वर्णो यदेतं तृचमन्वाह यज्ञमेव तथ्

सामन्वन्तं करोत्यग्निरमुष्मिन् ँलोक आसीदादित्योऽस्मिन् ताविमौ

लोकावशान्ता - [ ] 44

TS 2.5.8.2

वास्तां ते देवा अब्रुवन्नेतेमौ वि पर्यूहामेत्यग्न आ याहि वीतय

इत्यस्मिन् ँल्लोकेऽग्निमदधु र्बृहदग्ने सुवीर्यमित्यमुष्मिन्

ँल्लोक आदित्यं ततो वा इमौ लोकावशाम्यतां ँयदेवमन्वाहानयो

र्लोकयोः शान्त्यै शाम्यतोऽस्मा इमौ लोकौ य एवं ँवेद पञ्चदश

सामिधेनीरन्वाह पञ्चदश – [ ] 45

TS 2.5.8.3

वा अर्द्धमासस्य रात्रयोऽर्द्धमासशः सँवथ्सर आप्यते तासां

त्रीणि च शतानि षष्टिश्चाक्षराणि तावतीः सँवथ्सरस्य रात्रयोऽक्षरश

एव सँवथ्सरमाप्नोति नृमेधश्च परुच्छेपश्च ब्रह्मवाद्य–मवदेता–मस्मिन्

दारावार्द्रेऽग्निं जनयाव यतरो नौ ब्रह्मीयानिति नृमेधोऽभ्यवदथ्

स धूममजनयत् परुच्छेपो ऽभ्यवदथ् सोऽग्निमजनयदृष

इत्यब्रवीद्–[ ] 46

TS 2.5.8.4

यथ् समावद्विद्व कथा त्वमग्निमजीजनो नाहमिति सामिधेनीनामेवाहं

ँवर्णं ँवेदेत्यब्रवीद्–यद् घृतवत् पदमनूच्यते स आसां ँवर्णस्तं त्वा

समि॒द्भिरङ्गि॒र इत्याह सामि॒धे॒नीष्वे॒व तज्ज्योति॑ र्जनयति॒ स्त्रि॒य॒स्ते॒न

यदृ॒चः स्त्रि॒य॒स्ते॒न यद्–गा॒यत्रि॒यः स्त्रि॒य॒स्ते॒न यथ् सामि॒धे॒न्यो

वृषण्वती॒–मन्वा॒ह – [ ] **47**

TS 2.5.8.5

ते॒न पु॒ᳪस्वती॒स्ते॒न से॒न्द्रा॒स्ते॒न मिथु॒ना अ॒ग्निर्दे॒वानां॒ दू॒त आसी॒दु॒शना

का॒व्यो॑ऽसु॒राणां॒ तौ प्र॒जाप॑तिं प्र॒श्ञमै॒ता॒ᳪ स प्र॒जाप॑ति॒रग्निं॒ दू॒तं

वृँणीम॒ह इ॒त्यभि प॒र्याव॑र्त॒त ततो॒ दे॒वा अभ॒व॒न् पराऽसु॒रा यस्यै॒वं

विँ॒दु॒षो॒ऽग्निं दू॒तं वृँणीम॒ह इ॒त्य॒न्वा॒ह भवत्या॒त्मना॒ पराऽस्य॒ भ्रातृव्यो

भवत्यद्ध्व॒रव॒तीमन्वा॒ह भ्रातृव्यमे॒वैतया – [ ] **48**

TS 2.5.8.6

–ध्वरति शो॒चि॒ष्के॒श॒स्तमीम॒ह इत्याह प॒वि॒त्रमे॒वैतद्–यजमानमे॒वैतया

पवयति॒ समि॑द्धो अग्न आहु॒तेत्याह परि॒धिमे॒वैतं परि दधा॒त्यस्क॒न्दाय॒

यदत ऊ॒र्द्ध्वमभ्या॒दद्ध्याद्–यथा बहिःपरि॒धि स्कन्दति ता॒दृगे॒व तत्

त्रयो॒ वा अ॒ग्नयो हव्य॒वाहनो दे॒वानां कव्य॒वाहनः पितृणाᳪ स॒हर॒क्षा॒

असुराणा॒ं त ए॒तर्ह्या शᳪसन्ते॒ मां वँरिष्यते॒ मा – [ ] **49**

TS 2.5.8.7

–मिति वृणीद्ध्वꣳ हव्यवाहनमित्याह य एव देवानां तं ँवृणीत

आर्.षेयं ँवृणीते बन्धोरेव नैत्यथो सन्तत्यै परस्तादर्वाचो वृणीते

तस्मात् परस्तादर्वाञ्चो मनुष्यान् पितरोऽनु प्र पिपते ॥ **50**

(अशान्ता – वाह पञ्चदशा – ब्रवी – दन्वाहै – तया – वरिष्यते

मा – मेकान्नत्रिꣳशच्च) (A8)

TS 2.5.9.1

अग्ने महाꣳ असीत्याह महान्. ह्येष यदग्नि ब्राह्मणेत्याह ब्राह्मणो

ह्येष भारतेत्याहैष हि देवेभ्यो हव्यं भरति देवेद्ध इत्याह देवा

ह्येतमैन्धत मन्विद्ध इत्याह मनुर्ह्येतमुत्तरो देवेभ्य ऐन्धर्.षिष्टुत

इत्याहर्.षयो ह्येतमस्तुवन् विप्रानुमदित इत्याह – [ ] **51**

TS 2.5.9.2

विप्रा ह्येते यच्छुश्रुवाꣳसः कविशस्त इत्याह कवयो ह्येते

यच्छुश्रुवाꣳसो ब्रह्मसꣳशित इत्याह ब्रह्मसꣳशितो ह्येष घृताहवन

इत्याह घृताहुतिर्ह्यस्य प्रियतमा प्रणीर्यज्ञानामित्याह प्रणीर्ह्येष यज्ञानाꣳ

रथी–रद्ध्वराणा–मित्याहैष हि देवरथोऽतूर्तो होतेत्याह न ह्येतं

कश्चन – [ ] 52

TS 2.5.9.3

तरति तूर्णिर्. हव्यवाडित्याह सर्व॑ह्येष तरत्यास्पात्रं

जुहूर्देवानामित्याह जुहूर्ह्येष देवानां चमसो देवपान इत्याह चमसो

ह्येष देवपानोऽरा॑ इवाग्ने नेमिर्देवा॑ स्त्वं परिभूरसीत्याह देवान्

ह्येष परिभूर्यद्–ब्रूयादा वह देवान् देवयते यजमानायेति

भ्रातृव्यमस्मै– [ ] 53

TS 2.5.9.4

जनयेदा वह देवान्. यजमानायेत्याह यजमान–मेवैतेन

वर्द्धयत्यग्निमग्न आ वह सोममा वहेत्याह देवता एव तद्–

यथापूर्वमुप ह्वयत आ चाग्ने देवान्. वह सुयजा च यज जातवेद

इत्याहाग्निमेव तथ् स॑ श्यति सोऽस्य स॑शितो देवेभ्यो हव्यं

ँवहत्यग्निर्. होते – [ ] 54

TS 2.5.9.5

–त्याहाग्निर्वै देवाना॑ होता य एव देवाना॑ होता तं वृणीतेस्मो वयमित्याहाऽऽत्मानमेव सत्त्वं गमयति साधु ते यजमान देवतेत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते यद्ब्रूयाद्–योऽग्नि॑ होतारमवृथा इत्यग्निनोभयतो यजमानं परि गृह्णीयात् प्रमायुकः स्याद्– यजमानदेवत्या वै जुहूर्भ्रातृव्यदेवत्योपभृद् – [ ] **55**

TS 2.5.9.6

यद्–द्वे इव ब्रूयाद् भ्रातृव्यमस्मै जनयेद् घृतवतीमद्ध्वर्यो स्रुचमाऽस्यस्वेत्याह यजमान–मेवैतेन वर्द्धयति देवायुवमित्याह देवान् ह्येषाऽवति विश्ववारामित्याह विश्व॑ ह्येषाऽवतीडामहै देवा॑ ईडेन्यान् नमस्याम नमस्यान्. यजाम यज्ञियानित्याह मनुष्या वा ईडेन्याः पितरो नमस्या देवा यज्ञिया देवता एव ( ) तद्–यथाभागं यजति ॥ **56** ***(विप्रानुमदित इत्याह – चना – ऽस्मै – होतो – पभृद् – देवता एव – त्रीणि च) (A9)***

TS 2.5.10.1

त्रीꣳ स्तृचाननु ब्रूयाद्-राजन्यस्य त्रयो वा अन्ये राजन्यात् पुरुषा ब्राह्मणो वैश्यः शूद्रस्तानेवास्मा अनुकान् करोति पञ्चदशानु ब्रूयाद्-राजन्यस्य पञ्चदशो वै राजन्यः स्व एवैनꣳ स्तोमे प्रति ष्ठापयति त्रिष्टुभा परि दद्ध्यादिन्द्रियं ँवै त्रिष्टुगिन्द्रियकामः खलु वै राजन्यो यजते त्रिष्टुभैवास्मा इन्द्रियं परि गृह्णाति यदि कामयेत-[ ] **57**

TS 2.5.10.2

ब्रह्मवर्चसमस्त्विति गायत्रिया परि दद्ध्याद्-ब्रह्मवर्चसं ँवै गायत्री ब्रह्मवर्चसमेव भवति सप्तदशानु ब्रूयाद्-वैश्यस्य सप्तदशो वै वैश्यः स्व एवैनꣳ स्तोमे प्रति ष्ठापयतिजगत्या परि दद्ध्याज्जागता वै पशवः पशुकामः खलु वै वैश्यो यजते जगत्यैवास्मै पशून् परि गृह्णात्येकविꣳशतिमनु ब्रूयात् प्रतिष्ठाकामस्यैकविꣳशः स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्यै – [ ] **58**

TS 2.5.10.3

चतुर्विꣳशतिमनु ब्रूयाद्-ब्रह्मवर्चसकामस्य चतुर्विꣳशत्यक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसं गायत्रियैवास्मै ब्रह्मवर्चसमव रुन्धे

त्रि॒ꣳ॒शत॒मनु ब्रूयाद॒न्नकामस्य त्रि॒ꣳ॒शद॑क्षरा वि॒राडन्नं॑ ँवि॒राड्

वि॒रा॒जैवास्मा अ॒न्ना॒द्यमव रु॒न्धे द्वात्रिꣳ॒शत॒मनु ब्रूयात् प्रति॒ष्ठाकामस्य॒

द्वात्रिꣳ॒शद॑क्षरा ऽनु॒ष्टुग॑नु॒ष्टुप् छन्दसां प्रति॒ष्ठा प्रति॑ष्ठित्यै॒ षट्त्रिꣳ॒शत॒मनु

ब्रूयात् प॒शुकामस्य॒ षट्त्रिꣳ॒शद॑क्षरा बृ॒हती बार्.हताः प॒शवो

बृ॒ह॒त्यैवास्मै प॒शू – [ ] **59**

<u>TS 2.5.10.4</u>

–नव रु॒न्धे चतुश्चत्वारिꣳ॒शत॒मनु ब्रूयादिन्द्रि॒यकामस्य॒

चतुश्चत्वारिꣳ॒शद॑क्षरा त्रि॒ष्टुगि॑न्द्रि॒यं त्रि॒ष्टुप् त्रि॒ष्टु॒भैवास्मा इन्द्रि॒यमव

रु॒न्धे ऽष्टाचत्वारिꣳ॒शत॒मनु ब्रूयात् प॒शुकामस्या॒ष्टाचत्वारिꣳ॒शद॑क्षरा॒

जग॑ती॒ जाग॑ताः प॒शवो॒जग॒त्यैवास्मै प॒शूनव रु॒न्धे सर्वा॑णि॒ छन्दा॒ꣳ॒

स्यनु ब्रूयाद्–बहुया॒जि॒नः सर्वा॑णि॒ वा ए॒तस्य॒ छन्दा॒ꣳ॒स्यवरु॒द्धानि॒ यो

बहुया॒ज्यप॑रिमि॒तमनु ब्रूयादप॑रिमि॒तस्यावरुध्यै ॥ **60**

(काम॒ये॑त॒ – प्रति॑ष्ठित्यै – प॒शून्थ् – स॒प्तच॑त्वारिꣳशच्च) (A10)

<u>TS 2.5.11.1</u>

निवीतं मनु॒ष्याणां प्राचीनावी॒तं पि॒तृणामु॒पवीतं दे॒वानामु॒प व्ययते

देव॒लक्ष्मम॒ेव तत् कु॒रु॒ते ति॒ष्ठन्नन्वाह॒ ति॒ष्ठ॒न्. ह्याश्रुततरं॒ ँवद॑ति॒

तिष्ठन्नन्वाह सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्या आसीनो यजत्यस्मिन्नेव
लोके प्रति तिष्ठति यत् क्रौञ्चमन्वाहाऽऽसुरं तद्–यन्मन्द्रं मानुषं
तद्–यदन्तरा तथ् सदेवमन्तराऽनूच्यꣳ सदेवत्वाय विद्वाꣳसो वै–[ ] **61**

TS 2.5.11.2

पुरा होतारोऽभूवन् तस्माद्–विधृता अद्ध्वानोऽभूवन् न पन्थानः
समरुक्षन्नन्तर्वेद्यन्यः पादो भवति बहिर्वेद्यन्योऽथान्वाहाद्ध्वनां
ँविधृत्यै पथामसꣳरोहायाथो भूतं चैव भविष्यच्चाव रुन्धेऽथो
परिमितं चैवापरिमितं चाव रुन्धेऽथो ग्राम्याꣴ श्चैव पशूनारण्याꣴ
श्चाव रुन्धेऽथो – [ ] **62**

TS 2.5.11.3

देवलोकं चैव मनुष्यलोकं चाभि जयति देवा वै सामिधेनीरनूच्य
यज्ञं नान्वपश्यन्थ्स प्रजापतिस्तूष्णी–माघारमा ऽघारयत् ततो वै
देवा यज्ञमन्वपश्यन्. यत् तूष्णीमाघार–माघारयति यज्ञस्यानुख्यात्या
अथो सामिधेनीरेवाभ्यनक्त्यलूक्षो भवति य एवं ँवेदाथो
तर्पयत्येवैना–स्तृप्यति प्रजया पशुभि – [ ] **63**

TS 2.5.11.4

−र्य ए॒वं ँवे॒द यदेक॑या ऽऽघा॒र॒येदेका᳚ं प्रीणीया॒द्−यद् द्वाभ्या॒ं द्वे

प्री॑णीया॒द्−यद् ति॒सृभि॑र॒ति॒ तद्रे॑चये॒न् मन॒साऽऽ घा॑रयति॒ मन॑सा॒

ह्यना᳚प्तमा॒प्यते॑ ति॒र्यञ्च॒मा घा॑रय॒त्यछ॑म्बट्का॒रं ँवाक् च॒

मन॑श्चाऽऽर्तीयेताम॒हं दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं ँव॑हा॒मीति॒ वाग॑ब्रवीद॒हं दे॒वेभ्य॒ इति॒

मन॒स्तौ प्र॒जाप॑तिं प्र॒श्नमै॑ता॒ꣳ॒ सो᳚ऽब्रवीत् – [ ] **64**

TS 2.5.11.5

प्र॒जाप॑तिर्दू॒तीरे॒व त्वं मन॑सोऽसि॒ यद्धि मन॑सा॒ ध्याय॑ति॒ तद्−वा॒चा

वद॒तीति॒ तत् खलु॒ तुभ्य॒ं न वा॒चा जु॑ह॒वन्नित्य॑ब्रवी॒त् तस्मा॒न्मन॑सा

प्र॒जाप॑तये जुह्व॒ति॒ मन॑ इ॒व हि प्र॒जाप॑तिः प्र॒जाप॑ते॒राप्त्यै॑ परि॒धीन्थ्सं

मा᳚र्ष्टि पु॒नात्ये॒वैना॒न्त्रिर्म॑द्ध्यमं त्रयो॒ वै प्रा॒णाः प्रा॒णाने॒वाभि जय॑ति॒

त्रि॑र्दक्षिणा॒र्द्ध्यं॑ त्रय॑ – [ ] **65**

TS 2.5.11.6

इ॒मे लो॒का इ॒मा॒ने॒व लो॒का॒नभि जय॑ति॒ त्रिरु॑त्तरा॒र्द्ध्यं॑ त्रयो॒ वै दे॑व॒याना॒ः

पन्था॑न॒स्ताने॒वाभि जय॑ति॒ त्रिरु॑प वाजयति॒ त्रयो॒ वै दे॑वलो॒का

दे॑वलो॒काने॒वाभि जय॑ति॒ द्वाद॑श॒ सं प॑द्यन्ते॒ द्वाद॑श॒ मासा᳚ः

सँवथ्सरःसँवथ्सरमेव प्रीणात्यथो सँवथ्सरमेवास्माउप दधाति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्या आघारमा घारयति तिर इव – [ ] **66**

TS 2.5.11.7

वै सुवर्गो लोकः सुवर्गमेवास्मै लोकं प्र रोचयत्यृजुमा घारयत्यृजुरिव हि प्राणः सन्ततमा घारयति प्राणानामन्नाद्यस्य सन्तत्या अथो रक्षसामपहत्यै यं कामयेत प्रमायुकः स्यादिति जिह्मं तस्याऽऽघारयेत् प्राणमेवास्माज्जिह्मं नयति ताजक् प्र मीयतेशिरो वा एतद्–यज्ञस्य यदाघार आत्मा ध्रुवा – [ ] **67**

TS 2.5.11.8

ऽऽघारमाघार्य ध्रुवा॒ समनक्त्यात्मन्नेव यज्ञस्य शिरः प्रति दधात्यग्निर्देवानां दूत आसीद् दैव्योऽसुराणां तौ प्रजापतिं प्रश्नमैता॒ स प्रजापति ब्राह्मण–मब्रवीदेतद्–वि ब्रूहीत्या श्रावयेतीदं देवाः शृणुतेति वाव तदब्रवीदग्नि र्देवो होतेति य एव देवानां तमवृणीत ततो देवा – [ ] **68**

TS 2.5.11.9

अभवन् पराऽसुरा यस्यैवं ँविदुषः प्रवरं प्रवृणते भवत्यात्मना

पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति यद्–ब्राह्मणश्चाब्राह्मणश्च प्रश्ञमेयातां

ब्राह्मणायाधि ब्रूयाद् यद्–ब्राह्मणायाद्ध्याहाऽऽत्मने ऽद्ध्याह

यद्–ब्राह्मणं पराहाऽऽत्मानं परा ऽऽह तस्माद् ब्राह्मणो न परोच्यः ॥ **69**

(वा – आरण्याॅश्चाव रुन्धेऽथो – पशुभिः – सोऽब्रवीद् –

दक्षिणार्ध्यं त्रय –इव – ध्रुवा – देवा – श्चत्वारिꣳशच्च) (A11)

TS 2.5.12.1

आयुष्ट >1, आयुर्दा अग्न >2, आ प्यायस्व >3, सं ते >4,

ऽव ते हेड >5, उदुत्तमं >6, प्रणो देव्या >7, नो दिवो >8 ,

ऽग्ना विष्णू >9, अग्नाविष्णू >10,इमं मे वरुण >11,तत्त्वा या>12,

म्यु दुत्यम् >13 , चित्रम् >14 ॥

अपां नपादा ह्यस्थादुपस्थं जिह्मानामूर्ध्वो विद्युतं ँवसानः ।

तस्य ज्येष्ठं महिमानं ँवहन्तीर्. हिरण्यवर्णाः परि यन्ति यह्वीः ॥

स–[ ] **70**

TS 2.5.12.2

–मन्या यन्त्युप यन्त्यन्याः समानमूर्वं नद्यः पृणन्ति ।

तमू शुचिꣳ शुचयो दीदिवाꣳसमपां नपातं परितस्थुरापः ।

तमस्मेरा युवतयो युवानं मर्मृज्यमानाः परि यन्त्यापः ॥

स शुक्रेण शिक्वना रेवदग्निर्दीदायानिद्ध्मो घृतनिर्णिगफ्सु ॥

इन्द्रावरुणयोरहꣳसम्राजोरव आ वृणे ।

ता नो मृडात ईदृशे ॥

इन्द्रावरुणा युवमद्ध्वराय नो – [ ] **71**

TS 2.5.12.3

विशे जनाय महि शर्म यच्छतं ।

दीर्घप्रयज्युमति यो वनुष्यति वयं जयेम पृतनासु दूढ्यः ॥

आ नोमित्रावरुणा> 15, प्रबाहवा> 16 ॥

त्वं नो अग्ने वरुणस्य विद्वान् देवस्य हेडोऽव यासिसीष्ठाः ।

यजिष्ठो वह्नितमः शोशुचानो विश्वा द्वेषाꣳसि प्र मुमुग्ध्यस्मत् ॥

स त्वं नो अग्नेऽवमो भवोती नेदिष्ठो अस्या उषसो व्युष्टौ ।

अव यक्ष्व नो वरुण॑ँ – [ ] 72

TS 2.5.12.4

रराणो वीहि मृडीक॑ँ सुहवो न एधि ॥

प्रप्रायमग्निर्भरतस्य शृण्वे वि यथ् सूर्यो न रोचते बृहद्भाः ।

अभि यः पूरुं पृतनासु तस्थौ दीदाय दैव्यो अतिथिः शिवो नः ॥

प्र ते यक्षि प्र त इयर्मि मन्म भुवो यथा वन्द्यो नो हवेषु ।

धन्वन्निव प्रपा असि त्वमग्न इयक्षवे पूरवे प्रत्न राजन् ॥ 73

TS 2.5.12.5

वि पाजसा >17, वि ज्योतिषा >18 ॥

स त्वमग्ने प्रतीकेन प्रत्योष यातुधान्यः ।

उरुक्षयेषु दीद्यत् ॥

त॑ँ सुप्रतीक॑ँ सुदृश॑ँ स्वञ्चमविद्वा॑ँसो विदुष्टर॑ँ सपेम ।

स यक्ष–द्विश्वा वयुनानि विद्वान् प्र हव्यमग्निरमृतेषु वोचत् ॥

अ(ँ)होमुचे >[19], विवेष यन्मा >[20], वि न इन्द्रे >[21], न्द्र क्षत्र >[22]
मिन्द्रियाणि शतक्रतो >[23], ऽनु ते दायि >[24] ॥ **74** ***(यह्वीः स –***
मद्ध्वराय नो – वरुण(ँ) – राज(ग्ं) –श्चतुश्चत्वारि(ँ)शच्च) *(A12)*

========

Prasna Korvai with starting Padams of 1 to 12 Anuvaakams :-

(विश्वरूप – स्त्वष्टे – न्द्रं वृँत्रं – ब्रह्मवादिनः स त्वै – नासोमयाज्ये – ष वै देवरथो – देवा वै नर्चि ना – यज्ञो – ऽग्ने महान् – त्रीन् – निवीत – मायुष्टे – द्वादश)

Korvai with starting Padams of 1, 11, 21 Series of Panchaatis :-

(विश्वरूपो – नैनꣳ शीतरूरा – वद्य वसु – पूर्वेद्यु – र्वाजा इत्य – ग्ने महान् – निवीत – मन्या यन्ति – चतुः सप्ततिः)

First and Last Padam of Fifth Prasnam of Kandam 2:-

(विश्वरूपो – ऽनु ते दायि)

॥ हरिः ओं ॥

॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां द्वितीयकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः समाप्तः ॥

2.5.1 Appendix

2.5.12.1 – आयुष्ट >[1], आयुर्दा अग्न >[2]

आयुष्टे विश्वतो दधदयमग्नि वरेण्यः ।
पुनस्ते प्राण आयति परा यक्ष्मꣳ सुवामि ते ।

आयुर्दा अग्ने हविषो जुषाणो घृतप्रतीको घृतयोनिरेधि ।
घृतं पीत्वा मधु चारु गव्यं पितेव पुत्रमभि रक्षतादिमं ।

(Appearing in TS –1.3.14.4)

2.5.12.1 – आ प्यायस्व >[3], सं ते >[4]

आप्यास्व समेतु ते विश्वतः सोम वृष्णियं ।
भवा वाजस्य संगथे ।

सं ते पयाꣳसि समु यन्तु वाजाः सं ँवृष्णियान् यभिमातिषाहः ।
आप्यायमानो अमृताय सोम दिवि श्रवाꣳस्युत्तमानि धिष्व ॥

(Appearing in TS- 4-2-7-4)

2.5.12.1 – अव ते हेड> 5, उदुत्तमं> 6

अव ते हेडो वरुण नमोभिरव यज्ञेभिरीमहे हविर्भिः ।

क्षयन्नस्मभ्यमसुर प्रचेतो राजन्नेनाꣳसि शिश्रथः कृतानि ॥

उदुत्तमं वरुण पाशमस्मदवाऽधमं विमद्ध्यमꣳ श्रथाय ।

अथा वयमादित्य व्रते तवाऽनागसो अदितये स्याम ॥

(Appearing in TS- 1.5.11.3)

2.5.12.1 – प्रणो देव्या> 7, नो दिवो> 8

प्रणो देवी सरस्वती वाजेभिर्वाजिनीवती । धीनामवित्र्यवतु ॥

आ नो दिवो बृहतः पर्वतादा सरस्वती यजता गन्तु यज्ञं ।

हवं देवी जुजुषाणा घृताची शग्मां नो वाचमुशती शृणोतु ॥

(Appearing in TS - 1.8.22.1)

2.5.12.1 – अग्ना विष्णू> 9, अग्नाविष्णू> 10

अग्नाविष्णू महि तद्वां महित्वं वीतं घृतस्य गुह्यानि नाम ।
दमेदमे सप्त रत्ना दधाना प्रति वां जिह्वा घृतमा चरण्येत् ॥

अग्नाविष्णू महि धाम प्रियं वां वीथो घृतस्य गुह्या जुषाणा ।
दमेदमे सुष्टुतीर्वावृधाना प्रति वां जिह्वा घृतमुच्चरण्येत् ॥

(Appearing in TS- 1.8.22.1)

2.5.12.1 – इमं मे वरुण> 11, तत् त्वा या> 12

इमं मे वरुण श्रुधी हवमद्या च मृडय । त्वामवस्युरा चके ॥

तत्त्वा यामि ब्रह्मणा वन्दमानस्तदा शास्ते यजमानो हविर्भिः ।
अहेडमानो वरुणेह बोद्ध्युरुश॒ꣳस मा न आयुः प्रमोषीः ॥

(Appearing in TS- 2.1.11.6)

2.5.12.1 – म्यु दुत्यं> 13, चित्रं > 14

उदु त्यं जातवेदसं देवं ँवहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्यं ॥

चित्रं देवाना–मुदगादनीकं चक्षु र्मित्रस्य वरुणस्याऽग्नेः ।
आऽप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्ष७ं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च ॥

(Appearing in TS- 1.4.43.1)

2.5.12.3 – आ नो मित्रावरुणा> 15, प्र बाहवा> 16

आ नो मित्रावरुणा घृतैर्गव्यूतिमुक्षतं । मध्वा रजा७ंसि सुक्रतू ॥

प्र बाहवा सिसृतं जीवसे न आ नो गव्यूतिमुक्षतं घृतेन ।
आ नो जने श्रवयतं ँयुवाना श्रुतं मे मित्रावरुणा हवेमा ॥

(Appearing in TS- 1.8.22.3)

2.5.12.5 वि पाजसा> 17

वि पाजसापृथुना शोशुचानो बाधस्व द्विषो रक्षसो अमीवाः ।
सुशर्मणो बृहतः शर्मणि स्यामग्नेरह॑ सुहवस्य प्रणीतौ ॥

(Appearing in TS- 4.1.5.1)

2.5.12.5 वि ज्योतिषा> 18

विज्योतिषा बृहता भात्यग्निराविर्-विश्वानि कृणुते महित्वा ।
प्राऽदेवी-र्मायाः सहते-दुरेवाः शिशीते शृङ्गे रक्षसे विनिक्षे ॥

(Appearing in TS- 1.2.14.7)

2.5.12.5अ॑होमुचे > 19, विवेष यन्मा> 20

अ॑होमुचे प्रभरेमा मनीषा मोषिष्ठ-दाव्ने सुमतिं गृणानाः ।
इदमिन्द्र प्रति हव्यं गृभाय सत्याः सन्तु यजमानस्य कामाः ॥
विवेष यन्मा धिषणा जजान स्तवै पुरा पार्यादिन्द्र महः ।
अ॑हसो यत्र पीपरद्यथा नो नावेव यान्त मुभये हवन्ते ॥

(Appearing in TS- 1.6.12.3)

2.5.12.5 विन इन्द्रे>21, न्द्र क्षत्र>22

वि न इन्द्र मृधो जहि नीचा यच्छ पृतन्यतः ।
अधस्पदं तमीं कृधि यो अस्माꣳ अभिदासति ॥

इन्द्र क्षत्रमभि वाममोजो ऽजायथा वृषभ चर्षणीनां ।
अपाऽनुदो जनममित्र यन्त मुरुं देवेभ्यो अकृणोरु लोकं ॥

(Appearing in TS- 1.6.12.4)

2.5.12.5 इन्द्रियाणि शतक्रतो>23, ऽनु ते दायि>24

इन्द्रियाणि शतक्रतो या ते जनेषु पञ्चसु ।
इन्द्र तानि त आ वृणे ॥

अनु ते दायि मह इन्द्रियाय सत्राते विश्वमनु वृत्रहत्ये ।
अनु क्षत्रमनु सहो यजत्रेन्द्र देवेभिरनु ते नृषह्ये ॥

(Appearing in TS- 1.6.12.1)

ओं नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः,

श्री गुरुभ्यो नमः, हरिः ओं

2.6 द्वितीयकाण्डे षष्ठः प्रश्नः – अवशिष्टकर्माभिधानं

TS 2.6.1.1

समिधो यजति वसन्तमेवर्तूनामव रुन्धे तनूनपातं ँयजति ग्रीष्ममेवाव

रुन्ध इडो यजति वर्.षा एवाव रुन्धे बर्.हिर्यजति शरदमेवाव रुन्धे

स्वाहाकारं ँयजति हेमन्तमेवाव रुन्धे तस्माथ् स्वाहाकृता हेमन्

पशवो ऽव सीदन्ति समिधो यजत्युषस एव देवतानामव रुन्धे

तनूनपातं ँयजति यज्ञमेवाव रुन्ध – [ ] 1

TS 2.6.1.2

इडो यजति पशूनेवाव रुन्धे बर्.हिर्यजति प्रजामेवाव रुन्धे समानयत

उपभृतस्तेजो वा आज्यं प्रजा बर्.हिः प्रजास्वेव तेजो दधाति

स्वाहाकारं ँयजति वाचमेवाव रुन्धे दश सं पद्यन्ते दशाक्षरा

विराडन्नं ँविराड् विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे समिधो यजत्यस्मिन्नेव

लोके प्रति तिष्ठति तनूनपातं ँयजति – [ ] 2

TS 2.6.1.3

यज्ञ एवान्तरिक्षे प्रति तिष्ठतीडो यजति पशुष्वेव प्रति तिष्ठति

बर्.हिर्यजति य एव देवयानाः पन्थानस्तेष्वेव प्रति तिष्ठति स्वाहाकारं

ँयजति सुवर्ग एव लोके प्रति तिष्ठत्येतावन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव

यथापूर्वं प्रति तिष्ठति देवासुरा एषु लोकेष्वस्पर्द्धन्त ते देवाः

प्रयाजै-रेभ्यो लोकेभ्यो ऽसुरान् प्राणुदन्त तत् प्रयाजानां - [ ] **3**

TS 2.6.1.4

प्रयाजत्वं ँयस्यैवं ँविदुषः प्रयाजा इज्यन्ते प्रैभ्यो लोकेभ्यो

भ्रातृव्यान्नुदते ऽभिक्रामं जुहोत्यभिजित्यै यो वै प्रयाजानां मिथुनं

ँवेद प्र प्रजया पशुभि र्मिथुनै र्जायते समिधो बह्वीरिव यजति

तनूनपातमेकमिव मिथुनं तदिडो बह्वीरिव यजति बर्.हि-रेकमिव

मिथुनं तदेतद्-वै प्रयाजानां मिथुनं ँय एवं ँवेद प्र - [ ] **4**

TS 2.6.1.5

प्रजया पशुभि र्मिथुनै र्जायते देवानां ँवा अनिष्टा देवता

आसन्नथासुरा यज्ञ-मजिघाꣳसन् ते देवा गायत्रीं ँव्यौहन्

पञ्चाक्षराणि प्राचीनानि त्रीणि प्रतीचीनानि ततो वर्म यज्ञायाभवद्वर्म

यजमानाय यत् प्रयाजानूयाजा इज्यन्ते वर्मैव तद्यज्ञाय क्रियते वर्म यजमानाय भ्रातृव्याभिभूत्यै तस्माद्–वरूथं पुरस्ताद्–वर्.षीयः पश्चाद्ध्रसीयो देवा वै पुरा रक्षोभ्य – [ ] 5

TS 2.6.1.6

इति स्वाहाकारेण प्रयाजेषु यज्ञꣳ सꣳस्थाप्यमपश्यन् तꣳ स्वाहाकारेण प्रयाजेषु समस्थापयन् वि वा एतद्–यज्ञं छिन्दन्ति यथ् स्वाहाकारेण प्रयाजेषु सꣳस्थापयन्ति प्रयाजानिष्ट्वा हवीꣳष्यभि घारयति यज्ञस्य सन्तत्या अथो हविरेवाकरथो यथापूर्वमुपैति पिता वै प्रयाजाः प्रजा ऽनूयाजा यत् प्रयाजानिष्ट्वा हवीꣳष्यभिघारयति पितैव तत् पुत्रेण साधारणं – [ ] 6

TS 2.6.1.7

कुरुते तस्मादाहुर्यश्चैवं वँवेद यश्च न कथा पुत्रस्य केवलं कथा साधारणं पितुरित्यस्कन्नमेव तद्–यत् प्रयाजेष्विष्टेषु स्कन्दति गायत्र्येव तेन गर्भं धत्ते सा प्रजां पशून्. यजमानाय प्र जनयति ॥ 7

(यजति यज्ञमेवाव रुन्धे – तनूनपातं यँजति – प्रयाजाना मेवं वँवेद प्र – रक्षोभ्यः – साधारणं – पञ्चत्रिꣳशच्च) (A1)

TS 2.6.2.1

चक्षु॑षी॒ वा ए॒ते य॒ज्ञस्य॒ यदाज्य॑भागौ॒ यदाज्य॑भागौ॒ यज॑ति॒

चक्षु॑षी ए॒व तद्-य॒ज्ञस्य॒ प्रति॑ दधाति पूर्वा॒र्द्धे जु॑होति॒ तस्मा᳚त्

पूर्वा॒र्द्धे चक्षु॑षी प्र॒बा॑हुग्-जुहोति॒ तस्मा᳚त् प्र॒बाहु॒क् चक्षु॑षी देवलो॒कं

ँवा अ॒ग्निना॒ यज॑मा॒नो ऽनु॑ पश्यति पितृलो॒कꣳ सोमे॑नोत्तरा॒र्द्धे᳚

ऽग्नये॑ जुहोति दक्षिणा॒र्द्धे सोमा॑यै॒वमि॑व॒ हीमौ लो॒काव॒नयो᳚

र्लो॒कयो॒रनु॑ख्यात्यै॒ राजा॑नौ॒ वा ए॒तौ दे॒वता॑नां॒ - [ ] **8**

TS 2.6.2.2

ँयद॒ग्नीषोमा॑वन्त॒रा दे॒वता॑ इज्येते दे॒वता॑नां॒ ँविधृ॑त्यै॒ तस्मा॒द्-राज्ञा॑

मनु॒ष्या॑ विधृ॑ता ब्रह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति॒ किं तद्-य॒ज्ञे यज॑मानः कुरुते॒

ये॒नान्यतो॑दतश्च प॒शून् दा॒धारो॑भ॒यतो॑द॒त-श्चेत्यृ॑च-म॒नूच्याऽऽज्यभा॑गस्य

जुषा॒णे॑न यजति॒ तेना॒न्यतो॑दतो दाधार॒र्च॑म॒नूच्य॑ ह॒विष॑

ऋ॒चा य॑जति॒ तेनो॑भ॒यतो॑दतो दाधार मूर्द्ध॒न्वती॑ पुरोनुवा॒क्या॑ भवति

मू॒र्द्धान॑मे॒वै॑नꣳ समा॒नानां᳚ करोति - [ ] **9**

TS 2.6.2.3

नियुत्वत्या यजति भ्रातृव्यस्यैव पशून् नि युवते केशिनꣳह
दार्भ्यं केशी सात्यकामिरुवाच सप्तपदां ते शक्वरीꣳ श्वो यज्ञे
प्रयोक्तासे यस्यै वीर्येण प्र जातान् भ्रातृव्यान्नुदते प्रति जनिष्यमाणान्.
यस्यै वीर्येणोभयो र्लोकयो ज्योति र्धत्ते यस्यै वीर्येण
पूर्वार्द्धेनानड्वान् भुनक्ति जघनार्द्धेन धेनुरिति पुरस्ताल्लक्ष्मा
पुरोनुवाक्या भवति जातानेव भ्रातृव्यान् प्र णुदत
उपरिष्टाल्लक्ष्मा – [ ] 10

TS 2.6.2.4

याज्या जनिष्यमाणानेव प्रति नुदते पुरस्ताल्लक्ष्मा पुरोनुवाक्या
भवत्यस्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्त उपरिष्टाल्लक्ष्मा याज्या ऽमुष्मिन्नेव
लोके ज्योतिर्द्धत्ते ज्योतिष्मन्तावस्मा इमौ लोकौ भवतो य एवं वेँद
पुरस्ताल्लक्ष्मा पुरोनुवाक्या भवति तस्मात् पूर्वार्द्धेनानड्वान्
भुनक्त्युपरिष्टाल्लक्ष्मा याज्या तस्माज्जघनार्द्धेन धेनुर्य एवं वेँद भुङ्क्त
एनमेतौ वज्र आज्यं वँज्र आज्यभागौ – [ ] 11

TS 2.6.2.5

वज्रो वषट्कारस्त्रिवृतमेव वज्रꣳ सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र

हरत्यछम्बट्कार-मपगूर्य वषट् करोति स्तृत्यै गायत्री पुरोनुवाक्या

भवति त्रिष्टुग् याज्या ब्रह्मन्नेव क्षत्रमन्वारंभयति तस्माद्ब्राह्मणो

मुख्यो मुख्यो भवति य एवं वेद प्रैवैनं पुरोनुवाक्यया ऽऽह

प्र णयति याज्यया गमयति वषट्कारेणैवैनं पुरोनुवाक्यया दत्ते

प्र यच्छति याज्यया प्रति - [ ] **12**

TS 2.6.2.6

वषट्कारेण स्थापयति त्रिपदा पुरोनुवाक्या भवति त्रय इमे लोका

एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति चतुष्पदा याज्या चतुष्पद एव पशूनव रुन्धे

द्व्यक्षरो वषट्कारो द्विपाद्-यजमानः पशुष्वेवोपरिष्टात् प्रति तिष्ठति

गायत्री पुरोनुवाक्या भवति त्रिष्टुग् याज्यैषा वै सप्तपदा शक्वरी

यद्-वा एतया देवा अशिक्षन् तदशक्नुवन्. य एवं वेद

शक्नोत्येव ( ) यच्छिक्षति ॥ **13**

(देवतानां - करोतु - परिष्टाल्लक्ष्मा - ऽऽज्यभागौ - प्रति -

शक्नोत्येव - द्वे च) (A2)

TS 2.6.3.1

प्रजापति र्देवेभ्यो यज्ञान् व्यादिशथ् स आत्मन्नाज्यमधत्त तं देवा
अब्रुवन्नेष वाव यज्ञो यदाज्यमप्येव नो ऽत्रास्त्विति सो ऽब्रवीद्-यजान्.
व आज्यभागावुप स्तृणानभि घारयानिति तस्माद्-यजन्त्याज्यभागावुप
स्तृणन्त्यभि घारयन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्माथ् सत्याद्-
यातयामान्यन्यानि हवीꣳष्ययातयाम-माज्यमिति प्राजापत्य - [ ] **14**

TS 2.6.3.2

-मिति ब्रूयादयातयामा हि देवानां प्रजापतिरिति छन्दाꣳसि
देवेभ्यो ऽपाक्रामन् न वो ऽभागानि हव्यं ँवक्ष्याम इति तेभ्य
एत-च्चतुरवत्त-मधारयन् पुरोनुवाक्यायै याज्यायै देवतायै
वषट्काराय यच्चतुरवत्तं जुहोति छन्दाꣳस्येव तत् प्रीणाति तान्यस्य
प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं ँवहन्त्यङ्गिरसो वा इत उत्तमाः सुवर्गं
ँलोकमायन् तदृषयो यज्ञवास्त्वभ्यवायन् ते - [ ] **15**

TS 2.6.3.3

ऽपश्यन् पुरोडाशं कूर्मं भूतꣳ सर्पन्तं तमब्रुवन्निन्द्राय ध्रियस्व
बृहस्पतये ध्रियस्व विश्वेभ्यो देवेभ्यो ध्रियस्वेति स नाद्ध्रियत

तमब्रुवन्नग्नये ध्रियस्वेति सो ऽग्नये ऽद्ध्रियत यदाग्नेयो-
ऽष्टाकपालो-ऽमावास्यायां च पौर्णमास्यां चाच्युतो भवति
सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै तमब्रुवन् कथा ऽहास्था इत्यनुपाक्तो
ऽभूवमित्यब्रवीद्-यथा ऽक्षो ऽनुपाक्तो - [ ] 16

TS 2.6.3.4

ऽवार्च्छत्येवमवाऽऽरमित्युपरिष्टा-दभ्यज्याधस्ता-दुपानक्ति सुवर्गस्य
लोकस्य समष्ट्यै सर्वाणि कपालान्यभि प्रथयति तावतः
पुरोडाशानमुष्मिन् ँल्लोके ऽभि जयति यो विदग्धः स नैर्.ऋतो यो
ऽशृतः स रौद्रो यः शृतः स सदेवस्तस्मादविदहता शृतंकृत्यः
सदेवत्वाय भस्मना ऽभि वासयति तस्मान्मा॒ꣳसेनास्थि छन्नं
ँवेदेनाभि वासयति तस्मात् - [ ] 17

TS 2.6.3.5

केशैः शिरः छन्नं प्रच्युतं ँवा एतदस्माल् लोकादगतं देवलोकं
ँयच्छृतꣳ हविरनभिघारित-मभिघार्योद्-वासयति देवत्रैवैनद्-गमयति
यद्येकं कपालं नश्येदेको मासः सँवथ्सरस्यानवेतः स्यादथ यजमानः

प्रमीयेत यद् द्वे नश्येतां द्वौ मासौ सँवथ्सरस्यानवेतौ स्यातामथ
यजमानः प्रमीयेत सङ्ख्यायोद्-वासयति यजमानस्य - [ ] **18**

TS 2.6.3.6

गोपीथाय यदि नश्येदाश्विनं द्विकपालं निर्वपेद् द्यावापृथिव्य-
मेककपालमश्विनौ वै देवानां भिषजौ ताभ्यामेवास्मै भेषजं
करोति द्यावापृथिव्य एककपालो भवत्यनयोर्वा एतन्नश्यति यन्नश्य-
त्यनयोरेवैनद्-विन्दति प्रतिष्ठित्यै ॥ **19**

*(प्रजापत्यं - ते - ऽक्षोऽनुपाक्तो - वेदेनाभि वासयति तस्माद् -
यजमानस्य - द्वात्रिँशच्च) (A3)*

TS 2.6.4.1

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति स्फ्यमा दत्ते प्रसूत्या अश्विनो
र्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामद्ध्वर्यू आस्तां पूष्णो
हस्ताभ्यामित्याह यत्यै शतभृष्टिरसि वानस्पत्यो द्विषतो वध इत्याह
वज्रमेव तथ् सँश्यति भ्रातृव्याय प्रहरिष्यन्थ् स्तम्बयजुर्. हरत्ये
तावती वै पृथिवी यावती वेदिस्तस्या एतावत एव
भ्रातृव्यं निर्भजति - [ ] **20**

TS 2.6.4.2

तस्मान्नाभागं निर्भजन्ति त्रिर्.हरति त्रय इमे लोका एभ्य एवैनं

ँल्लोकेभ्यो निर्भजति तूष्णीं चतुर्थ९ं हरत्यपरिमितादेवैनं

निर्भजत्युद्धन्ति यदेवास्या अमेद्ध्यं तदप हन्त्युद्धन्ति

तस्मादोषधयः परा भवन्ति मूलं छिनत्ति भ्रातृव्यस्यैव मूलं छिनत्ति

पितृदेवत्याऽतिखातेयतीं खनति प्रजापतिना – [ ] **21**

TS 2.6.4.3

यज्ञमुखेन संमितामा प्रतिष्ठायै खनति यजमानमेव प्रतिष्ठां गमयति

दक्षिणतो वर्.षीयसीं करोति देवयजनस्यैव रूपमकः पुरीषवतीं करोति

प्रजा वै पशवः पुरीषं प्रजयैवैनं पशुभिः पुरीषवन्तं करोत्युत्तरं परिग्राहं

परि गृह्णात्येतावती वै पृथिवी यावती वेदिस्तस्या एतावत एव भ्रातृव्यं

निर्भज्याऽऽत्मन उत्तरं परिग्राहं परि गृह्णाति क्रूरमिव वा – [ ] **22**

TS 2.6.4.4

एतत् करोति यद्वेदिं करोति धा असि स्वधा असीति योयुप्यते शान्त्यै

प्रोक्षणीरा सादयत्यापो वै रक्षोघ्नी रक्षसामपहत्यै स्फ्यस्यवर्त्मन्थ्

सादयति यज्ञस्य सन्तत्यैयं द्विष्यात् तं ध्यायेच्छुचैवैन–मर्पयति ॥ **23**

(भजति - प्रजापतिने- व वै - त्रयस्त्रिꣳशच्च) (A4)

TS 2.6.5.1

ब्रह्मवादिनो वदन्त्यद्भिर्. हवीꣳषि प्रौक्षीः केनाप इति ब्रह्मणेति ब्रूयादद्भि-र्ह्येव हवीꣳषि प्रोक्षति ब्रह्मणा ऽप इद्ध्माबर्.हिः प्रोक्षति मेद्ध्यमेवैनत् करोति वेदिं प्रोक्षत्यृक्षा वा एषा ऽलोमका ऽमेद्ध्या यद्-वेदिर्मेद्ध्या-मेवैनां करोति दिवे त्वा ऽन्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वेति बर्.हिरासाद्य प्रो - [ ] **24**

TS 2.6.5.2

-क्षत्येभ्य एवैनल्लोकेभ्यः प्रोक्षति क्रूरमिव वा एतत् करोति यत् खनत्यपो नि नयति शान्त्यै पुरस्तात् प्रस्तरं गृह्णाति मुख्यमेवैनं करोतीयन्तं गृह्णाति प्रजापतिना यज्ञमुखेन संमितं बर्.हिः स्तृणाति प्रजा वै बर्.हिः पृथिवी वेदिः प्रजा एव पृथिव्यां प्रति ष्ठापयत्यनतिदृश्ञꣳ स्तृणाति प्रजयैवैनं पशुभिरनतिदृश्ञं करो- [ ] **25**

TS 2.6.5.3

–त्युत्तरं बर्.हिषः प्रस्तर॑ सादयति प्रजा वै बर्.हि र्यजमानः

प्रस्तरोयजमान–मेवायजमाना–दुत्तरं करोति तस्माद्–

यजमानो ऽयजमानादुत्तरो ऽन्तर्दधाति व्यावृत्त्या अनक्ति हविष्कृतमेवैन॑

सुवर्गं ँलोकं गमयतित्रेधा ऽनक्ति त्रय इमे लोका एभ्य एवैनं

ँलोकेभ्यो ऽनक्ति न प्रति शृणातियत् प्रतिशृणीया–दनूर्द्ध्वंभावुकं

ँयजमानस्य स्यादुपरीव प्र हर – [ ] 26

TS 2.6.5.4

–त्युपरीव हि सुवर्गो लोको नि यच्छति वृष्टिमेवास्मै नि यच्छति

नात्यग्रं प्र हरेद्–यदत्यग्रं प्रहरेद–त्यासारिण्यद्ध्वर्यो–र्नाशुका स्यान्न

पुरस्तात् प्रत्यस्येद्–यत् पुरस्तात् प्रत्यस्येथ् सुवर्गाल्लोकाद्–यजमानं

प्रति नुदेत् प्राञ्चं प्र हरति यजमानमेव सुवर्गं ँलोकं गमयति न

विष्वञ्चं ँवि युयाद्–यद्–विष्वञ्चं ँवियुयाथ् – [ ] 27

TS 2.6.5.5

स्त्र्यस्य जायेतोर्द्ध्वमुद्–यौत्यूर्द्ध्वमिव हि पु॑सः पुमानेवास्य जायते

यथ् स्फ्येन वोपवेषेण वा योयुप्येत स्तृतिरेवास्य सा हस्तेन योयुप्यते

यजमानस्य गोपीथाय ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं ँयज्ञस्य यजमान

इति प्रस्तर इति तस्य क्व सुवर्गो लोक इत्याहवनीय इति ब्रूयाद्-

यद्यत् प्रस्तरमाहवनीये प्रहरति यजमानमेव - [ ] 28

TS 2.6.5.6

सुवर्गं ँलोकं गमयति वि वा एतद्-यजमानो लिशते यत् प्रस्तरं

ँयोयुप्यन्ते बर्.हिरनु प्र हरति शान्त्या अनारम्भण इव वा एतर्ह्यद्ध्वर्युः

स ईश्वरो वेपनो भवितोर्द्ध्रुवा ऽसीतीमामभि मृशतीयं ँवै

ध्रुवा ऽस्यामेव प्रति तिष्ठति न वेपनो भवत्यगा(3)नग्नीदित्याह

यद्-ब्रूयाद-गन्नग्निरित्य ( ) -ग्नावग्निं गमयेन्नि र्यजमान७ं

सुवर्गाल्लोकाद्-भजेदगन्नित्येव ब्रूयाद्-यजमानमेव सुवर्गं

ँलोकं गमयति ॥ 29

(आसाद्य प्रा - नतिदृश्ञं करोति - हरति - वियुयाद् - यजमानमेवा-ग्निरिति - सप्तदश च) (A5)

TS 2.6.6.1

अग्नेस्त्रयो ज्याया७ंसो भ्रातर आसन् ते देवेभ्यो हव्यं ँवहन्तः

प्रामीयन्त सो ऽग्निरबिभेदित्थं ँवाव स्य आर्तिमाऽऽ *रिष्यतीति स

निलायत सो ऽपः प्राविशत् तं देवताः प्रैषमैच्छन् तं मथ्स्यः प्राब्रवीत् तमशपद्धियाधिया त्वा वद्ध्यासुर्यो मा प्रावोच इति तस्मान्मथ्स्यं धियाधिया घ्नन्ति शप्तो – [ ] **30**

TS 2.6.6.2

हि तमन्वविन्दन् तमब्रुवन्नुप न आ वर्तस्व हव्यं नो वहेति सो ऽब्रवीद्–वरं वृणै यदेव गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि स्कन्दात् तन्मे भ्रातृणां भागधेयमसदिति तस्माद्–यद् गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि स्कन्दति तेषां तद्–भागधेयं तानेव तेन प्रीणाति परिधीन् परि दधाति रक्षसामपहत्यै स॒ स्पर्.शयति – [ ] **31**

TS 2.6.6.3

रक्षसामनन्ववचाराय न पुरस्तात् परि दधात्यादित्यो ह्येवोद्यन् पुरस्ताद्–रक्षा॒स्यपहन्त्यूर्द्ध्वे समिधावा दधात्युपरिष्टादेव रक्षा॒स्यप हन्ति यजुषा ऽन्यां तूष्णीमन्यां मिथुनत्वाय द्वे आ दधाति द्विपाद्–यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वै यजेत यो यज्ञस्याऽऽर्त्या वसीयान्थ्स्यादिति भूपतये स्वाहा भुवनपतये स्वाहा भूतानां – [ ] **32**

TS 2.6.6.4

पतये स्वाहेति स्कन्नमनु मन्त्रयेत यज्ञस्यैव तदार्त्या यजमानो

वसीयान् भवति भूयसीर्. हि देवताः प्रीणाति जामि वा एतद्-

यज्ञस्य क्रियते यदन्वञ्चौ पुरोडाशावुपा॑शुयाज-मन्तरा

यजत्यजामित्वायाथो मिथुनत्वायाग्निरमुष्मिन् ँलोक आसीद्-यमो

ऽस्मिन् ते देवा अब्रुवन्नेतेमौ वि पर्यूहामेत्यन्नाद्येन देवा अग्नि-[ ] 33

TS 2.6.6.5

-मुपामन्त्रयन्त राज्येन पितरो यमं तस्मादग्नि र्देवानामन्नादो यमः

पितृणा॑ राजा य एवं ँवेद प्र राज्यमन्नाद्य-माप्नोति तस्मा एतद्-

भागधेयं प्रायच्छन्. यदग्नये स्विष्टकृते ऽवद्यन्ति यदग्नये स्विष्टकृते

ऽवद्यति भागधेयेनैव तद्-रुद्र॑ समर्द्धयति सकृथ्सकृदव द्यति

सकृदिव हि रुद्र उत्तरार्द्धादव द्यत्येषा वै रुद्रस्य - [ ] 34

TS 2.6.6.6

दिख् स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते द्विरभि घारयति

चतुरवत्तस्याऽऽप्त्यैपशवो वै पूर्वा आहुतय एष रुद्रो यदग्निर्यत्

पूर्वा आहुतीरभि जुहुयाद्-रुद्राय पशूनपि दध्यादपशुर्यजमानः

स्यादतिहाय पूर्वा आहुतीर्जुहोति पशूनां गोपीथाय ॥ 35

(शप्तः - स्पर्शयति - भूताना - मग्निं - रुद्रस्य - सप्तत्रिंशच्च) (A6)

TS 2.6.7.1

मनुः पृथिव्या यज्ञियमैच्छथ् स घृतं निषिक्तमविन्दथ् सो ऽब्रवीत् को ऽस्येश्वरो यज्ञे ऽपि कर्तोरिति तावब्रूतां मित्रावरुणौ गो-रेवाऽऽवमीश्वरौ कर्तोः स्व इति तौ ततो गां समैरयतां सा यत्रयत्र न्यक्रामत् ततो घृतमपीड्यत तस्माद्-घृतपद्युच्यते तदस्यै जन्मोपहूतं रथन्तरं सह पृथिव्येत्याहे - [ ] 36

TS 2.6.7.2

-यं वै रथन्तरमिमामेव सहान्नाद्-येनोप ह्वयत उपहूतं वामदेव्यं सहान्तरिक्षेणेत्याह पशवो वै वामदेव्यं पशूनेव सहान्तरिक्षेणोप ह्वयत उपहूतं बृहथ् सह दिवेत्याहैरं वै बृहदिरामेव सह दिवोप ह्वयत उपहूताः सप्त होत्रा इत्याह होत्रा एवोप ह्वयत उपहूता धेनुः-[ ] 37

TS 2.6.7.3

सहर्.षभेत्याह मिथुनमेवोप ह्वयत उपहूतो भक्षः सखेत्याह

सोमपीथमेवोप ह्वयत उपहूताँ(4) हो इत्याहाऽऽत्मानमेवोप ह्वयत

आत्मा ह्युपहूतानां ँवसिष्ठ इडामुप ह्वयते पशवो वा इडा पशूनेवोप

ह्वयते चतुरुप ह्वयते चतुष्पादो हि पशवो मानवीत्याह

मनुर्ह्येता- [ ] **38**

TS 2.6.7.4

-मग्रे ऽपश्यद्-घृतपदीत्याह य देवास्यै पदाद्-घृतमपीड्यत

तस्मादेवमाह मैत्रावरुणीत्याह मित्रावरुणौ ह्येना७ं समैरयतां

ब्रह्म देवकृत-मुपहूतमित्याह ब्रह्मैवोप ह्वयते दैव्या अद्ध्वर्यव

उपहूता उपहूता मनुष्या इत्याह देवमनुष्यानेवोप ह्वयते य इमं

ँयज्ञमवान् ये यज्ञपतिं ँवर्द्धानित्याह - [ ] **39**

TS 2.6.7.5

यज्ञाय चैव यजमानाय चाऽऽशिषमा शास्त उपहूते द्यावापृथिवी

इत्याह द्यावापृथिवी एवोप ह्वयते पूर्वजे ऋतावरी इत्याह पूर्वजे ह्येते

ऋतावरी देवी देवपुत्रे इत्याह देवी ह्येते देवपुत्रे उपहूतो ऽयं

ँयजमान इत्याह यजमानमेवोप ह्वयत उत्तरस्यां देवयज्यायामुपहूतो

भूयसि हविष्करण उपहूतो दिव्ये धामन्नुपहूत – [ ] **40**

TS 2.6.7.6

इत्याह प्रजा वा उत्तरा देवयज्या पशवो भूयो हविष्करण॒ं सुवर्गो

लोको दिव्यं धामेदम–सीदमसीत्येव यज्ञस्य प्रियं धामोप ह्वयते

विश्वमस्य प्रिय–मुपहूतमित्याहा–छंबट्कारमेवोप ह्वयते ॥ **41**

(आह – धेनु– रेतां – ँवर्धानित्याह – धामन्नुपहूत –

श्चतुस्त्रि॒ंशच्च) (A7)

TS 2.6.8.1

पशवो वा इडा स्वयमा दत्ते काममेवाऽऽत्मना पशूनामा दत्ते न ह्यन्यः

कामं पशूनां प्रयच्छति वाचस्पतये त्वा हुतं प्राश्ञामीत्याह वाचमेव

भागधेयेन प्रीणाति सदसस्पतये त्वा हुतं प्राश्ञामीत्याह स्वगाकृत्यै

चतुरवत्तं भवति हविर्वै चतुरवत्तं पशवश्चतुरवत्तं ँयद्धोता

प्राश्ञीयाद्धोता – [ ] **42**

TS 2.6.8.2

ऽऽर्तिमार्च्छेद्-यदग्नौ जुहुयाद्-रुद्राय पशूनपि दद्ध्यादपशुर्यजमानः

स्याद्-वाचस्पतये त्वा हुतं प्राश्ञामीत्याह परोक्षमेवैन-ज्जुहोति

सदसस्पतये त्वा हुतं प्राश्ञामीत्याह स्वगाकृत्यै प्राश्ञन्ति तीर्थ एव

प्राश्ञन्ति दक्षिणां ददाति तीर्थ एव दक्षिणां ददाति वि

वा एतद्-यज्ञं - [ ] **43**

TS 2.6.8.3

छिन्दन्ति यन्मद्ध्यतः प्राश्ञन्त्यद्भि-र्मार्जयन्त आपो वै सर्वा देवता

देवताभिरेव यज्ञ॒ं सं तन्वन्ति देवा वै यज्ञाद्-रुद्रमन्त-रायन्थ् स

यज्ञमविद्ध्यत् तं देवा अभि समगच्छन्त कल्पतां न इदमिति

ते ऽब्रुवन्थ् स्विष्टं ँवै न इदं भविष्यति यदिम॒ं राधयिष्याम इति तथ्

स्विष्टकृतः स्विष्टकृत्त्वं तस्या ऽऽविद्धं नि - [ ] **44**

TS 2.6.8.4

-रकृन्तन्. यवेन सम्मितं तस्माद्-यवमात्रमव द्येद्-यज्ज्यायो ऽवद्-

येद्-रोपयेत् तद्-यज्ञस्य यदुप च स्तृणीयादभि

च घारयेदुभयतःस॒श्चायि कुर्यादवदायाभि घारयति द्विः सं पद्यते

द्विपाद्-यजमानः प्रतिष्ठित्यै यत् तिरश्चीन-मतिहरेदनभिविद्धं

ँयज्ञस्याभि विद्ध्येदग्रेण परि हरति तीर्थेनैव परि हरति तत् पूष्णो

पर्यहरन् तत् - [ ] **45**

TS 2.6.8.5

पूषा प्राश्य दतो ऽरुणत् तस्मात् पूषा प्रपिष्टभागो ऽदन्तको

हि तं देवा अब्रुवन् वि वा अय-मार्द्ध्यप्राशित्रियो वा अयमभूदिति

तद्-बृहस्पतये पर्यहरन्थ् सो ऽबिभेद्-बृहस्पतिरित्थं ँवाव स्य

आर्तिमाऽऽ *रिष्यतीति स एतं मन्त्रमपश्यथ् सूर्यस्य त्वा चक्षुषा प्रति

पश्यामीत्यब्रवीन्न हि सूर्यस्य चक्षुः - [ ] **46**

TS 2.6.8.6

किं चन हिनस्ति सो ऽबिभेत् प्रतिगृह्णन्तं मा हि॒ꣳसिष्यतीति

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे ऽश्विनो र्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां

प्रति गृह्णामीत्यब्रवीथ् सवितृप्रसूत एवैनद्ब्रह्मणा देवताभिः

प्रत्यगृह्णाथ् सो ऽबिभेत् प्राश्ञन्तंमा हि॒ꣳसिष्यतीत्यग्नेस्त्वा

ऽऽस्येन प्राश्ञामीत्यब्रवीन्न ह्यग्नेरास्यं किञ्चन

हिनस्ति सो ऽबिभेत् - [ ] **47**

TS 2.6.8.7

प्राशितं मा हि॑ꣳसिष्यतीति ब्राह्मणस्योदरेणेत्य ब्रवीन्न हि ब्राह्मणस्योदरं किं चन हिनस्ति बृहस्पतेर्ब्रह्मणेति स हि ब्रह्मिष्ठो ऽप वा एतस्मात् प्राणाः क्रामन्ति यः प्राशित्रं प्राश्ञात्यद्भि-र्मार्जयित्वा प्राणान्थ् सं मृशते ऽमृतं वै प्राणा अमृतमापः प्राणानेव यथास्थानमुप ह्वयते ॥ **48**

(प्राश्ञीयाद्धोता - यज्ञं - नि - रहरन्त - च्चक्षु - रास्यं किञ्चन हिनस्ति सोऽबिभे - च्चतुश्चत्वारिꣳशच्च) (A8)

TS 2.6.9.1

अग्नीध आ दधा-त्यग्निमुखा-नेवर्तून् प्रीणाति समिधमा दधात्युत्तरासा-माहुतीनां प्रतिष्ठित्या अथो समिद्वत्येव जुहोति परिधीन्थ् सं मार्ष्टि पुनात्येवैनान्थ् सकृथ्सकृथ् सं मार्ष्टि पराङिव ह्येतर्.हि यज्ञश्चतुः सं पद्यते चतुष्पादः पशवः पशूनेवाव रुन्धे ब्रह्मन् प्र स्थास्याम इत्याहात्र वा एतर्.हि यज्ञः श्रितो - [ ] **49**

TS 2.6.9.2

यत्र ब्रह्मा यत्रैव यज्ञः श्रितस्तत एवैनमा रभते यद्धस्तेन

प्रमीवेद्वेपनः स्याद्यच्छीर्ष्णा शीर्.षक्तिमान्थ्-स्याद्-यत् तूष्णी-

मासीतासंप्रत्तो यज्ञः स्यात् प्र तिष्ठेत्येव ब्रूयाद्-वाचि वै यज्ञः श्रितो

यत्रैव यज्ञः श्रितस्तत एवैनꣳ सं प्र यच्छति देव सवितरेतत् ते

प्रा - [ ] **50**

TS 2.6.9.3

-ऽऽहेत्याह प्रसूत्यै बृहस्पति ब्रह्मेत्याह स हि ब्रह्मिष्ठः स यज्ञं

पाहि स यज्ञपतिं पाहि स मां पाहीत्याह यज्ञाय यजमानायाऽऽत्मने

तेभ्य एवाऽऽशिषमा शास्ते ऽनार्त्या आश्राव्याऽऽह देवान्. यजेति

ब्रह्मवादिनो वदन्तीष्टा देवता अथ कतम एते देवा इति छन्दाꣳसीति

ब्रूयाद्-गायत्रीं त्रिष्टुभं - [ ] **51**

TS 2.6.9.4

जगती-मित्यथो खल्वाहुर्ब्राह्मणा वै छन्दाꣳसीति तानेव तद्-यजति

देवानां ँवा इष्टा देवता आसन्नथाग्निर्नोदज्वलत् तं देवा

आहुतीभि-रनूयाजेष्वन्वविन्दन्. यदनूयाजान्. यजत्यग्निमेव तथ्

समिन्ध एतदुर्वै नामाऽऽसुर आसीथ् स एतर्.हि

यज्ञस्याऽऽशिषमवृङ्क्त यद् ब्रूयादेत – [ ] **52**

<u>TS 2.6.9.5</u>

–दु द्यावापृथिवी भद्र–मभूदित्येतदु–मेवाऽऽसुरं ँयज्ञस्याऽऽशिषं

गमयेदिदं द्यावापृथिवी भद्रमभूदित्येव ब्रूयाद्–यजमानमेव

यज्ञस्याऽऽशिषं गमयत्यार्द्ध्म सूक्तवाकमुत नमोवाक–

मित्याहेदमराथ्स्मेति वावैतदाहोपश्रितो दिवः पृथिव्योरित्याह

द्यावापृथिव्योर्. हि यज्ञ उपश्रित ओमन्वती तेऽस्मिन्. यज्ञे यजमान

द्यावापृथिवी – [ ] **53**

<u>TS 2.6.9.6</u>

स्तामित्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते यद्–ब्रूयाथ् सूपावसाना च

स्वद्ध्यवसाना चेति प्रमायुको यजमानः स्याद्–यदा हि प्रमीयते

ऽथेमामुपावस्यति सूपचरणा च स्वधिचरणा चेत्येव ब्रूयाद्–

वरीयसीमेवास्मै गव्यूतिमा शास्ते न प्रमायुको भवति

तयोराविद्यग्निरिद७ हविरजुषतेत्याह या अयाक्ष्म – [ ] **54**

TS 2.6.9.7

देवतास्ता अरीरधामेति वावैतदाह यन्न निर्दिशेत् प्रतिवेशं

ँयज्ञस्याऽऽशीर्गच्छेदा शास्ते ऽयं ँयजमानो ऽसावित्याह निर्दिश्यैवैनꣳ

सुवर्गं ँलोकं गमयत्यायुरा शास्ते सुप्रजास्त्वमा शास्त

इत्याहाऽऽशिषमेवै तामा शास्ते सजातवनस्यामा शास्त इत्याह प्राणा

वै सजाताः प्राणानेव - [ ] 55

TS 2.6.9.8

नान्तरेति तदग्निर्देवो देवेभ्यो वनते वयमग्नेर्मानुषा इत्याहाग्निर्देवेभ्यो

वनुते वयं मनुष्येभ्य इति वावैतदाहेह गतिर्वामस्येदं च नमो

देवेभ्य इत्याह याश्चैव देवता यजति याश्च न ताभ्य एवोभयीभ्यो

नमस्करोत्यात्मनो ऽनार्त्यै ॥ 56

(श्रितः - ते प्र - त्रिष्टुभ - मेतद् - द्यावापृथिवी - या अयाक्ष्म-

प्राणानेव - षट्चत्वारिꣳशच्च)(A9)

TS 2.6.10.1

देवा वै यज्ञस्य स्वगाकर्तारं नाविन्दन् ते शँयुं बार्.हस्पत्यमब्रुवन्निमं

नो यज्ञꣳ स्वगा कुर्विति सो ऽब्रवीद्-वरं ँवृणै यदेवाब्राह्मणोक्तो-

ऽश्रद्दधानो यजातै सा मे यज्ञस्याऽऽशीरसदिति तस्माद्-
यद् ब्राह्मणोक्तो ऽश्रद्दधानो यजते शँयुमेव तस्य बार्.हस्पत्यं ँयज्ञस्या
ऽऽशीर्गच्छत्येतन्ममेत्यब्रवीत् किं मे प्रजाया - [ ] **57**

TS 2.6.10.2

इति यो ऽपगुरातै शतेन यातयाद्यो निहनथ् सहस्रेण यातयाद्-यो
लोहितं करवद्-यावतः प्रस्कद्य पा७ँसून्थ् सं गृह्णात् तावतः
सँवथ्सरान् पितृलोकं न प्र जानादिति तस्माद्-ब्राह्मणाय नाप गुरेत
न नि हन्यान्न लोहितं कुर्यादेतावता हैनसा भवति तच्छँयो-रा
वृणीमह इत्याह यज्ञमेव तथ् स्वगा करोति त - [ ] **58**

TS 2.6.10.3

-च्छँयोरा वृणीमह इत्याह शँयुमेव बार्.हस्पत्यं भागधेयेन
समर्द्धयति गातुं ँयज्ञाय गातुं ँयज्ञपतय इत्याहा ऽऽशिषमेवै तामा
शास्ते सोमं ँयजति रेत एव तद्-दधाति त्वष्टारं ँयजति रेत एव हितं
त्वष्टा रूपाणि वि करोति देवानां पत्नीर्यजति मिथुनत्वायाग्निं गृहपतिं
ँयजति प्रतिष्ठित्यै जामि वा एतद्-यज्ञस्य क्रियते - [ ] **59**

TS 2.6.10.4

यदाज्येन प्रयाजा इज्यन्त आज्येन पत्नीसँयाजा ऋचमनूच्य

पत्नीसँयाजाना-मृचा यजत्यजामित्वायाथो मिथुनत्वाय पङ्क्तिप्रायणो वै

यज्ञः पङ्क्त्युदयनः पञ्च प्रयाजा इज्यन्ते चत्वारः पत्नीसँयाजाः

समिष्टयजुः पञ्चमं पङ्क्तिमेवानु प्रयन्ति पङ्क्तिमनूद्-यन्ति ॥ **60**

(प्रजायाः - करोति तत् - क्रियते - त्रयस्त्रिꣳशच्च) (A10)

TS 2.6.11.1

युक्ष्वा हि देवहूतमाꣳ अश्वाꣳ अग्ने रथीरिव ।

नि होता पूर्व्यः सदः ॥

उत नो देव देवाꣳ अच्छा वोचो विदुष्टरः ।

श्रद्-विश्वा वार्या कृधि ॥

त्वꣳ ह यद्-यविष्ठ्य सहसः सूनवाहुत ।

ऋतावा यज्ञियो भुवः ॥

अयमग्निः सहस्रिणो वाजस्य शतिनस्पतिः ।

मूर्द्धा कवी रयीणां ॥

तं नेमिमृभवो यथाऽऽ नमस्व सहूतिभिः ।

नेदीयो यज्ञ – [ ] **61**

TS 2.6.11.2

–मङ्गिरः ॥

तस्मै नून–मभिद्यवे वाचा विरूप नित्यया ।

वृष्णे चोदस्व सुष्टुतिं ॥

कमु ष्विदस्य सेनया ऽग्ने–रपाकचक्षसः ।

पणिं गोषु स्तरामहे ॥

मा नो देवानां ँविशः प्रस्नातीरिवोस्राः ।

कृशं न हासुरघ्नियाः ॥

मा नः समस्य दूढ्यः परिद्वेषसो अꣳहतिः ।

ऊर्मिर्न नावमा वधीत् ॥

नमस्ते अग्न ओजसे गृणन्ति देव कृष्टयः ।

अमै – [ ] **62**

TS 2.6.11.3

–रमित्र–मर्दय ॥

कुविथ् सु नो गविष्टये ऽग्ने सँवेँषिषो रयिं ।

उरुकृदुरु ण स्कृधि ॥

मा नो अस्मिन् महाधने परा वर्ग्भारभृद्–यथा ।

सँवर्गꣳ सꣳ रयिं जय ॥

अन्यमस्मद्भिया इयमग्ने सिषक्तु दुच्छुना ।

वर्द्धा नो अमवच्छवः ॥

यस्याजुषन् नमस्विनः शमीमदुर्मखस्य वा ।

तं घेदग्निर्वृधा ऽवति ॥

परस्या अधि – [ ] **63**

TS 2.6.11.4

सँवतो ऽवराꣳ अभ्या तर ।

यत्राहमस्मि ताꣳ अव ॥

विद्मा हि ते पुरा वयमग्ने पितुर्यथा ऽवसः ।

अधा ते सुम्नमीमहे ॥

य उग्र इव शर्यहा तिग्मशृङ्गो न व७ँसगः ।

अग्ने पुरो रुरोजिथ ॥

सखायः सं ँवः सम्यञ्चमिष७ँ स्तोमं चाग्नये ।

वर्.षिष्ठाय क्षितीनामूर्जो नप्त्रे सहस्वते ॥

स७ँसमिद्–युवसे वृषन्न ( ) –ग्ने विश्वान्यर्य आ ।

इड–स्पदे स–मिध्यसे स नो वसून्या भर ।

प्रजापते >1, स वेद>2, सोमापूषणे>3, मौ देवौ>4 ॥ 64

(यज्ञ – ममै – रथि – वृष – त्रैकान्नवि७ँशतिश्च) (A11)

TS 2.6.12.1

उशन्तस्त्वा हवामह उशन्तः स–मिधीमहि ।

उशन्नुशत आ वह पितृन्. हविषे अत्तवे ॥

त्व७ँ सोम प्रचिकितो मनीषा त्व७ँ रजिष्ठमनु नेषि पन्थां ।

तव प्रणीती पितरो न इन्दो देवेषु रत्नमभजन्त धीराः ॥

त्वया हि नः पितरः सोम पूर्वे कर्माणि चक्रुः पवमान धीराः ।

वन्वन्नवातः परिधी७ँ रपोर्णु वीरेभिरश्वैर्मघवा भवा – [ ] 65

TS 2.6.12.2

नः ॥

त्वꣳ सोम पितृभिः सँविदानो ऽनु द्यावापृथिवी आ ततन्थ ।

तस्मै त इन्दो हविषा विधेम वयꣴ स्याम पतयो रयीणां ॥

अग्निष्वात्ताः पितर एह गच्छत सदःसदः सदत सुप्रणीतयः ।

अत्ता हवीꣳषि प्रयतानि बर्.हि**ष्यथा** रयिꣳ सर्ववीरं दधातन ॥

बर्.हिषदः पितर ऊत्यर्वागिमा वो हव्या **चकृमा** जुषद्ध्वं ।

त आ गतावसा शन्तमेनाथास्मभ्यꣳ – [ ] **66**

TS 2.6.12.3

शं ँयो–ररपो दधात ॥

आ ऽहं पितृन्थ् सुविदत्राꣳ अवित्सि नपातं च विक्रमणं च विष्णोः ।

बर्.हिषदो ये स्वधया सुतस्य भजन्त पित्वस्त इहाऽऽ गमिष्ठाः ॥

उपहूताः पितरः सोम्यासो बर्.हिष्येषु निधिषु प्रियेषु ।

त आ गमन्तु त इह श्रुवन्त्वधि ब्रुवन्तु ते अवन्त्वस्मान् ॥

उदीरता–मवर उत् परास उन्मद्ध्यमाः पितरः सोम्यासः ।

असुं – [ ] **67**

TS 2.6.12.4

ँय ईयु-रवृका ऋतज्ञास्ते नो ऽवन्तु पितरो हवेषु ॥

इदं पितृभ्यो नमो अस्त्वद्य ये पूर्वासो य उपरास ईयुः ।

ये पार्थिवे रजस्याऽऽ निषत्ता ये वा नूनꣳ सुवृजनासु विक्षु ॥

अधा यथा नः पितरः परासः प्रत्नासो अग्न ऋत-माशुषाणाः ।

शुचीदयन् दीधिति-मुक्थशासः क्षामा भिन्दन्तो अरुणीरप व्रन्न् ॥

यदग्ने – [ ] **68**

TS 2.6.12.5

कव्यवाहन पितृन्. यक्ष्यृतावृधः ।

प्र च हव्यानि वक्ष्यसि देवेभ्यश्च पितृभ्य आ ॥

त्वमग्न ईडितो जातवेदो ऽवाड्ढव्यानि सुरभीणि कृत्वा ।

प्रादाः पितृभ्यः स्वधया ते अक्षन्नद्धि त्वं देव प्रयता हवीꣳषि ॥

मातली कव्यैर्यमो अङ्गिरोभि र्बृहस्पतिर्. ऋक्वभि र्वावृधानः ।

याꣳश्च देवा वावृधुर्ये च देवान्थ् स्वाहा ऽन्ये स्वधया ऽन्ये मदन्ति ॥ **69**

TS 2.6.12.6

इ॒मं ँ॑यम प्रस्त॒र–मा हि सीदाङ्गि॑रोभिः पि॒तृभि॑ः सँ॑विदा॒नः ।

आ त्वा॒ मन्त्रा॓ः कविश॒स्ता व॑हन्त्वे॒ना रा॑जन्. ह॒विषा॑ मादयस्व ॥

अङ्गि॑रोभि॒रा ग॑हि य॒ज्ञिये॑भि॒र्यम॑ वैरू॒पै–रि॒ह मा॑दयस्व ।

वि॑वस्वन्त॒ं हु॒वे यः पि॒ता ते॒ ऽस्मिन्. य॒ज्ञे ब॒र्.हिष्याऽऽ नि॒षद्य॑ ॥

अङ्गि॑रसो नः पि॒तरो॒ नव॑ग्वा॒ अथ॑र्वाणो॒ भृग॑वः सो॒म्यास॑ः ।

तेषा॓ं ँ॒वय॒ं सु॑म॒तौ य॒ज्ञिया॑ना॒मपि॑ भ॒द्रे सौ॑मन॒से ( ) स्याम ॥ **70**

(भ॒वा॒ – स्मभ्य॒ – मसु॒ं – ँ॒यदग्ने॑ – मदन्ति – सौमन॒स – एक॑ं च) (A12)

=====================

Prasna Korvai with starting Padams of 1 to 12 Anuvaakams :-

(समिध - श्चक्षुषी - प्रजापतिराज्यं - देवस्य स्फ्यं - ब्रह्मवादिनो ऽद्भि - रग्नेस्त्रयो - मनुः पृथिव्याः - पशवो - ऽग्नीधे - देवा वै यज्ञस्य - युक्ष्वो - शन्तस्त्वा - द्वादश)

Korvai with starting Padams of 1, 11, 21 Series of Panchaatis :-

(समिधो - याज्या - तस्मान्नभागꣳ - हि तमन्वि- त्याह प्रजा वा - आहेत्याह - युक्ष्वा हि - सप्ततिः)

First and Last Padam of Sixth Prasnam of Kandam 2 :-

(समिधः - सौमनसे स्याम)

Kanda Korvai with starting Padams of Six Prasnas of Kandam 2 :-

(वायव्यं - प्रजापति - रादित्येभ्यो - देवा - विश्वरूपः - समिधः - षट्)

॥ हरिः ओं ॥

॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां द्वितीयकाण्डे षष्टः प्रश्नः समाप्तः ॥

॥ इति द्वीतीयं काण्डं ॥

2.6.1 Appendix

2.6.11.4– प्रजापते>[1]

प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा जातानि परि ता बभूव ।
यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वय९ स्याम पतयो रयीणाम् ॥
(Appearing in TS-1.8.14.2)

2.6.11.4– स वेद>[2]

स वेद पुत्रः पितर९ स मातर९ स सूनुर्भुवथ् स भुवत् पुनर्मघः ।
स द्यामौर्णोदन्तरिक्ष९ स सुवः स विश्वा भुवो अभवथ् स
आ*ऽभवत् ॥ (Appearing in TS - 2.2.12.1)

2.6.11.4 – सोमा पूषणे>[3] , मौ देवौ>[4]

सोमापूषणा जनना रयीणां जनना दिवो जनना पृथिव्याः ।
जातौ विश्वस्य भुवनस्य गोपौ देवा अकृण्वन्नमृतस्य नाभिं ॥

इमौ देवौ जायमानौ जुषन्तेमौ तमा९सि गूहतामजुष्टा ।
आभ्यामिन्द्रः पक्वमामास्वन्तः सोमापूषभ्यां जनदुस्रियासु ॥
(Appearing in TS- 1.8.22.5)

Summary breakup of Padam - in Kaandam 2.1 to 2.6

			Prasnam No.2.1	Prasnam No.2.2	Prasnam No.2.3	Prasnam No.2.4	Prasnam No.2.5	Prasnam No.2.6	Prasnam No.2.1 to2.6
Particulars		Example (in Pada PaaTam)	No. of Padams as per Pada PaaTam	No. of Padams as per Pada PaaTam	No. of Padams as per Pada PaaTam	No. of Padams as per Pada PaaTam	No. of Padams as per Pada PaaTam	No. of Padams as per Pada PaaTam	No. of Padams as per Pada PaaTam
सामान्य पदानि	Ord	इषे । त्वा । ऊर्जे ।	2493	2524	2320	1924	2753	2609	14623
उपसर्ग पदानि	PRE	एति = (आ+इति) । उपेति = (उप+इति) । प्रेति = (प्र+इति) ।	279	283	216	178	270	249	1475
वेष्टन पदानि	PS	उपायवः = उपायव इत्युप - आयवः । बाहुभ्याम् = बाहुभ्यामिति बाहु - भ्याम्) ।	498	681	402	295	601	538	3015
प्रग्रह पदानि	PG	ते = (ते इति) । त्वे = (त्वे इति) । चक्षुषी = (चक्षुषी इति) । विष्णो = विष्णो इति ।	5	22	12	7	32	23	101
प्रग्रह वेष्टन पदानि	PGS	अधिषवणे = अधिषवणे इत्यधि - सवने । 'इन्द्राग्नी = इन्द्राग्नी इतीन्द्र - अग्नी	3	16	15	2	9	14	59
		TOTAL	3278	3526	2965	2406	3665	3433	19273

Details of Anuvakam, Panchati and Padam for Kandam 2

	Anuvakam	Panchati	Padams
Prasna 1	11	65	3278
Prasna 2	12	71	3526
Prasna 3	14	56	2965
Prasna 4	14	48	2406
Prasna 5	12	74	3665
Prasna 6	12	70	3433
Totals	75	384	19273